

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ • БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 1997.
ГОДИНА VIII,
БРОЈ 469

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ЗА ПРЕДСЕДНИКА!

ВРЕМЕ ОДЛУКЕ ЗА БОЉУ СРБИЈУ!

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Дмитриј Јанковић

Редакција:

Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:

Томислав Николић, Маја Гојковић,
Ранко Вујић, Драган Тодоровић,
Ратко Гонди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Секретар редакције:
Љиљана Мијковић

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Технички уредик
и компјутерски предом:
Северин Поповић

Лектор:
Зорица Илић

Штампа:
НИГП "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су
у Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под
бројем 1104 од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Репу-
блике Србије 19. августа 1991. године
дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да
се "Велика Србија" сматра производом
из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. али-
неје 10. за чији промет се плаћа основ-
ни порез по стоци од 3%.

У ДРУГОМ КРУГУ ИЗБОРА ЗА ПРЕДСЕДНИКА СРБИЈЕ 21. ДЕЦЕМБРА 1997. ГОДИНЕ

ЗАОКРУЖИТЕ БРОЈ ②
др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ПРЕДСТАВЉАЊЕ ПРЕДСЕДНИЧКОГ КАНДИДАТА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ НА РАДИО-ТЕЛЕВИЗИЈИ СРБИЈЕ 1. ДЕЦЕМБРА 1997. ГОДИНЕ

РЕЦЕПТИ ЗА СПС СИНДРОМ

У својој телевизијској промоцији, др Војислав Шешељ нарочито се осврнуо на стање на Косову и Метохији и криминалне радње свог противкандидата Милана Милутиновића

Водитељ: Поштовани гледаоци добро вече. Ово је термин за представљање кандидата за председника Србије. Вечерас ће својих 60 минута искористити др Војислав Шешељ, кандидат за председника Србије. Иначе председник Српске радикалне странке.

Добро вече.

Др Шешељ: Добро вече.

Надлежности председника Републике

Водитељ: Др Шешељ договорили смо се да првих десетак минута нешто више кажете о надлежностима председника у утврђивању састава Владе. Пошто ће то свакако бити актуелно питање наредних дана.

Др Шешељ: У јавности има много мистификација око уставних надлежности председника Републике, а томе доприносе, тим мистификацијама, и неки председнички кандидати који говоре о свему и свачему. Показујући непознавање уставних одредби и обећавајући унапред да ће кршити Устав.

Ја сам председнички кандидат Српске радикалне странке која је заинтересована за легитимитет и легалитет власти, према томе, кандидат који обећава народу стриктно поштовање Устава и закона.

Уставне надлежности председника Републике треба јасно разграничити од комплетног делокруга рада досадашњег председника Републике Србије Слободана Милошевића, који је много послова обављао захваљујући чињеници да је био шеф владајуће партије на савезном и републичком нивоу, а не на основу уставних надлежности председника Републике Србије.

Уставне надлежности председника Републике Србије, у погледу мера ванредног стања, непосредне ратне опасности и ратног стања, елиминисане су усвајањем Устава Савезне Републике Југославије, Савезног закона о народној одбрани, који те ствари потпу-

"Морамо превазићи последице једне, педесет година лоше вођене економске политике"

но ставља у надлежност савезне државе.

Оно што су уставне надлежности председника Републике Србије, то је проглашавање указом републичких закона, председник Републике има право да врати закон на поновно гласање уколико се не слаже са његовим одредбама, уколико има неке примедбе.

Председник Републике врши консултације са парламентарним странкама око формирања владе Републике Србије и одређује мандатара када констатује постојање скупштинске већине или могућност њеног изналажења. И председник Републике даје одликовања и помиловања.

ри највеће и најмоћније политичке групе у Народној скупштини. Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије, Српски покрет обнове и Југословенска левица. Ниједна од тих партија не може да наметне своју вољу.

Сада се поставља пред нас кључно питање да ли смо за продубљивање унутрашњих политичких сукоба, за даљу поларизацију или смо за неко конструктивно компромисно решење које би довело да лаганог преноса власти без великих трзавица, без великих ломова.

Ми радикали сматрамо да је Србија уморна од страначких борби и да је

дне скупштине је прва тачка на којој се може сагледати да ли постоји могућност за конструктивну сарадњу, за изналажење компромиса или ћемо се ту, већ у старту, сукобити и довести практично до распуштања скупштине пре него што она почне да ради, до расписивања нових избора.

Ми радикали се не бојимо нових избора, наш узлазни тренд се сигурно наставио, такво је расположење јавног мњења. Али, свесни смо да би то било додатно исцрпљивање, ми већ имамо иза себе две предизборне кампање ове године, једну из прошле године, и да би то било доста заморно за Србију у целини. Због тога смо спремни на кон-

У новом сазиву републичког парламента Српска радикална странка има 82 посланика

Пошто су две кључне надлежности одређивање мандатара и вођење консултација око састава Владе и проглашавање указом републичких закона, мислим да би било најпаветније да се концентришемо на те две надлежности, да бисмо остали у домену овог изборног процеса и конкретизовали ствари у сагласности са оним што се очекује од председника Републике.

Однос политичких снага у Србији

Водитељ: Дакле, какви су ваши ставови управо по те две ствари.

Др Шешел: Парламентарни избори у септембру месецу су створили нови однос политичких снага у Србији. Ниједна политичка партија нема скупштинску већину. Формиране су чети-

у толико дубокој економској и социјалној кризи да би сувише велики луксуз био инсистирање на продубљивању међустраничких антагонизама. Зато смо, одмах после првог изборног круга, изашли са једном конструктивном идејом о формирању концентрационе владе националног јединства која би обухватала све четири највеће парламентарне политичке партије. Ми смо то одмах саопштили јавности.

Нажалост, до сада нисмо имали никаквих одговора од других странака, нисмо имали никакве међустраничке разговоре. Чујемо да неки обављају разговоре у строгој конспирацији, мимо српских радикала. То је њихово право, ми се због тога не љутимо. Али, сматрамо да не би те ствари требало да се раде ван присуства очију јавности. Уосталом, конституисање Наро-

структивно решење и у том погледу.

Српски покрет обнове је, рецимо, тражио да се то одложи за после 7. децембра. Они су, дакле, против да се ствари сада решевају, а одмах се појављује сумња, а зашто се боје да то буде пре 7. децембра, ако нема шта да се крије од очију јавности.

Нова демократија не представља ништа

Водитељ: Да кажемо да ће седница бити 3. децембра.

Др Шешел: Ми заиста немамо шта да кријемо, социјалисти су на првом консултативном састанку изашли са једним предлогом који је нама био неприхватљив. Да њихов буде председник Народне скупштине, да радикали дају једног потпредседника, СПО јед-

Нови потпредседник и стари председник Скупштине: Драган Тодоровић и Драган Томић

ног ЈУД једног и Нова демократија једног.

То би било бесмислено, јер Српска радикална странка има 82 посланика а Нова демократија само 6. Ако већ по некој парламентарној пракси у оваквој ситуацији социјалистима и припадницима председника Народне скупштине, онда је нормално да Српска радикална странка има два потпредседничка места, јер имамо скоро два пута више посланика од Српског покрета обнове, четири пута више од Југословенске левине, а скоро четрнаест пута више од Нове демократије.

Иако леви блок Нову демократију уважава као неког озбиљног политичког фактора, ми радикали смо чврсто на земљи, држимо се реалности, та Нова демократија апсолутно ништа у земљи не представља. Новој демократији социјалисти отплаћују неке раније услуге још из јануара 1994. године. Шта се то нас тиче.

Да смо странка добре воље, показује то да ми отворено нудимо, решимо нека се нађе могућност да четврто потпредседничко место припадницима представницима ове мађарске националне странке, која је ушла у Народну скупштину. Нека то буде наш гест добре воље, без обзира што их има само четири или пет, мислим да је четири изабрано у Народну скупштину, није битно, показујемо један гест добре воље према националним мањинама, у овом случају према националној мањини која је најзаступљенија у Народној скупштини јер није бојкотовала изборе.

Дакле, и ту показујемо акт добре воље. Није битно да ми имамо по сваку цену два потпредседника народне скупштине, него је битно да се држимо строго неких принципа и да нас неко не тера да прихватамо нешто што је апсолутно неприхватљиво. И да глумимо да смо због тога задовољни, да је то неко врхунско решење.

Дакле, спремни смо на компромис и овог пута, али ево да се да рецимо тој Касиној мађарској националној странци. Без обзира што се ми са њима споримо, што нам се не свиђа њихова политика, што нам се не свиђа њихова идеологија, што ми желимо да преуземо највећи број мађарских гласова, јер сматрамо да је наша политика паметнија и кориснија за мађарску националну мањину.

Ми уважавамо да су они на овим изборима добили један солидан проценат гласова, да имају толико и толико посланичких мандата, и ево, акт наше добре воље, гест добре воље нека имају једног потпредседника у Народној скупштини. Мислим да би било веома лепо, а не би могло никакву штету да нанесе озбиљности наше политичке сцене.

Морамо инсистирати да се сва скупштинска тела такође заснују на принципу пропорционалности. Да одговарају стриктно структури Народне скупштине.

Ако се то постигне, видећемо у среду, треба да се одржи седница Народне скупштине, ако се тај принцип примени, онда нас то може навести на по-

ва оптимистичка размишљања да је могуће наћи конструктивно решење око формирања Републичке владе.

Ако се већ ту, на првој тачки, покаже да нисмо у стању да нађемо озбиљно решење, онда ће вероватно тешко ићи и питање састава нове владе.

Коалиционе варијанте

Зашто идемо на ову концентрациону Владу националног јединства?

Теоријски, могуће су разне друге варијанте. Рецимо, могућа је варијанта коалиције Српске радикалне странке и Српског покрета обнове. Заједно би наше странке имале 127 мандата. Али ми избегавамо ту варијанту, не би била паметна, сви Срби знају да та влада не би дуго трајала.

С ким год је раније Српски покрет обнове улазио у коалицију, та коалиција се неславно расапала уз међусобне оптужбе челника. Уз међусобне увреде и ко зна шта све још.

Нама није циљ да формирамо владу, па да се јагмимо око директорских места, око министарских фотеља, амбасадорских места, оваквих, онаквих и да влада пукне на основу својих унутрашњих противречности за два три месеца, да будемо осрамоћени пред народом.

Теоријски је могућа варијанта да ми, радикали, уђемо са социјалистима у коалицију. Имали би комотну већину у Народној скупштини. Али бисмо у тој коалицији били мањински фактор. Не би могао да дође до изражаја наш програм. Наши програ-

мски циљеви. Ми бисмо сносили одговорност за оно што је политика социјалиста, а не бисмо могли ништа да променимо у укупној државној структури.

Дакле, наставила би се стара политика са подељеном одговорношћу, која би прешла и на плећа српских радикала, ми нисмо спремни, нисмо вољни да прихватимо тако велику одговорност без стварне могућности да заиста нешто поправимо у држави.

Могућа је трећа варијанта – да леви блок успостави коалицију са Српским покретом обнове. Ми немамо ништа против, то је та тзв. трговачка коалиција о којој се већ доста шушка у јавности. То је њихово право. Ми не-

Нама је основни циљ јавност рада свих државних институција, пре свега парламента. Да народ у сваком тренутку може да има увид шта раде његови представници, шта раде народни посланици. Када је политика јавна ствар, онда је она препуна разних ограничења. Онда ту постоје механизми који спречавају корупцију, непринципијелне договоре, политичку трговину итд.

Када се политика одвија само у неким закулисним процесима, онда је све могуће, а на крају крајева, народ испашта.

И друго, спремни смо и на то компромисно решење ако социјалиста буде председник Народне скупштине, он-

социјалиста због којих они инсистирају на месту председника Народне скупштине. Јер, очекују да ни ови избори неће успети, зато су и кренули са релативно неозбиљним кандидатом, рачунају да ће се опет следеће године одржавати нови изборни турнуси, па да задрже то место председника Народне скупштине, јер он фактички врши дужност председника Републике док се не изабере нови председник Републике.

Нама је јасно зашто они ту инсистирају, ми бисмо онда инсистирали да српски радикал буде председник владе. Имајући у виду и чињеницу да је постојао предизборни договор у оквиру левог блока да ЈУЛ-у припадне 30% посланичких мандата. Међутим, пошто је левица добила много мање гласова на изборима него што је очекивала, онда су променили тај договор да социјалисти имају 86 посланика да би бар мало више имали од радикала, иако су радикали објективно најмоћнија политичка партија у Србији, појединачно најмоћнија. Поготово када имамо у виду чиме су се све служили, фалсификовањем изборних резултата на подручју Пећко-призренске изборне јединице.

Ево, чујем, спремају се и сала на челу са Миладином Ивановићем да онемогуће опозиционим странкама да имају контролоре, односно да имају заменике чланова бирачких одбора. Прошли пут су чуда тамо правили, ангажовали полицију, тукли људе, истеривали, подмићивали, нема шта нису радили.

За минимум заједничких програмских циљева

Водитељ: Ја се извињавам, само да вас упозорим да смо потрошили 14 минута.

Др Шешељ: Ја управо сада завршавам.

Водитељ: И хтели сте можда да кажете нешто у вези са овом другом уставном надлежношћу председника у вези са...

Др Шешељ: Само да завршимо са овом првом уставном надлежношћу, онда ћемо много више времена посветити тој другој уставној надлежности.

У случају да буде могућ један принципијелан међустранички договор, то значи да би нова влада Србије пропорционално одговарала снази ове четири волеће политичке партије у Народној скупштини.

Ми, радикали, одмах имамо кандидата за мандатар за састав нове владе, Томислава Николића. Мислимо да би он био најбоље решење, изузетно паметан, способан човек, талентован политичар. Човек који би уживао поверење комплетног народа, свих грађана Србије, и који би у тим међустраничким преговорима адекватно...

Водитељ: А чији би се програм онда остваривао?

Др Шешељ: Морамо да направимо минимум заједничких програмских циљева. Да се и о томе договоримо. Да и ту постигнемо консензус.

Милутиновић лаже: социјалисти су одавно увели партиципацију у здравству

мо остати опозициона политичка партија. Критиковати све што је лоше у понашању те Владе, сваки погрешан потез. Пред очима народа, нека народ цени шта ћемо и како ћемо даље.

Оно што је основни принцип за који ћемо се заложити одмах по конституисању Народне скупштине, да се донесе одлука да се уведу поново директни телевизијски преноси свих скупштинских седница.

да је нешто најнормалније да српски радикал буде председник Владе. Ако социјалисти имају 86 посланика, ми 82 посланика. Ако они већ преузму једну кључну државну функцију, онда нама припада та друга кључна државна функција.

Ми радикали смо много више расположени да наш човек буде председник Владе, него председник Народне скупштине. Постоје неки мотиви код

Претпостављамо, ваљда оправдано, да у наша четири програма постоји доста подударних тачака, чијој би се реализацији посветили наредне четири године.

Да у Србији економију ставимо на ноге, да решимо кључне социјалне проблеме. Да сузбијемо најгоре видове организованог криминала. Да средимо стање у здравству, школству, информисању. Да средимо стање на Косову и Метохији. То би, дакле, требало да садржи наш неки заједнички програм, минимално заједничких програмских циљева.

Председник Републике и закони

Водитељ: Хоћете ли сада да нешто кажете у вези са овом другом уставном надлежношћу председника, дакле, проглашење закона или да пређемо на ваше...

Др Шешел: Када је реч о проглашењу закона, поставља се кључно питање чиме се руководи председник Републике када проценује да ли је неки закон добар или није. Народна скупштина изгласа неки закон већином гласова, и закон се прослеђује председнику Републике, он га указом проглашава.

Међутим, Устав му даје надлежност да врати скупштини на поновно гласање, да не прогласи указом закон на који он има примедбе.

Поставља се питање са ког аспекта бих ја проценивао, као председник Републике,

да ли је неки закон добар или не. Са аспекта програма Српске радикалне странке, то је мој предизборни програм.

Дакле, ако је неки закон у складу са основним програмским циљевима Српске радикалне странке, ја бих га одмах указом проглашавао. Ако имам примедби са аспекта тог нашег програма, ја бих га враћао Народној скупштини на поновно гласање. Образложио бих те примедбе и обавестио јавност.

Водитељ: Али то је мало у колизији са оним што сте претходно рекли, ако би се већ успоставио неки консензус у смислу програмских одређења четири странке, о којима смо мало пре говорили, онда не бисте могли да тако само са аспекта Српске радикалне странке...

Др Шешел: Не би било тек тако, то би било озбиљно. Не бих ја то сада баш за сваку ситницу враћао. Али, ова председничка функција је контролна, функција надзора у извесном смислу. И као председник Републике, прво бих учествовао у преговорима око састава нове Владе, у преговорима око израде тог програма, дакле, био бих укључен у све то. Уколико се тај програм усвоји, прихвати, онда бих ја у складу са одредбама тог програма вршио надзор над законима.

Наравно, опет моја идеологија проистиче из програма Српске радикалне странке. Идеологија као систем вредности. Не бих наравно, закерао за сваку ситницу.

Водитељ: Јасно.

Др Шешел: То подразумева да бих увео и нови стил рада на функцији председника Републике. Држао бих редовне конференције за штампу, за домаће и стране новинаре, сва питања би увек била дозвољена, на сва питања бих директно одговарао.

Сваког месеца бих имао директна телевизијска сучељавања. Сучељавања са представницима конкурентских политичких партија. Први пут када бих био поражен на тим сучељавањима, ја бих поднео оставку на функцију председника Републике. Ето, то бих унапред јавно обећао народу.

Водитељ: То баш делује великодушно.

Др Шешел: Делује великодушно, ја полазим од тога да до сада никада нисам био поражен, знате па могу да имам извесно самопоуздање. Али, мислим да је то једна паметна и принципијелна ствар у политици. Да сваки човек треба да буде на оном месту за које је способан, које заслужује. И када се појави неко бољи, онда треба одмах стварати услове да тај бољи дође до тог места. Не онако да му се то место елегантно преда, него кроз једну политичку борбу, наравно. Кроз конкурентску борбу.

Али, када се испостави да је неко бољи, да се одмах омогућава његово напредовање до оног места на коме би могао дати максимум резултата.

Е, сада, ту се онда, у оквиру контроле рада Народне скупштине, руководим извесним принципима из еко-

Зграда Народне скупштине: социјалисти више немају већину

номске политике Српске радикалне странке, социјалне политике, питања борбе против криминала, решавања проблема здравства, школства, информисања, решавања питања Косова и Метохије и тд.

Водитељ: Сада значи да кренемо отприлике по тим сегментима које сте нагостили. Дакле, реализација економског програма Српске радикалне странке, шта заправо подразумева?

ватизацију, јер без приватизације нема економског опоравка.

По том питању се слажу све политичке партије у Србији. Ми се разликујемо само по начину на који бисмо провели приватизацију.

Неке партије немају никакав програм, оне само обећавају да ће паре доћи из иностранства, да паре негде њих чекају да они дођу на власт, то је све неозбиљно. Пред собом имамо један

омогућава разне малверзације, отимачину друштвене својине, овај закон приватизацију не чини обавезном и овај закон ће довести до уништења појединих друштвених предузећа.

У складу са интенцијама овог закона већ се дешава у Србији, у многим друштвеним предузећима, да директори намерно уништавају предузеће, доводе га у предстечајно стање, да би га што више обезвредили и да би се они, под што повољнијим условима, појавили као купци, када се уђе у процес приватизације. Због тога тај закон није добар, није паметан.

ДРУГИ КРУГ

Реализација економског програма

Др Шешељ: Ми смо у дубокој економској кризи коју је произвео комунистички поредак. Свуда у свету комунизам је пао у економској сфери. То је узрок пропасти комунизма. Комунизам је био крајње нефункционалан у економији.

Ми морамо превазићи последице једне 50 година лоше вођене економске политике. Морамо провести при-

једини конкурентски програм, то је програм левог блока Социјалистичке партије. Он је летос преточен у закон и усвојен у Народној скупштини. Ми радикали смо га критиковали и гласали против.

Али, то је много бољи закон од онога који је провођен по инструкцијама Анте Марковића из 1990. године, који је довео до ситуације у којој се народу огадио сам појам приватизације.

Међутим, овај закон има читав низ унутрашњих слабости. И овај закон

Продаја Телекома

Ми бисмо имали веома поједностављен метод приватизације, у две фазе.

У првој фази бисмо ишли на продају свега онога што се може продати на јавној лиценцијацији за готов новац. Продаја 49% државне телефонске компаније је показала да у нашој земљи има много тога што се заиста може продати за готов новац. Ми бисмо тај готов новац искористили да решимо све социјалне проблеме, заостале пензије, исплатимо дечије додатке, материнске додатке, социјалну помоћ, инвалиднине итд. Да средимо стање у здравству, у школству, у државној управи. Да подстицањем приватног сектора у процесу производње развијамо економију. Да кренемо од те нулте тачке до које смо изгледа већ дошли.

Водитељ: Мислите да би било тог новца довољно за...

Др Шешељ: Било би. Ево, рецимо...

Водитељ: Зар то не би било једнократно трошење новца.

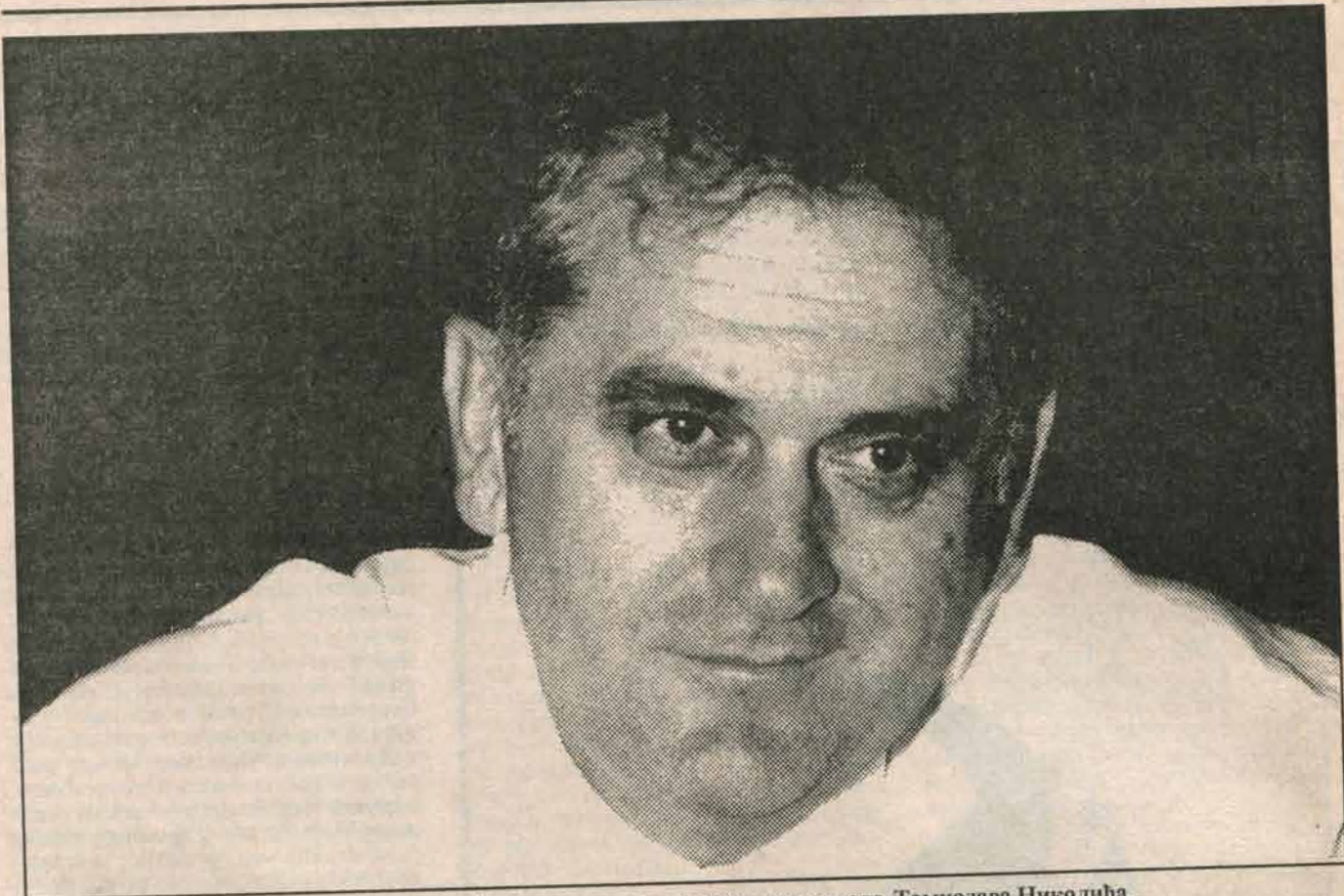
Др Шешељ: Молим вас. Милијарду и петсто милиона марака држава је добила продајом 49% телефоније. И тај новац је подељен на име кредита разним фирмама из друштвеног сектора. Краткорочних кредита са повољном каматом.

Ти кредити су већ требали да буду враћени. Већина фирми није вратила нити им пада на памет да врате, нису навикли да враћају.

Искуство нам говори да тај новац, у крајњој ситуацији, оде на Кипар, као што је и раније одлазио. Нема тог новца и више се не говори о враћању кредита. Има фирми које враћају, има здравих фирми које су добиле кредите, већина није здрава.

А држава не сме да се понаша као банкар. Држава банкарске послове треба да препушта пословним банкама, нажалост ми још увек говото да немамо пословне банке и то је оно што нас оптерећује.

Шта сада можемо да урадимо. Можемо да продамо и преосталих 51% телефонске компаније. Зашто би то морало да остане у државним рукама. Изузев ако држава и даље планира да тајна полиција прислушкује своје политичке противнике режима, па им треба контрола над телефонима. Зашто не би комплетна телефонија била у приватним фирмама и у страним фирмама. Зашто? Оне се боре за профит, оне би унапређивале пословање те те-

Српски радикали имају кандидата за мандатара нове владе, Томислава Николића

лефонске компаније, искуство говори на западу, где су све телефонске компаније у приватним рукама, да међу-собна конкуренција доводи до сталног раста квалитета телефонских услуга.

А код нас је све у државним рукама, паре од наплате телефонских услуга ко зна где иду. Претачу се у неке друге фондове, неким другим корисницима ко зна којима, све мимо друштвене контроле, мимо народне контроле.

Ако смо успели да продамо без лиценцијације за милијарду и петсто, заправо ако је Влада успела да прода за милијарду и петсто милиона марака 49% државне телефонске компаније, онда сам сигуран да би на јавној лиценцијацији преосталих 51% могли да продамо бар за две милијарде марака.

Две милијарде марака, то је више од осам милијарди динара. А отприлике милијарду и по марака износе сва досадашња дуговања у социјалној сфери. Ми бисмо, дакле, имали могућности да вратимо сва досадашња дуговања и да имамо новца готово за два месечна износа пензија за све пензионере у Србији. Отприлике је то милијарда и двеста милиона динара месечно садашњег новца,

Новац угроженим категоријама

Водитељ: Када то потрошите, шта ћемо онда?

Др Шешел: Гледајте, али тај новац остаје у земљи. Тај новац се обрће. Како

шта ћемо онда. Тај новац иде онима којима је данас најпотребнији, најсиромашнијима, пензионерима, породицама са више деце, који имају услове за дечији додатак, иде примаоцима социјалне помоћи, иде инвалидима итд.

Они тај новац неће да претварају у девизе. Дакле, они ће ићи да купују храну, они ће куповати одећу, обућу, пензионери годинама не могу да купе ципеле, не могу да купе одело. И плаћаће комуналије, плаћаће струју. То је пет главних тачака трошења новца када им се све заостале пензије одједном исплате, и када држава има унапред да исплати још две пензије.

Па ће онда подстаћи текстилну индустрију, кожна индустрију то су све привредне гране које су у највећој кризи, и биће подстакнуте оне фабрике које и сада имају неку виталност. Које имају робу са којом излазе на тржиште. Па ће се подстаћи електропривреда, која кубури са наплатама, па комунална предузећа, одвоз смећа, водовод, канализација итд.

Дакле, тај новац се онда обрће. Онда те фирме купују сировине, тај новац као да је неко убацио у кредите у нашу земљу, тако тај новац делује. То би сваки економски стручњак могао на овакав начин да објасни.

Водитељ: Јасно ми је шта хоћете да кажете, али новац се ваљда окреће и ако се упумпа у фирме. Профитабилне фирме...

Др Шешел: Не, не сме држава да упумпава новац. Прво се поставља питање по ком критеријуму они бирају

директоре који добијају те кредите, кажу за извозне послове.

И шта се деси, чак произведу некада робу, извезу је и новац се не врати у земљу, остане на њиховим рачунима у иностранству и читав низ других шпекулација.

Зашто држава да се понаша као банкар, где год се држава понаша као банкар, економија пропада. Држава треба да удовољава својим обавезама, не сме држава некоме да, новац који има, даје док не исплати своје дугове.

Знате, ја ако сам дужан, онда не идем у нове инвестиције. Држава дугује пензионерима, не сме никоме да да ниједан динар док све не исплати што дугује пензионерима.

Пореска политика

Овде се држава на једној страни јављује као деда мраз, као Божић бата, дели шаком и капом, по неким својим идеолошким критеријумима, пре свега, јуловском и СПС-овском лобију, а са друге стране не удовољава својим основним обавезама, пензије не исплаћују. Пензије непрекидно касне, опет редовне пензије касне три месеца, земљорадницима по осам месеци, и по години дана се не плаћају дечији додаци и слично.

Даље, ми морамо у сфери пореске политике смањивати пореску стопу како би се повећавао број пореских обвезника. А садашњи режим иде ка повећању пореских стопа и смањује број пореских обвезника.

На просечну плату сада се плаћа 120% разних доприноса месечно. То нигде на свету нема. То смањује број радних места и тера приватни сектор да запошљава раднике на црно.

Шта се још дешава у многим друштвеним фирмама, да радник одлази у пензију и не може да регулише своја пензијска права јер се испостави да његово предузеће неколико година није плаћало пензијске доприносе. Па се онда за тај конкретан случај траже нека решења, накнадно се уплаћује итд.

тизује петрохемија, односно нафтна индустрија, петрохемија би и могла, а нафта индустрија постепено. Нисмо за то да се одмах у потпуности приватизује електропривреда, због стратешких разлога, због стратешких интереса, одбрамбених интереса земље, иначе све друго што се може приватизовати треба да се приватизује што пре, али искључиво јавном лиценцијом. Оно што не може да нађе купца, треба да се приватизује тако што би се грађанима поделили бесплатно ваучери.

хава ово, четврти обећава оно. Све су то бесмислице.

Једини лек за нашу пољопривреду је да држава сиђе са грбаче сељака. Дакле, да се укине државни монопол у откупу пољопривредних производа.

Сељак да плаћа умерен порез. Да држава има користи од његове производње, али да га плаћање тог пореза не исцрпљује, да му остави мало предела да изврши акумулацију.

Основни проблем наше пољопривреде је проблем недостатка акумулације. Сељак живи на животном минимуму. Ако се ослободи откуп пољопривредних производа и извоз пољопривредних производа, село ће да живи. Онда ће се накупити такмичити, јагмити ко ће већу цену да понуди сељаку. И плаћаће му на лицу места.

Каква корист сељаку што је била релативно повољна цена пшенице ове године, 1 динар за килограм, када се нередовно плаћа. Када треба да чека месецима, по шест месеци чека да му се исплати. Па чека за кукуруз, за соју, за сунцокрет, чак и за малине чека.

И друго, у пољопривреди треба да се ослободи увоз вештачког ђубрива. То вештачко ђубриво је на систему контингената. Да би се добила дозвола треба подмитити министра, помоћника, заменика, овога, онога, високог државног функционера.

Онај ко увози, све што да на име подмићивања, исказе кроз цену вештачког ђубрива. Имамо четири пута скупље вештачко ђубриво него у западној Европи. А можемо га ослободити система контингената и ослободити сваке царине.

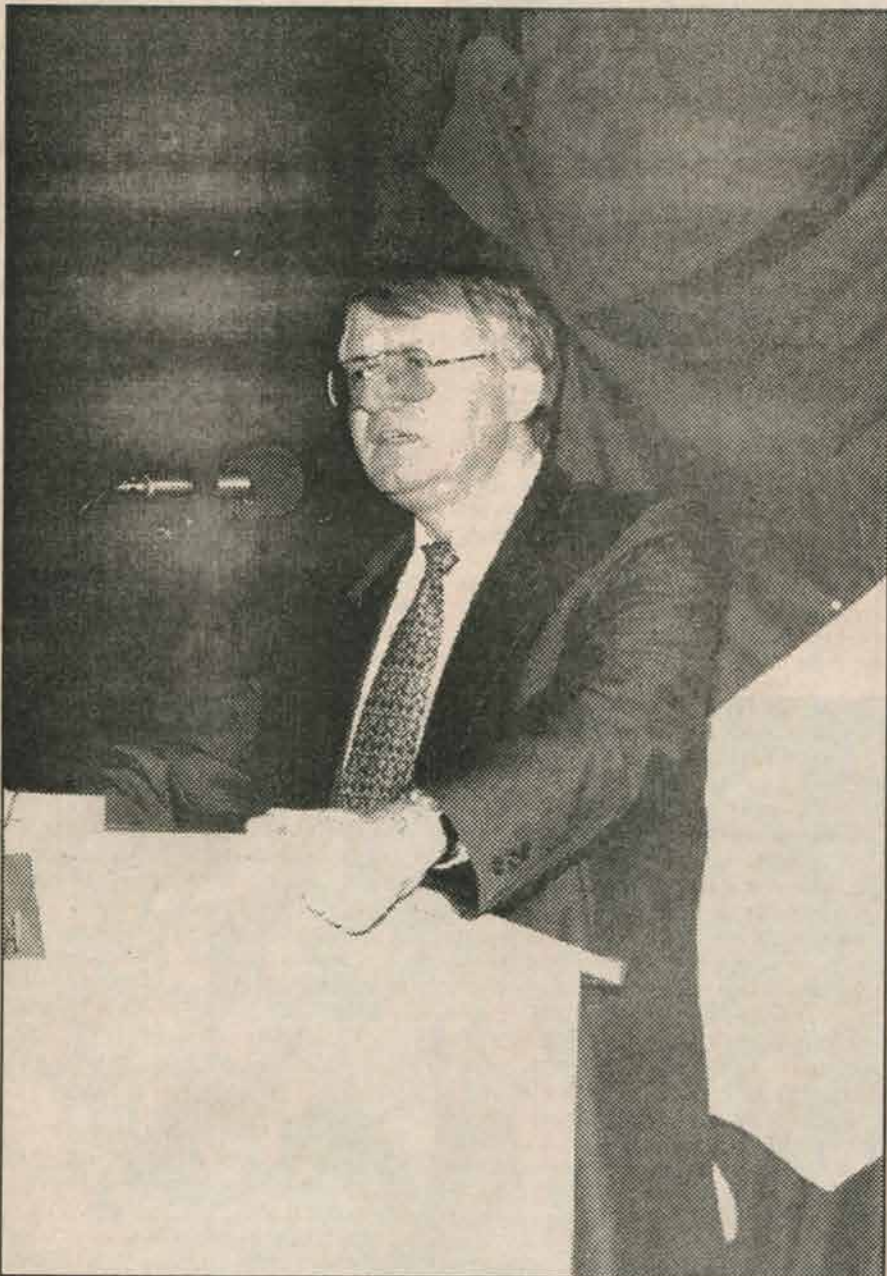
Наше фабрике које производе вештачко ђубриво су у страшним проблемима, такође због државног монополизма. Рецимо, фабрика Зорка врло ретко добије неки кредит да увезе сировине. И када увезе сировине, она произведе ђубриво, појави се држава, узме одмах то ђубриво у своје робне резерве, она се појављује као продавац на тржишту, а Зорка чека месецима да добије неки динар. Њени радници су практично без хлеба. Шабачка Зорка је само један пример, читав низ таквих фабрика је у Србији.

Дакле, то значи наш либерални концепт економије где држава треба да буде само подстицајни фактор, контролор не директни учесник у економији. На овај начин...

Државни суверенитет и приватизација

Водитељ: Да ли би се изгубио део суверенитета начином приватизације коју предлагате. Рецимо тако велике гиганте, системе као што су електропривреда, пошта у потпуности дати у руке странцима.

Др Шешел: Ја сам рекао електропривреду, нафтну индустрију не још, остало да. Зашто? Мислите да се одбрамбена моћ наше земље доводи у питање продајом државне телефоније. Системи веза су тако данас квалитетни да војска може без тога, само војска се

"Кад postanem председник Србије, одговараћу на сва питања јавности"

Али, стотину хиљада људи треба да знају да им фирме не плаћају те пензијске доприносе. И да доводе у питање њихово пензијско осигурање. На овај начин држава не решава проблем.

Има много других ствари које се на тај начин могу продати. Може цела пошта, зашто држава да контролише пошту, нема никаквог разлога. Нисмо за то да се одмах у потпуности прива-

Морамо решавати проблеме у пољопривреди. Имамо на све стране разна обећања председничких кандидата, те један ће ослобађати сељака од пореза, као да су сељаци наивни и као да је могуће да се потпуно ослободе од пореза и као да има држава на свету где се потпуно ослобађају од пореза. Те други обећава откуп, те трећи обе-

споро прилагођава тим технолошким променама на светској сцени.

Шта се доводи у питање. Највише се суверенитет земље доводи у питање узимањем кредита и задуживањем код Међународног монетарног фонда и Светске банке. Држава не сме да се задужује. Фирме треба да се задужују.

Ми на овај начин решавамо социјалне проблеме. Када уђе страни капитал, купи неку фирму и ако плати готовим новцем, он гледа да му се то што пре исплати. Да оствари профит. Ми морамо да му омогућимо да изведе профит који оствари, а да би постигао профит, он мора да подстакне раднике да што боље раде, да би подстакло, мора добро да их плати. То је суштина.

Водитељ: Кажу да је у Мађарској, рецимо, било проблема на тој релацији купи фирму па је онда затвори.

Др Шешел: Јесте, али Мађарска није вршила паметан процес приватизације, она је одмах све продавала без икаквог критерија за багателу, будућашто је продавала. И онда се страним инвеститорима више исплатило да затворе мађарске фирме, да ослободе тржиште, да своју робу увезу из Немачке, Аустрије и других западних земаља, него у Мађарској да производе.

А код нас то није случај. Ако плате милијарду и по марака за 49% телефоније, па још две милијарде за 51%, уложили су странци три и по милијарде марака. Сада они треба да воде рачуна како да извуку те три и по милијарде марака и још на то остваре профит, рецимо годишње 10%.

Сада је пред њима проблем и тај проблем морају решити на тај начин што ће ширити мрежу телефонске компаније и што ће подстаћи раднике да што успешније раде. Ми на овај начин тек можемо решити социјалне проблеме. Треба прво да држава стекне један предак, да исплати све оно што до сада дугује, заостале пензије и друга социјална давања, и онда када крене тај процес производње да од наплате пореза и такси сваког месеца има могућности да из буџета исплаћује пензије, јер су наши социјални фондови потпуно празни. И требаће деценије да се опораве, да се обнове. Мораће се годинама директно из буџета исплаћивати сва социјална давања.

Суштина социјалне политике

Водитељ: Да ли имате још нешто да кажете око социјалне политике, пошто је то била тема у овим нашим ставкама, или мислите да сте са овим елаборирали ствар.

Др Шешел: Ово би била суштина социјалне политике. Кроз ту социјалну политику ми морамо да решавамо и питање наталитета јер то заиста угрожава Србију, српски народ у целини, скоро све грађане Србије. Наталитет је код нас у кризи и због економске кризе и социјалне беде. Али, не само због тога. Јер, како видимо на западу и у земаљама где је економија у пуном проплату, наталитет опада.

Дакле, богатство народа и висина стопе наталитета нису у директној сразмери. Ми морамо као држава са своје странке подстаћи наталитет. Натали-

тет се подстиче отварањем радних места, отварањем перспективе грађанима. Ми ћемо умереном пореском политиком ићи на отварање радних места, отварају приватну иницијативу.

Ова ваша телевизија нас напада сваки дан како угрожавамо зелене површине, као да сада народ треба да пасе траву. А ми смо са 3000 локација за привремене објекте у Земуну створили 6000 радних места, 6000 породица има хлеба сваког месеца, знате. Да подстакнемо приватну иницијативу кроз трајне, кроз привремене објекте па постепено, када изађемо из кризе, оно што су привремене објекти, то ће се уклањати, али морамо људе приволети да улажу свој капитал овде. Они који имају нешто пара, да не држе паре у сламарицама.

Улажући тај свој новац, они обезбеђују посао и хлеб за оне који немају ништа, за сиротињу. То је, дакле, паметан начин. А, та кампања коју већ ланима води ваша телевизија против Српске радикалне странке, само ће се режиму разбити о главу. Јер изборни резултати на подручју земунске општине говоре колико су српски радикали успешни. Тамо смо прегазили сву конкуренцију, буквално сам проишли пут на неким бирачким местима имао 82%.

Друго, многи људи кажу није им до рађања деце, не могу им обезбедити довољно хране, одећу, ово, оно. Треба да пођу од тога да су деца највећа срећа у животу, а тамо где има хлеба за мужа и жену, биће и за дете. Где има за једно дете, биће и за двоје. Где има за

Зашто социјалисти избегавају овакве контакте са народом?

двоје, биће за троје. Где има за троје, биће за четворо.

Знате, што више деце, то срећнија породица, то животно способнији људи. Јер дете које живи у условима неке породичне конкуренције, где се за једну чоколаду јатме брат, сестра, па је деле много, су способнији сутра за самосталан живот него јединац кога те-тоше и отац и мајка, и који је навикао да увек родитељи решавају његове проблеме.

Ми бисмо увели и орден материнства, и ја бих, као председник Репу-

имам три сина – Александра, Николу и Михајла. Томислав Николић има два сина, Драган Тодоровић има четири сина, Стево Драгишић има троје деце, четврто је на путу и морам, срећан као кум, да обавестим јавност, да је Александар Вучић генерални секретар Српске радикалне странке управо данас добио сина првенца, сина Данила.

Мислим да на томе сигурно неће стати. Дакле, то је један чисто људски однос по овим питањима и ту морамо и својим личним примером да покажемо да заиста желимо да се тај процес

јер мисле да ће на тај начин да победе Србе и да потпуно преузму Косово и Метохију.

Водитељ: Доле бисте морали да поделите много ордена.

Др Шешељ: На Косову и Метохији немо друге ствари да радимо. Тамо ћемо прво да разлучимо ко је држављанин а ко није. Ја немам ништа против, ја бих кумовао и некој шиптарској породици која има петоро деце, ако су лојални држављани Србије, ако поштују наше законе, ако се пријатељски односе према српском народу, ја ту не бих имао никаквих предрасуда, према било којој националној мањини. Ту никаквих проблема не би било.

Наш је проблем да решимо питање сепаратиста на Косову и Метохији, тај проблем се такође може решити, добро је што сте га покренули, али то може решити само једна паметна власт која није склона корупцији.

Оно што данас уништава Косово и Метохију, то је корупционашка власт Социјалистичке партије која је најгора на подручју Косова и Метохије, тај пример Миладина Ивановића, председника општине Пећ, бившег начелника округа, упечатљив је пример. Он је смењен са функције начелника због неких криминалних афера, па смо га прозивали у Народној скупштини када је крао станове из фонда за повратак исељених Срба, па сада шурује са шиптарским мафијашима, даје им различне привилегије, обилато то наплаћује, а прогони тамошње Србе.

Морамо сузбити корупцију. Морамо обезбедити функционисање државе, а онда средити матичне књиге рођених, умрлих, матичне књиге држављана и ми, радикали, одмах бисмо увели и нову личну легитимацију за све грађане Србије.

Омогућили бисмо свим прогнаним Србима да одмах стекну право држављанства, да се упишу у књиге држављана, увели нове личне легитимације у року од годину дана.

Један једини критериј за доделу личне легитимације, која би се по облику битно разликовала од садашње, је да се донесе уверење о држављанству. Извод из матичне књиге држављана или отацбински лист, како бисмо ми то назвали. Онај ко нема извод из матичне књиге држављана, не би могао да добије ту личну легитимацију. Добио би неке друге папире, али као лице без држављанства, као апатрид.

Немамо ми ништа против да лица без држављанства живе и даље у нашој земљи, ако су лојални, ако раде мирно, зарађују, стварају. Али, ако доведе у питање нашу земљу одмах га аутоматски можемо протерати са наше територије.

То је битно да средимо стање на Косову и Метохији, а онда би се видело да нема ни милион Шиптара наших држављана на Косову и Метохији.

Раније су фалсификовали резултате пописа становништва, многи су и отишли у западне земље итд. Многи су се из Албаније овде уселјавали. Да напосокон то средимо, нико жив не зна колико тамо људи заиста живи. Па да

Државна телевизија: рекордер у броју неоснованих напада на српске радикале

блике, био спреман да кумујем свакој породици за пето рођено дете. А орден материнства за мајке са троје и више деце, па различити степени одликовања, да то буде једно од највиших одликовања републике Србије.

Ми, српски радикали, са своје стране максимално се трудимо, то нам је, у извесном смислу, и као партијска обавеза да имамо што више деце. Ја

у Србији покрене, да се са неким ентузијазмом томе приђе.

Рецепт за Космет

Водитељ: Мада је ту реч и о једном проблему диспропорције на Косову, опет имамо изразито висок степен налитета.

Др Шешељ: То је смишљена ствар. То намерно раде шиптарски сепаратисти,

Радикали ће на Косову и Метохији обезбедити функционисање државе

видимо онда која је државна земља узурпирана, која је црквена земља узурпирана, која је приватна земља узурпирана. Да једноставно заведемо ред у држави. Ми бисмо то врло вешто постигли. Чак би Шингари знали да цене ту радикалску власт. Јер онај ко је дојалан, ко мирно ради свој посао, ко не угрожава другога, имао би нашу пуну заштиту.

Видите шта сада раде, а српска власт ћути, убијају оне Шингаре који нису спремни да следе сепаратистичку политику. Сада против њих највише делују шингарски терористи, сепаратисти, које предводи, писала је недавно штампа, неки амерички генерал.

Криминалце у затвор

Водитељ: Борба против криминала, већ сте делимично дотакли у овом претходном вашем делу, али у сваком случају, борба против криминала је у средишту пажње готово свих председничких кандидата. Како ви сагледавате тај проблем?

Др Шешељ: Да, ми опет ту прелазимо на конкретне ствари. Многи обављају неке тимове, сада ће они да наложе ово, да наложе оно. Не може то по уставним надлежностима председника Републике.

Имамо основни принцип како да то радимо. То је да елиминишемо системске узроке појаве крупног криминала, организоване државно-финансијске мафије. Значи, да укинемо монополски положај разних привредних и политичких субјеката. Систем извозно увозних дозвола, контингената, разних бенефиција и олакшица. То морамо да укинемо. Главни криминалци се на томе концентришу. Ту се рађа мафија.

Новац у праве руке: новац од продаје Телекома требало је дати најугроженијима

Друго, морамо да уништимо корупцију. Морамо оспособити криминалистичку службу у полицији. Полиција има врло јаку оружану силу, али криминалистичка служба је заостала. Морамо је кадровски и технички опремити. Створити специјалне органе полиције за борбу против корупције, састављене од полицијских провокатора који ће нудити мито ономе ко је сумњив. Па чим прими новац, обележене новчанице, биће ухапшен и осуђен.

То Американци раде, тако је страдао бивши југословенски конзул Бахрудин Бједић, иначе истакнути шеф службе државне безбедности из комунистичке Југославије. Тако што му је америчка полиција подметнула провокатора, он се упецао као сом на дудубак, што народ каже, и био је ухапшен, др-

потребљавају државну функцију, па бисмо приволили ове који су били некада можда присиђени да дају мито да се појаве као сведоци на суду.

Дакле, читав низ мера чија би примена водила успешној борби против кључних појавних облика криминала. Не може криминал никада у потпуности да се елиминише, да се искорени, али могу ови његови најгори видови који данас угрожавају Србију.

У здравом телу радикалски дух

Водитељ: Проблем здравства, то је такође један од предмета вашег председничког програма.

Др Шешељ: Да, видите, данима нас напада Милан Милутиновић како се ми, радикали, залажемо за увођење парти-

потпуног бесплатног здравства значи да нећемо ни имати здравствену заштиту. Не мисли он то озбиљно, као и овај Војислав Живковић који је обећавао укидање Аутономне Покрајине Косова и Метохије после ових избора, наравно његова партија није спремна иза тога да стане.

Што неко од челника Социјалистичке партије сада не изађе и најави да ће потпуно укинути плаћање здравствених услуга. Нису спремни да то ураде, свесни су да је то немогуће а пусте тако, шта кошта Милутиновића да даје празна обећања, није његова намера уопште да победи на овим изборима, него да се евентуално избори опет прогласе неуспешним па да имамо ко зна који изборни циклус.

Због тога нам је важна победа у првом изборном кругу. Ми смо за то да се

Једини лек за нашу пољопривреду је да држава сиђе са грбаче сељака

жан у затвору и протеран из Америке.

Што ми то не бисмо могли. Каже тај и тај судија сумњив прима мито, ослобађа кривична гоњења, ослобађа казне, ослобађа од овога, од онога. Пошаљемо му тако полицијске провокаторе, они му понуде новац, он узме новац, упада друга екипа, хапси га и готово.

И морамо променити кривични закон. По садашњем кривичном закону подједнако се оштро гоне и они који дају мито и они који узимају мито. Ми бисмо оне који дају мито ослободили кривичног гоњења, гонили бисмо само оне који примају мито и злоу-

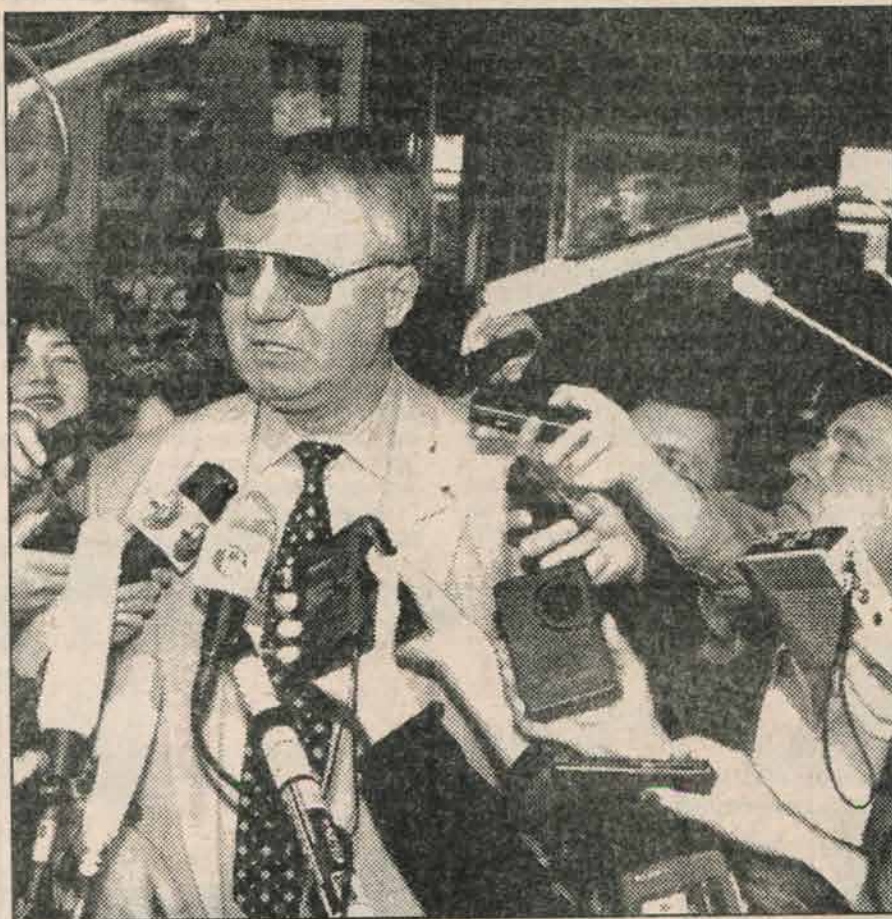
ципације у здравству, плаћање здравствених услуга. Милан Милутиновић једноставно не зна шта ради његова владајућа партија. Социјалисти су увели плаћање свих здравствених услуга. Они су то увели и то на неселективан начин.

Шта се данас дешава када човек иде на операцију, треба сам и газу да набави, и све потребне лекове, чак некада и инструменте. Па оде и каже хирургу – ево нашао сам све ово, можете да ме оперишете.

Таква је ситуација у нашем здравству, а он сада обећава потпуно бесплатно здравство. То његово обећање

среди стање у здравству тако што ће се увести неки принципи. Свесни смо да не може све бити бесплатно. Ако не може бити све бесплатно да направимо паметну селекцију.

Прво, да буде потпуно бесплатна заштита деце до 18 година, апсолутно бесплатна. Онда када је реч о одраслим да се види шта мора бити бесплатно, шта не мора бити бесплатно. Мора бити бесплатна свака операција. Јер ни један нормалан човек се добровољно не подвргава операцији ако му баш није неопходна, чак се дешава да људи умру, јер нису хтели на време да се подвргну операцији.

На функцији председника Републике,
др Војислав Шешел уवेशе нови стил рада

Затим, лечење у болници мора бити бесплатно, јер људи нерадо леже у болници. Болница је као једна врста затвора, ја сам мало у животу времена провео у болници а много у затвору, али психолошки сам лакше подносио затвор него болницу. Та атмосфера ми некако није пријала.

Дакле, онај ко је присиљен да лежи у болници, мора то бесплатно да му буде. И постоје лекови који се никада не злоупотребљавају против тешких болести.

Злоупотребљавају људи, праве кућне апотеке, кључају се антибиотицима када им падне на памет и без лекарског рецепта, преко везе набављају рецепте итд. Антибиотици онда морају да се плаћају. Антибиотици су веома опасни, претерана употреба изазива резистенцију код појединих сојева бактерија, скупи су у производњи, велике трошкове здравству наноси претерана употреба антибиотика, прераста у своју супротност.

У Америци лекар прописује антибиотик тек када све друге лекове испроба па се види да ништа не може да помогне. А код нас људи сами узимају огромне количине. Јер, ако узимају већ треба да се плати по пуној цени. Неко болестан нема пара да плати, лепо може али инјекцију да добије. А онда људи нису склони да иду на инјекције ако им није неопходно. Сваки антибиотик може да се убризга и кроз шприц. Али, онда медицинска сестра да то уради. Ако већ није склон у апоте-

ци да га плаћа. Ово што је у ампулама, у таблетама, плаћа се по пуној цени.

Има још лекова за неке бенигније болести, који такође треба да се плаћају и треба да се плаћају сви лекови који могу да се злоупотребљавају као опојна средства.

Постоји читав једна категорија наркомана који се називају таблетоманима који се на тај начин дрогирају, што злоупотребљавају нека антидепресивна средства, нека средства за смиривање. Нека средства која изазивају халуцинације. Ја баш нисам стручњак из те сфере, не бих могао у детаље да уђем, али суштину поприлично познајем. Дакле, на тај начин да срећујемо стање у здравству. Ако се већ мора плаћати, да видимо шта заиста мора а шта мора бити бесплатно.

И наравно, морамо стриктно развојити приватну од државне лекарске праксе. Нespoјиво је са медицинском етиком да један исти лекар ради у државној болници и да поподне има приватну праксу. Мора да се одредели – или државна служба или приватна ординација.

Овакво сређивање стања у здравству стварало би довољне уштеде, могле би да набављамо нову медицинску опрему, а кроз један паметан процес приватизације држава би дошла до новца да поправи положај здравствених радника. Јер, један лекар мора бити озбиљно плаћен и стимулисан, не сме један хирург да размишља да ли му је дете гладно код куће, да ли

Нису српски радикали заговорници
потпуног плаћања школарине, него Социјалистичка партија

има патике, да ли има ципеле, да ли има панталоне, да ли може да му набави школске уџбенике.

Дакле, мора имати загарантован онај минимум солидне нормалне егзистенције која му омогућава да се концентрише на свој посао.

О финансирању школства

Водитељ: Овој сфери, бар што се финансирања тиче, свакако припада и школство. Какав је ваш план?

Др Шешељ: Ево, и ту морам одмах да кажем, да нас опет напада Милан Милутиновић. Не бих ја њега ни помињао у овој емисији, али ово је заиста прешло све границе. Он 150 пута има више времена сваког дана на државној телевизији него ја, иако сам био победник на прошлим изборима он се тек сада пласира у квалификације, али то већ говори о стању у нашем информативном систему. Али, пошто

дстаћи талентоване, марљиве, вредне, а дестимулисати оне који нису марљиви да се окану ћораво посла, да иду нешто друго да раде. Што би студирали по 7-8 или 10 година.

Како бисмо то увели. Прва година на свим факултетима би била селективна. Сви свршени матуранти могли би да се упишу на који год желе факултет, одлични матуранти одмах да се упишу, а врлодобри и добри на она места која преостану после уписа одличних, без икаквих класификационих пријемних испита.

Ти пријемни испити су бесмислица. Они дерогирају (деградирају) комплетно претходно школовање. Неко је био одличан и у основној и у средњој школи, све одличним успехом завршио и сада му неко то ставља ад акта, и тражи од њега у једном дану, у једном сату да покаже неке друге резултате.

Може тог дана тај свршени матура-

ју само општеобразовне и теоријске предмете, ти предмети се могу савладати из уџбеника. Па није неопходно да студенти долазе ни на предавања. Не треба ни да се води евиденција, али се каже у року морате положити све те испите. Ко положи, тај наставља школовање бесплатно. Ко не положи у том року, мора плаћати остатак школовања.

То је најбољи принцип. Јер, када неко студира 7-8 година треба да се зна да радницима од уста, да свим грађанима од уста отима, да би се он тако школовао по 7-8 година и ко зна када завршио. Зашто би неко издвајао долатне паре, зашто би се плаћали доприноси 120% на просечну плату месечно када то може много мање да се плаћа.

Дакле, то је један од основних принципа који бисмо увели у сферу високог школства.

И нисмо ми заговорници потпуног

БАРОН МИНХАУЗЕН

он сваки дан понавља те ствари, ово је мени једина шанса да одговорим.

Он сада напада Српску радикалну странку као да смо ми увели плаћање услуга у школству. Његова партија води такву политику, недавно је ректор Кубуровић, социјалистички ректор београдског универзитета, најавио да се мора плаћати студирање. И они мисле неселективно, да сви плаћају. То није паметно, ми смо против тога да сви плаћају.

Ми бисмо увели селективно плаћање. Добри студенти да не плаћају, лоши студенти да плаћају. То је ваљда најпаметнији принцип којим ћемо по-

нт да дође нервозан, може доћи неиспаван, може доћи болешљив, може доћи неконцентрисан, може имати љубавне проблеме, може имати ово, може имати оно. Баш да тог тренутка не да оптималне резултате. Зашто то да се ради. Мора да се поштују претходни нивои школовања.

Прва година да буде селективна, нагомилати на првој години свих факултета општеобразовне и теоријске предмете. Предмете чије савлађивање не изискује употребу лабораторија. Јер, код огромног броја студената поставља се питање капацитета лабораторија на неким факултетима. Овако када има-

плаћања, него Социјалистичка партија. Они су то већ и најавили.

Водитељ: Око основног и средњег школовања то мање више...

Др Шешељ: Основно и средње школовање мора бити бесплатно. То су, пре свега, малолетни људи, основно школовање је и обавезно, чак бисмо били за принцип да и средње школовање буде обавезно. За сада то није баш могуће остварити, али у перспективи треба и о томе да поведемо рачуна.

Водитељ: Око финансирања школа у срединама где имамо националне мањина, како то...

Др Шешел: Све државне школе морају да се финансирају из државног буџета. Али, то значи да онда и држава прописује наставни план и програм.

А националне мањине имају право на наставу на свом језику. Тамо где их има више од 6% у популацији у одређеној општини рецимо или у одређеној средини. Ми ту не бисмо ништа мењали, мислим да се тај принцип и сада остварује.

Али бисмо, са друге стране, либерализовали право формирања и приватних школа, по ком год желе програму. Мислим да Мађари, Словаци, Румуни, Русини, Украјинци, Бугари нису заинтересовани за то, јер они су припадници националних мањина које су веома дојалне, одређене за живот у Србији. Заиста са њима никаквих проблема до сада нисмо имали. Могли смо се спорити са неким њиховим политичким представницима, али не са националним мањинама у целини.

Сепаратисте по цепу

Српска радикална странка са поносом истиче да су на овим изборима представници многих националних мањина гласали за српске радикале, многи Словаци, рецимо у Селенци огроман број Словака и у другим местима, многи Румуни су гласали за радикале, Бугари, Мађари, Буњевци, Шокци, Украјинци, Русини. Место Шикара, предграђе Сомбора, скоро чисто буњевачка средина тамо смо на оба бирачка места убедљиво тукли кандидата левице на прошлим изборима. То говори колико нам је паметна и промишљена национална политика и сви они који су покушали да унлаше националне мањине програмом српских радикала доживели су фијаско.

Што се тиче Косова и Метохије, ми треба да средимо државне послове. Ако Шиптари желе своје факултете, своје школе нека их формирају, али нека сами плаћају. Желите своју академију, може, само не смете доводити у питање државни суверенитет Србије, територијални интегритет. То је оно што је битно. А ви можете да учите по ком год хоћете програму. Сами пишете уџбенике шта нас брига. У ери компјутерске технологије и сателитске телевизије да ми сада инсистирамо да се само у Београду прописују уџбеници. То би било бесмислено. А ми можемо скинути неку беду с врата, и избити сваки аргумент овим западним силама које врше притисак на Србију као ми запостављамо шиптарска права.

Водитељ: Ако би то били програми који би фаворизовали сепаратизам.

Др Шешел: Само сепаратизам је забрањен. Штампана књига са сепаратистичким садржајем направи се индекс, не може то.

Водитељ: Онда значи опет неко мора то...

Др Шешел: Постоји државна контрола. Реагује јавни тужилац и новчана казна. Ми бисмо рецимо омогућили свим националним мањинама да сами формирају своје телевизије. Када поделимо ове фреквенције на цен-

тралне, регионалне и локалне, ко год жели може да има приватну телевизију, само не сме да доводи у питање територијални интегритет, суверенитет, не сме да позива на вршење кривичних дела и насиља. Ништа друго.

Кодовеле у питање суверенитет и територијални интегритет Србије прва новчана казна, друга много већа и трећа је толико велика да не може да је плати, па му пленимо комплетну телевизијску опрему. Или ко позива на чињење кривичних дела и на насиље.

То су ефикасна средства која може да примени паметно организована држава. Онај режим који има идеолошке предрасуде, који сматра да све мора да буде под потпуном његовом контролом, тај режим грешни и тај државу заправо вуче у дубљи понор.

Водитељ: Полако смо се приближили и овом последњем сегменту, то је информисање. Ви сте већ нагавестили да ће то бити...

Др Шешел: Ми бисмо учинили да сва штампа буде заиста слободна, али приватна. Не сме држава да има новине, листове у свом власништву. Зашто?

Кад је најбоље да то све буде у приватној својини. Зашто би држава из свог буџета финансирала новине. То је бесмислено. Све новине треба да буду приватизоване. За компанију Политика може се добити милијарда марака, толико она вреди. Ево сутра да се огласи јавна лиценција само на основу старе девизне штедне била би продата. Ја лично имам стару девизну штедњу, не много, заробљену у Беобанци 6-7 година колико већ. Ја бих био најспремнији да своју стару девизну штедњу уложим у акције компаније Политика, рецимо, али да се изврши приватизација. Држава добија милијарду марака, распоређује у социјалне фондове, а медији иду у приватну сферу.

Држава треба да има централну телевизију и централни радио, све остало да се приватизује. Фреквенције да се поделе на централне, регионалне и локалне, и приватне телевизије, приватне радио станице да држави плаћају годишњу таксу на коришћење тих фреквенција. Ко плати може да емитује програм, ко не плати не може.

То је начин на који паметна држава решава питање фреквенција. А у нашем случају држава жели опет све да има под својом контролом. Она се боји супротстављених мишљења и зато имамо хаос у медијској сфери.

Водитељ: Добро, нешто слично је већ било у Британији али Британци су се побунили због губљења суверенитета.

Др Шешел: Каког суверенитета?

Криминалне радње Милана Милутиновића

Водитељ: У том информативном плану, знате када неко почне да вам спроводи пропагандну активност која је апсолутно у функцији нечијих приватних интереса...

Др Шешел: Па чекајте, а какава је сада пропагандна активност ваше теле-

визије? У функцији приватних интереса Милана Милутиновића...

Водитељ: Државних интереса...

Др Шешел: Којих државних интереса? То није државни интерес. Милан Милутиновић није државни интерес. А ви га постављате сваки дан као да је он искључиви државни интерес. Као да је он с неба послат, он или нико други. Па се служите манипулативним средствима, не дозвољавате са њим ни директан телевизијски дуел. Он сваки дан лансира неке измишљотине, а ви му дајете неограничен простор. Неки дан је у Обреновцу обећавао народу да ће измислити фисију и фузију, не зна јадник да је то пре 100 година измишљено, али шта да му радимо када му дајете такав простор.

Знате, да се мало сучелимо па да видимо, да нам објасни како је прогностички професор Филозофског факултета, својевремено као идеолошки комесар. Како је продавао авионе канадере преко Атине, како је благајник амбасаде у Атини покрао државни новац, како је отимао вилу на Делнију, на Сењаку, како је трошио државне паре у Њујорку...

Водитељ: Мислим да нема Милана Милутиновића овде па...

Др Шешел: Није важно што га нема, знате. Ви њему сваки дан дајете огроман простор, а са друге стране се бојите да неко други преузме медиј под контролу. Па, наш је циљ да медији буду под разним контролама, да међу њима постоји конкуренција, а народ је довољно политички паметан и писмен па ће он да проценије ко говори истину, а ко не говори.

А овако, када су медији под искључивом контролом режима једне власти, онда они не могу бити објективни. Онда се они претварају у своју супротност. Не могу да представљају средство контроле власти него су инструмент власти. Инструмент којим власт монополише јавно мишљење и покушава да своју вољу наметне народу у целини. То успева до одређеног момента а онда пуца авторитет медија. Ви сте вашу телевизију довели у ситуацију да народ више не верује ниједној информацији коју лансирате.

Водитељ: Добро, званична истраживања разних агенција говоре да су наше информативне емисије врло гледане и да имају врло висок кредибилитет код грађана. Но, наравно, ви имате право на ваше мишљење. Господине Шешел остало је још нешто мање од минуте уколико имате једну завршну поруку за грађане Србије.

Др Шешел: Ја позивам све грађане Србије да изађу на изборе 7. децембра. Да гласају по својој савести, по својим одређењима. Како год грађани Србије гласају на овим изборима, Српска радикална странка ће поштовати вољу свога народа.

Водитељ: Поштовани гледаоци, било је ово представљање председничког кандидата др Војислава Шешела, председника Српске радикалне странке. Пријатно и лаку ноћ.

У ТВ ДУЕЛУ СА ПРЕДСЕДНИЧКИМ КАНДИДАТОМ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, 29. НОВЕМБРА 1997. ГОДИНЕ

НОВИ ПОРАЗ ГУБИТНИКА ВУКА

Неспреман да говори о политичким, економским, социјалним и другим проблемима данашње Србије, Вук Драшковић је постао лансирна рампа за клевете на рачун др Војислава Шешеља. Ипак, у директном сучељавању са др Шешељем, Драшковић није успео ни на терену који је сам изабрао.

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. Радио-телевизија Србије уочиће вечерас председничке кандидате Српске радикалне странке и Српског покрета обнове, Војислава Шешеља и Вука Драшковића. Претпостављамо, и на задовољство свих вас.

Господо, добро вече и добро дошли у националну телевизију.

Др Шешељ: Добро вече.

Драшковић: Добро вече.

Правила државне телевизије

Водитељ: Очи јавности, наших гледалаца и ваших бирача упрте су вече-

рас у вас, а ми смо сигурни да ћете своје време у ових сат и по времена, колико је предвиђено да траје овај телевизијски дуел, искористити на најбољи могући начин. Ми вам предлажемо и одређена правила која ћу ја сада да прочитам.

Емисија почиње уводом, основним информацијама које саопштава телевизијски водитељ. ТВ дуел ће се одвијати у складу са правилима која прихвате оба председничка кандидата која учествују у емисији. Водитељ емисије може постављати питања о најважнијим политичким, економским и

развијним темама у Србији обојим председничких кандидата. Сваки кандидат о одређеној теми за одговор има 5 минута. Последњих 10 секунди у предвиђеном термину за одговор кандидата биће назначено светлосним сигналом, а истек времена од 5 минута звучним сигналом. После истека времена, председнички кандидат не може одговарати на постављено питање.

Кандидат не може прекидати, добацивати или на било који други начин ометати противкандидата у излагању ставова. Сценографија у студи-

Ретка прилика: српским радикалима је сваки минут на државној телевизији драгоцен

за председника број (3.)

ЈЕДИНО ВУК

Да ли ће победити упорност губитника, или је ово последњи Вуков предизборни плакат

ју састоји се од државне заставе и назнаке "Избори за председника Србије '97". Кандидати се обавезују да ће се придржавати ових правила.

Да ли усвајате ова правила која вам ми предлажемо?

Драшковић: Да, само да интервенција водитеља, сем када је у питању поштовање времена, не буде.

Водитељ: Ми смо овде домаћини и трудимо се да будемо добри домаћини. Ви сте овде да изнесете своје мишљење и сучелите ваше ставове. Заиста јединствена прилика да вечерас један другом кажете...

Др Шешељ: Јесте ли мене питали шта мислим о овоме?

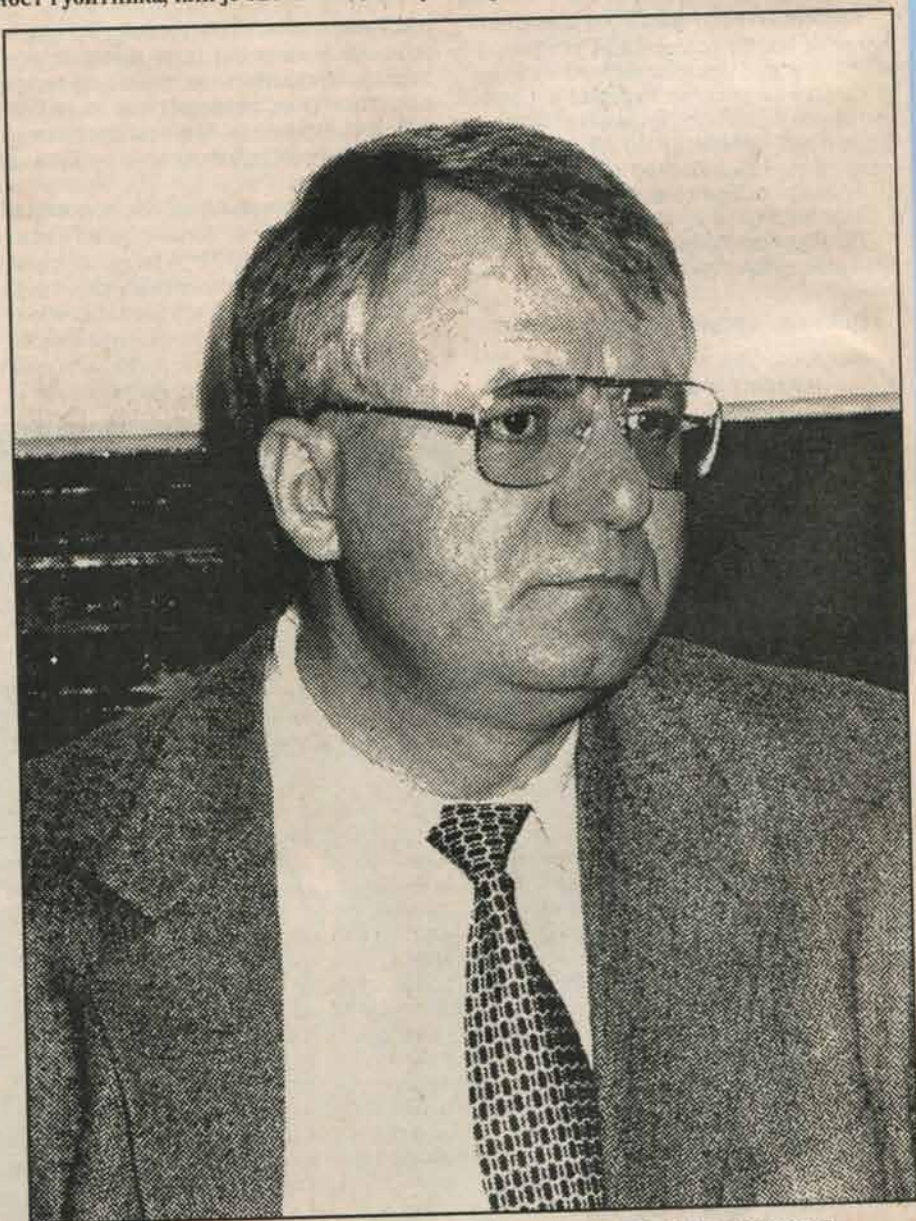
Водитељ: Наравно, изволите.

Др Шешељ: Па, пошто је већ рекао господин Драшковић, ја морам да кажем да се не слажем са тим, али немам избора. Пошто ви заказујете емисију, и пошто смо под великом медијском блокадом, нама је сваки минут на државној телевизији драгоцен. Друго, доста су боља правила него она што сте увели када сам имао сучељавање са Зораном Љилићем, када сте буквално уништили емисију. Тако да под повољнијим околностима вечерас водимо разговор. Али, ја сам у принципу за један озбиљан, нормалан и спонтан разговор, без неких уштогљених правила, а мислим да би таква варијанта одговарала и господину Драшковићу. Али, када сте нам тако нешто наметнули, емисију можете да почнете.

Водитељ: То управо и предлажемо.

Др Шешељ: Не можете тражити од мене да се сложим с нечим против чега сам, али немам избора.

Водитељ: Ми смо вам управо то и предложили. Дакле, директно сучељавање ваших ставова. Ви сте овде, и све што имате рећи ћете, како би се рекло, "брк у брк" један другоме шта имате. А сведоци смо да је ових дана у медији-

Драшковић није у стању да води расправу о озбиљним стварима

ма било доста квалификација, да не причамо сада какве су све биле.

Суштина овог предлога јесте да се држите практично неког времена у одговорима и да то неко време не буде дуже од 5 минута. Просто нам се чини да је то нешто што вам одговара. Морам још да вас питам, господине Шешељ, шта бисте предложили, ако вам се баш не допада овако?

Милутиновић заштита као медвед

Др Шешељ: Нисам сада у прилици да предлажем, пошто је таква медијска блокада на државној телевизији да, рецимо, председнички кандидат Социјалистичке партије има 150 пута ви-

шемо тај ТВ дуел, као што смо и на ваш захтев организовали овај. Верујте.

Ја вам предлажем на самом почетку да се директно обратите бирачима и кажете шта је то због чега би они заправо морали на изборима да гласају управо за вас а не за неког од преосталих кандидата. Ако немате, господине Шешељ, ништа против.

Др Шешељ: Ја предлажем да почне господин Драшковић, пошто видим да се темељито спремао за ову емисију, док је књига и папира, нека он почне.

Водитељ: Изволите, како желите, ми смо и рекли, ми смо само добри домаћини и ништа више.

Драшковић: Добро, по неком азбучном реду припада ми да почнем први, а и због чињенице да сам изази-

несемо све о себи. Да ништа, апсолутно ништа не сме бити сакривено, прећутано. Наравно, морају се говорити истине. И да онда бирачи 7. децембра пресуде на председничким изборима да ли смо нас двојица, или један од нас двојице, достојни те високе столице за коју конкуришемо. Наиме, морамо бити достојни своје традиције и својих предака.

На грађанима, на бирачима је, наравно, да пресуде и због чега кандидат ЈУЛ-а и СПС-а није прихватио овакво сучељавање. Чим није прихватио, чим није смео да изађе на мегдан, јасно је да постоје неки разлози због којих то није смео. И то ће грађани умети да цене.

Аутобиографија о другима

У складу са овим на почетку емисије, пред бирачима Србије, пред грађанима Србије, о себи дајем у најкраћем следеће податке.

Рођен сам баш на данашњи дан, пре 51 годину, у Србији, у банатском селу Међа. Правни факултет завршио сам у Београду 1968. године. Дванаест година био сам новинар. После тога, посветио сам се књижевности. Написао сам девет књига. Моји романи "Судија", "Нож", "Молитва један", "Молитва два", "Руски конзул", "Ноћ ђенерала", преведени су на многе језике и у току је превођење на још многе језике у свету. Управо ових дана приводи се крају и енглеско светско издање мог романа "Нож".

Од 1990. године председник сам Српског покрета обнове. Као лидер странке, ни то се не сме прећутквати, борећи се за корените промене политичког система, за враћање Србије њеним српским традиционалним прекомунистичким темељима, хапшен сам два пута. Године 1991, када сам организовао, заједно са Српским покретом обнове, демонстрације због идеолошког и лажног извештавања ове куће у којој вечерас седимо, државне телевизије, коју сам тада назвао "ТВ Бастиљом", дакле, тамницом лажи, постао сам вам и кум.

Други пут сам ухапшен 1993. године када сам организовао демонстрације против разбојничког понашања у Савезној скупштини, понашања које су у договору са владајућом партијом изазвали управо посланици господин Шешеља, од којих је један тада тешко повредио посланика Српског покрета обнове, тадашњег посланика Српског покрета обнове, господина Михајла Марковића.

У својству председника Српског покрета обнове, имао сам за ових седам година званичне разговоре са председницима влада или министрима иностраних послова Русије, Сједињених Америчких Држава, Француске, Велике Британије, Италије, Немачке, Аустрије, Данске, Мађарске, Грчке. Говорио сам у руској Думи, америчком Конгресу и Европском парламенту. Као председник Српског покрета обнове, никада нисам примао ни плату ни дневнице. Посланичку републичку пла-

Под заштитом државе: Милутиновић је у првом кругу поновљених избора избегао сучељавање са др Шешељем

ше времена него ја у главним информативним емисијама. И пошто је очигледна намера државне телевизије да се организује сучељавање господина Драшковића и мене, ту је изузет господин Милутиновић који би можда био најинтересантнији саговорник, бар за мене, а можда и за господина Драшковића. Најбоље да одмах почнете са емисијом, да не бисмо расправљали о томе како би ваше емисије требало да изгледају. То ћемо после промене власти у Србији, онда ћемо да креирамо како би то требало да буде на државној телевизији.

Водитељ: Наравно, да зависи од тога да ли господин Милутиновић жели да се сучели с вама. Оног тренутка када буде изразио жељу, организова-

вач. Што се тиче наших председничких програма, имаћемо прилику да их на овој телевизији изложимо. Ја бих желео да пођем од следећег. Српска држава није од јуче. Њено трајање мери се вековима. На челу српске државе што од Немање до Немање, што од Немање па наовамо, били су толики велики жупани, господари, цареви, краљеви, од којих је већину српски народ - а и српска црква - прогласио чак и за свеце.

Ово наглашавам због тога што није нимало лако бити кандидат за председника Србије. Кандидат који ће, без обзира што је сада Република, сести у ту највишу столицу српске државности. Због тога сматрам да је вечерас потребно да господин Шешељ и ја из-

ту, од 1994. године, директно преко Скупштине Србије дајем једној сиромашној породици у Београду, а савезну посланичку плату једној сиромашној породици у Пироту. Чуо сам неки звучни сигнал, је ли то знак?

Водитељ: Практично, ако вам господин Шешел дозволи да говорите и даље...

Драшковић: Не.

Водитељ: Ако се придржавамо ових правила, може.

Вук промашио тему

Др Шешел: Што се мене тиче, господин Драшковић нема ограничења, може да говори колико год жели.

Мене је изненадило на који начин господин Драшковић започине разговор на ову тему, као да је заборавио да су избори за председника Републике Србије, мал-тене, као да се кандидовао за савезног министра иностраних послова. Јер, то о чему је говорио господин Драшковић, нема никакве везе са овом функцијом за коју се ми кандидујемо.

Ово су избори за председника Републике Србије. А Република Србија је само једна федерална јединица у саставу Савезне Републике Југославије. Мислим да би данас било паметно да говоримо о својим идејама како да на најбољи начин обавамо функцију председника Републике, ако заслужимо народно поверење, у оквиру уставних надлежности Републике Србије и у оквиру уставних надлежности председника Републике. Пошто је та спољна политика искључиво у надлежности савезне државе, у надлежности председника Републике би било све оно што је у надлежности Србије као федералне јединице.

Али, природа председничке функције говори о карактеру надлежности које има председник Републике. И, када погледамо Устав, видимо да су тачно побројане те надлежности. Неке од тих надлежности су анулиране доношењем савезног Устава. Дакле, преносењем уставних овлашћења на савезни ниво у погледу мера и надлежности у време завојена ванредног стања, ратног стања, стања непосредне ратне опасности итд. И, оно што је функција председника Републике, то је да указом проглашава републичке законе, а може да их врати на поновно гласање Народној скупштини ако сматра да неки закон није добар. Председник Републике одређује мандатар за састав владе Републике Србије, констатује постојање скупштинске већине, или преговоре води у том правцу онако како он очекује да би се могла конституисати скупштинска већина. Председник Републике, поред тога, даје одликовања, помиловања и, по функцији, члан је Врховног савета одбране Савезне Републике Југославије, који има укупно три члана, савезног председника и председнике федералних јединица Србије и Црне Горе.

Оно с чим би се суочавао председник Републике обављајући у складу са Уставом своје дужности, јесу разна пи-

тања о којима одлучују Народна скупштина, или Влада Србије. Председник Републике је у том смислу једна врста контролора, надзорног органа над овим државним органима, јер кроз могућност враћања закона на поновно гласање долази до изражаја његова политичка концепција, његови ставови у економском, социјалним и другим питањима.

Које су то надлежности с којима бисмо се сучељавали на тој функцији? То су надлежности у области правног поретка, економије земље, социјалне политике, борбе против криминала, здравства, школства и информисања. То су, укратко, те основне надлежности. На функцији председника Републике, ја бих се руководио програмским циљевима Српске радикалне странке и сваки правни акт који би ми дошао у руке - поготово закон који ми дође из Народној скупштини да бих га указом прогласио - ја бих разматрао са аспекта са наших основних програмских циљева. И, тамо где би садржај законског текста био у супротности са програмским циљевима Српске радикалне странке, ја бих га враћао Народној скупштини на поновно гласање.

Садашњи председник Републике није често користио ту уставну надлежност. Мислим да је до сада свега два закона вратио на поновно гласање. Ја бих то чешће радио и са великим, јасним и убедљивим образложењем. Ако би Народна скупштина и поред тога изгласала поново тај закон, ја бих га указом прогласио. И оно што је веома важно, увео бих нови стил рада на функцији председника Републике. Отворио бих ту функцију за јавност, држао редовно конференције за штампу за домаће и стране новинаре... На тим конференцијама, сва питања била би дозвољена без икаквих ограничења, и на сва питања бих одговарао.

Најмање једном месечно позивао бих на телевизијске дуеле представнике конкурентских парламентарних политичких партија. Дао бих јавно обећање унапред када бих први пут изгубио неки од тих дуела, ја бих одмах поднео оставку на председничку функцију. Одмах бих ставио до знања јавности да се појавио неко бољи, способнији, па нека му се пружи шанса да кроз ванредне изборе дође на ту функцију. Мислим да би то био један добар демократски принцип који би у Србији наишао на симпатије.

Прљави атак кума Вујице

Водитељ: Лепо од вас. Господине Драшковићу.

Драшковић: Ја нисам случајно почео како сам почео. Поново подсећам да су на столицу, односно у столицу у коју желимо да седнемо и господин Шешел и ја, пре нас седели Немањини, Карађорђевићи, Обреновићи. Према томе, ја мислим да је вечеас права прилика да грађани Србије, да бирачи Србије, пре свега, процене јесмо ли ми достојни тих својих славних предака и те столице.

Ви, господине Шешел, добро знате да се, решимо, за председника Сједињених Америчких Држава не може кандидовати нико ко није рођен у Сједињеним Америчким Државама. Да ли бисте се могли кандидовати за председника Србије када би и овде важио такав закон?

Што се мене тиче, ево једног папира који је стар колико сам и ја стар, то је родни лист. У родном листу лепо пише: Вук Драшковић, датум рођења 29. новембар 1946. године, Међа, Србија, име оца Видак, име мајке Стоја, девојачко Никитовић. Националност оша - Србин, националност мајке - Српкиња. Ја бих желео да господин Шешел покаже свој родни лист. Да видимо, не ја, него народ чији председник желите да будете, где сте рођени, да видимо шта пише у рубрици, решимо, "националност".

Ви се добро сећате, у јануару 1982. године, када сте дошли у Београд, ја сам направио са вама интервју за "Омладинске новине", на питање шта сте по националности, одговорили сте: Југословен. Добро, била таква времена. Међутим, круже одавно приче да је можда ваше порекло хрватско. Људски, за мене то апсолутно, господине Шешел, није важно. Да ли сте Србин хрватских корена, да ли сте Хрват српских корена. Међутим, када је у питању функција председника Републике, онда то не може да буде баш и неважно. Чињеница је да, по пресељењу у Београд из Сарајева 1986. године, постајете члан Хрватског социјалношког друштва.

Др Шешел: Које године?

Драшковић: Године 1986, по пресељењу из Сарајева у Београд, ево књиге. И да, као члан тог Хрватског социјалношког друштва, држите и предавања у Загребу. Ево ваше књиге, "Пледоје за демократски Устав". Војислав Шешел: "Пледоје за демократски Устав", ево, страна 6, заокружено предавање на Социјалношко друштво Хрватске у својству члана тог Друштва. Наслов теме: "Покушај критичке анализе једне савремене концепције социјалистичког друштва". Ово је у вашој књизи.

Ви данас називате страним плаћеницима људе који се залажу за сарадњу Србије са Сједињеним Америчким Државама, са Немачком, Француском, Британијом, решимо. У овој биографији, коју сте сами написали и која је објављена у књизи "Ко је ко у Србији", између осталог стоји, то је подвучено, Манхајм, Гросвалд и Мичиген. Наводите да сте ишли на нека стручна усавршавања. Манхајм је у Западној Немачкој, овај други град тада је био у Источној Немачкој, а мислим да не би било згорага да одговорите, јер хоћете да будете председник Србије, шта ви заправо тамо радите, о каквим је усавршавањима реч? Шта сте тамо усавршавали?

Ја, решимо, прођох цео свет, а нигде се нисам на овакав начин усавршавао. Јесам држао предавања на Кембриџу, јесам држао предавања на Оксфорду, ја сам њих учио, али нису они мене. Изволите.

I. PODACI IDENTITETA

2) Iznosi opis
 Step: *Visok*
 Kosar: *Nicola*
 Lice: *Zugovosic*
 Oči: *zelena*
 Nos: *Pravilan*
 Usta: *Pravilna*
 Osobeni znaci: *Nema*

3) Krvna grupa: *A0*
no Moskov
 Potpis lekara: *[Signature]*

4) Ime: Porodično (očevo rod.no) i rođeno

Šešelj, Vojslava
Šešelj, Nikola
 5) Svojeručni potpis

II. REGRUTNI PODACI

5) Datum rođenja *17. II. 1925. g.*

7) Mesto rođenja *Zavala, buduća, Moskov.*

8) Vojni okrug *Moskov*

9) Vojni otkaz sreza (grada, reona) *Buduća*

10) Narodnost *Srbin*

11) Koje jezike govori *Srpsko i ruskim*

11) Škole u građanstvu *4 raz. osnovna*

13) Zanimanje *Radnik*

14) Znanje važna za oružanu silu

Војна књижица Николе Шешелја, оца др Војислава Шешелја, који се и у војсци декларисао као Србин

Грешница (име и презиме) *Šešelj*
 Звање — разред *саоб. команд.*
 Чин *капетан*

Датум рођења
 Срећ
 Народна република
 држављанство
 Народност

Vojslava Nikola
Šešelj, II. klase
Samca Douca
17. II. 1925 Место *Zavala*
 Округ *Moskov*
Војна - Ленинградска
 Савезно *П. Р. Ј.*
 Народна републиканско *Б. Р. Ј.*
Srbii

ПЕРСОНАЛНИ РЕФЕРЕНТ,
39 [Signature]

Службена легитимација Николе Шешелја

ИЗВОД

ИЗ МАТИЧНЕ КЊИГЕ ВЕНЧАНИХ

Народног одбора *Opštine Varovo* срез *Zubinj*, округаСТРАНА *194*

<i>31</i> Текући број	<i>(16) deseteći novembar 1953</i> дан, месец и година склапања брака	<i>Ravno</i> место склапања брака
Породично и рођено име	Женика <i>Sešelj Nikola</i>	Невесте <i>Misita Danica</i>
Раније брачно стање	<i>не ожењен</i>	<i>неудата</i>
Дан, месец и година рођења	<i>29 februara 1925</i>	<i>28 februara 1924</i>
Место рођења (срез, округ)	<i>Zavala, Tribiže</i>	<i>Kijev Do, Tribiže</i>
Држављанство	<i>F N R J</i>	<i>F N R J</i>
Народност	<i>Srbim</i>	<i>Srpskija</i>
Занимање	<i>službenik</i>	<i>domaćica</i>
Место становања (срез, округ)	<i>Perotovo</i>	<i>Kijev Do, Tribiže</i>
Породично и рођено име родитеља	оца <i>Sešelj Vojko</i> мајке <i>Sešelj n. c. s. Blaža</i>	<i>Misita Trifko</i> <i>Misita n. Vukjanić Sara</i>
Породично и рођено име и место становања сведока при склапању брака	1) <i>Konac Božo, Zavala</i> 2) <i>Sešelj Jaro, Oradovo</i>	
Породично и рођено име и место становања пуномоћника или тумача		
Породично и рођено име службеног лица пред којим је брак склопљен	<i>Perotić Dušan</i>	
Породично и рођено име матичара	<i>Perotić Čedo</i>	
Изјава брачних другова о њиховим породичним именима и друге изјаве: <i>Духом и телом. Проглашавајући се и дајемо својим вољом и телом. Проглашавајући се и дајемо својим вољом и телом. Проглашавајући се и дајемо својим вољом и телом.</i> Примедбе и исправке грешака: <i>нема</i>	Брачни другови: 1) <i>Sešelj Nikola s.r.</i> 2) <i>Sešelj Danica s.r.</i> Сведоци: 1) <i>Konac Božo s.r.</i> 2) <i>Sešelj Jaro s.r.</i> <i>Dus. Perotić s.r.</i> Службено лице	Накладни уписи и прибелешке: Издато дана <i>16. II</i> 1953 год. (м. п.) <i>Perotić</i> Матичар

Цена кожаду 1:50 динара

Издање и штампа Државне штампарије у Београду

**Вуково бекство
од озбиљних тема**

Др Шешељ: Ја сам мислио да ће овај разговор бити озбиљан и да ћемо расправљати о изборима за председника Републике Србије. Да ћемо водити расправу о нашим погледима на правна, политичка, економска, социјална питања. Питања здравства, школства, информисања, борбе против криминала. Пошто сте ви, господине Драшковићу, у старту инсистирали да водимо овакву једну расправу о тричаријама, ја ћу вам пружити то задовољство. Јер, мени је свака расправа драга и убеђен сам да ни у једној немате никаквих шанси, без обзира што сте се тако подробно спремали, што сте дошли са гомилом материјала у ову

да буде само неко ко је рођен на територији Америке. Али, ни у једној европској националној држави не постоји тај принцип. Тамо се тражи да кандидат за председника Републике припада нацији која ствара ту националну државу. Према томе, ако је Француз рођен било где у Африци, Азији, негде на подручју Океаније, у Јужној Америци, било где, ако је Француз и ако има француско држављанство, он може бити кандидат за председника Републике. Рецимо, са Маурицијуса неки Француз може да се кандидује.

Показујете, господине Драшковићу, зачуђујуће незнање у свему томе. Ја сам 1975. године боравио у Манхајму 15 дана као одличан студент Правног факултета. Вама је познато, господине Драшковићу, да сам ја за две и

моје биографије којима се ја могу поносити.

Цела нација, цели српски народ зна да сам ја рођен у Сарајеву, а да сам пореклом из Херцеговине, као и ви, господине Драшковићу. Кажете да сте се родили у Међи, могли сте се родити и у авиону, то је потпуно депласирано. Јер вам је породица дошла у Међу, тамо сте се родили и одмах сте се вратили у Гацко. Према томе, нисте у Међи никада били до негде ове године, у предизборној кампањи сте се олажжили да одете тамо. Дакле, живели сте у Гацку, пред ове изборе чак нисте имали ни држављанство Србије, него сте ове године стекли то уверење. А ја сам увек био искључиво држављанин Србије. Али, ја не мислим да је то важно. Ђинђић, рецимо, још увек нема

Када човек једном изгуби морал онда тоне све дубље

емисију.

Господине Драшковићу, узели сте погрешан пример, пример Америке. Америка је вештачка држава. Није заснована на постојању нације него на постојању интереса. Америка нема матичну нацију, имала је, али они који су стварали америчку државу прво су уништили матичну нацију, Индијанце, пре него што су стекли неке цивилизацијске могућности да формирају државу. И, онда су формирали државу као заједницу интереса. У тој држави, као заједници интереса, усвојили су принцип да председник државе може

по године завршио Правни факултет, да сам доктор наука већ био са 25 година. А у Гросвалду сам опет био као одличан асистент, магистар правних наука, пред одбрану докторске дисертације 1979. године. Месец и по дана пред одбрану докторске дисертације на Универзитету у Гросвалду. А 1978. године сам био два и по месеца на једном универзитету, заправо асоцијацији државних колеџа у Грен Велију, у држави Мичиген. Такође, као одличан перспективан асистент, а већ сам био магистар наука. То су неки детаљи из

држављанство, али мислим да је то бесмислено јер је Савезна Република Југославија правни следбеник претходне СФРЈ, без обзира где је ко био рођен и има доказе на право држављанства. Према томе, да ли ће бити дан раније или дан касније, месец раније или месец касније уписан, сасвим је бесмислено.

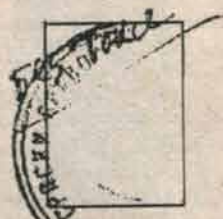
Ви, господине Драшковићу, нисте у стању да водите расправу о економским, о социјалним темама, о сличним озбиљним стварима, и сада потенцирате нешто где мислите да ћете стећи почетну, бар психолошку предност, али

Књига... Службени записник-Изјава кума

Страна књиге... дата 18.3.93.

Текући број... Записника... 98/93.

ИЗВОД

из књиге за уписивање РОЂЕНИХ и КРШТЕНИХ Српске православне цркве... Манастира Завале
храма Пресвете Богородице-Ваведене, Епархији Захумско-Херцеговачкој за 1993. год. 93.

1. Година, месец, дан и време рођења	14. октобар 1954.
2. Место, општина и срез где је дете рођено	Сарајело (из Марове Љути-Орахов До, Неково Поље).
3. Година, месец и дан крштења	1958, месеца марта.
4. Место и храм у коме је дете крштено	Манастир Завала, Попово Поље
5. Име детета и пол	ВОЈИСЛАВ, мушко
6. Име, презиме, занимање, место становања, вероисповест и народност родитеља	НИКОЛА ШЕШЕЉ, железничар, Марова Љут, Орахов До - Попово Поље, ДАНИЦА, рођ. Мисита, домаћица, Кијев До православни Срби из Херцеговине.
7. Је ли дете рођено живо	живо
8. Које је дете по рођењу матери /прво, друго/	прво
9. Је ли дете брачно или ванбрачно	црквени брак - брачно.
10. Је ли дете близнак и т. д.	није
11. Је ли дете рођено с каквим телесним недостатком	не
12. Име и презиме свештеника који је дете крстио	Архимандрит Јевстатије (Петковић), старшина Манастира Завале
13. Име, презиме, занимање и место становања кума	Бождар Кораћ из Завале, домаћин, православни Србин
14. Страна домовника -- анаграфа	Шешели живе у Маровој Љути и Орахов До.
15. ПРИМЕДБА	Пошто су књиге Ман. Завале нестале у рату, маја 1992, ова Крштеница издата на основу писмене изјаве кума преу Епископом Захумско-Херцеговачким и парохом Завалским (слободни део) оцем

Да је овај извод из књиге за уписивање рођених и крштених цркве Исаијам. Манастира Завале, на основу Записника датог од к. ма Бождара Кораћа дана 18/6. марта 1993. у Манастиру Тардох, бр. 98/93, 18. III. 93. у свему веран своје оригиналу овераван својим потписом и црквеним печатом.

Бр. службено

2816 марта 1993 год.

у Манастиру Тардох кр. Бедисон

Парох
М. П. парохije Завалске
Крстомах Исаија

Изда и растурање овог извода без дозволе неовлашћених лица сматра се, у складу са чл. 11. Правилника о правима и обавезама као фалсификат и кажњиво се по кривичном закону. Издање Српске Патријаршије

Факсимил црквене крштенице др Војислава Шешела

се грдно варате. Јер, за разлику од вас, господине Драшковићу, ја сваке године путујем у родно место свога оца, у постојбину својих предака, тамо где су ми и отац и мајка рођени, а то је Требиње. А када је почео овај рат, господине Драшковићу, ви у своје родно Гацко нисте смели да одете. Ви сада објасните зашто нисте смели никада да одете у Републику Српску, и никада у Републику Српску Крајину, а где год се ја појавим у тим западним српским земљама, тамо ме одушевљено дочекују.

Драшковићу, и данас је на српској територији. Може једино неким преговорима да падне, а у борби не може да падне.

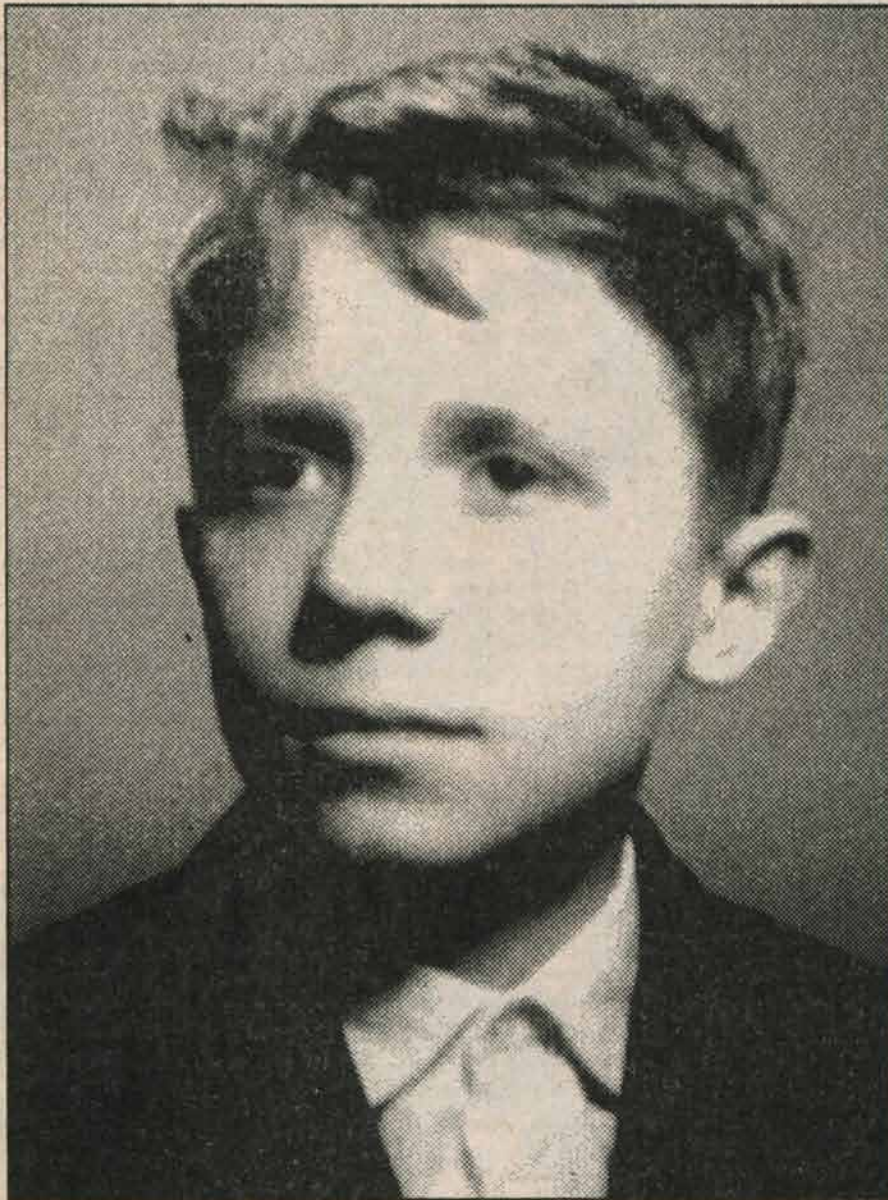
То да Српска радикална странка има 20 одсто гласова у Републици Српској, најбољи је доказ исправности наше националне политике. Чињеница да сам рођен ван територије данашње Србије ништа сама по себи не значи, јер је Херцеговина била Србија пре Војводине. Пре Београда. Београд је био у мађарским рукама када се прва српска држава зачела на територији Хер-

цеговини. Мало сте одлутали очигледно, не прија вам тема.

Др Шешел: Веома ми прија.

Драшковић: Ви хоћете да будете председник Србије, причате да сте завршили Правни факултет за две и по године. Знам ја то. Али знам и то да сте га завршили у Сарајеву. На Правном факултету у Сарајеву, господине Шешел, најтеже је отворити врата. Толико су гломазна и тешка. Иначе, Правни факултет у Сарајеву и Правни факултет у Београду, то је као Бог и шеширшија.

Ви сте једини Србин који има потврду Српске академије наука да је Србин. Шта вас је то понукало да тражите уверење од Српске академије наука да сте Србин? То уверење издао вам је господин Славенко Терзић. Узгред, Словен је српска реч, српско име, а Славен је хрватска реч. Ја показах родни лист, а ви немате шта да покажете, сем - "митинзи" и "одушевљено дочекани негде". Доћи ћемо до тога. Академија наука, господине Шешел, није матични уред. Нити је тај Славенко поп. Ако сте једини Србин, како кажете, како говорите, са потврдом Академије наука да сте Србин, онда нешто није у раду са вама или са свим осталим Србима који немају то уверење од Академије наука да су Срби. Коначно, ви добро знате да је та иста Српска академија наука прогласила била и Броза за почасног председника Српске академије наука.

Озбиљност од ране младости: тринаестогодишњи Војислав Шешел

У Требињу, прошле године, имао сам 20 хиљада људи на митингу, цело Требиње је изашло. И тамо људи знају тачно где је моја кућа била, једном је екипа "Студија Б" била с нама у обиласку фронтана у Требињу, па смо свратили и у село где је мој отац рођен, то је село Марева Љут. Све време рата, прве борбене линије су биле у нашим кућама. У кући где ми је отац рођен. Ја сам показао то своје село, и то село никада није пало, господине

цеговине, и сви Немањини на које се позивате без икаквог права, воде порекло из Херцеговине. Херцеговина - Светог Саве дедовина, господине Драшковићу. То што је део српске територије данас окупиран, други део под српском контролом али ван територије Србије, то ваљда не говори ништа о нама Србима као народу, него о томе колико су нам снажни непријатељи.

Националне и верске поделе

Др Шешел: И Србина?

Драшковић: Па, и Србина. Дозволите ми да вас упитам, можете ли навести иједног блиског рођака у Србији. Ево, немате родни лист, немате крштеницу, колико познајете ваших презимењака у Србији?

Водитељ: Зашто нисте...

Драшковић: И, где живе? Ја ћу вас, ево, ако стигнем за ових 5 минута, подсетити само на неке ваше презимењаке. Водитељ: Можда је боље да то господин Шешел сам каже.

Драшковић: Не, не. Станислава Шешел, Јосипа Дуачића 6, Загреб, Стјепан Шешел, Леја Рукавине 4, Загреб, Влатко Шешел, Шубићева 62, Загреб, Марија Шешел, Масларићева 6, Загреб, Крешимир Шешел, Лудветов брег 16, Ријека, Владо Шешел, Саве Југо Бујкове, ви се разумете шта то значи, ја немам појма, 12, Ријека, Фабијан Шешел, некаквог Слободана Маџуре 20д, Задар. Итд. Да не читам даље. Дакле, цео списак Шешела у Хрватској, пуни телефонски именици у Загребу, Задру, Риједи, сви су католици и сви су Хрвати. Нису ово безначајна питања, шта кажете на ово? Шта би на ово, рецимо, рекао тај Славенко Терзић из Академије наука? Да ли САНУ има неко мишљење о овоме?

Др Шешел: Ви, господине Драшковићу, тврдите сада да ни Славенко Терзић није Србин?

Драшковић: Не, ја то нисам тврдио. Ја сам само...

Једини безбрижан период у животу: сарајевско детињство Војислава Шешеља

Др Шешељ: Кажете да нема српско име, он је рођен у Пљевљима.

Драшковић: Не, не. Не.

Др Шешељ: Он је једно од најистакнутијих имена српске историје данас.

Драшковић: Рекли смо да један другог нећемо прекидати. Само сам хтео да алудирам, када бисте ви били на мом месту па да вам, не, да је мени неко издао са именом Славенко потврду да сам Србин, ви бисте одмах казали - како може Славенко, када је српска реч Словен, а Хрватска Славен. Само то сам хтео. Изволите.

Пуни телефонски именици у Загребу, Задру, Ријени; сви су католици и сви су Хрвати. Нису ово безначајна питања. Шта кажете на ово? Шта би на ово, рецимо, рекао тај Славенко Терзић из Академије наука? Да ли САНУ има неко мишљење о овоме?

Јакшића и Небојше Попова из Београда, који су такође били чланови тог Друштва. И не заборавите, никада се у Хрватском филозофском и социолошком друштву у Загребу нису окупљали хрватски националисти и усташе, него доста Срба и људи који су били изразито антинационалистички усмерени, попут Рудија Сулека и неких других. Тамо је Гајо Петровић, чувени српски филозоф из Загреба, умро је пре неколико година, Милан Канџарга, такође филозоф, Србин по националности, можда из мешовитог брака, није то у овом случају ни битно. Ја сам отишао и усред Загреба напао Кардеља, сва штампа у бившој Југославији ме жестоко нападала.

Ви говорите, господине Драшковићу, о Шешељима који живе у Србији. Па, ево један се неки дан појавио...

Драшковић: Не у Србији, него...
Др Шешељ: Молим вас, прво у Србији. Један се појавио, за кога ја нисам знао, никада га у животу нисам срећотишао је у редакцију "Демократије" и рекао - "Ја сам један од тих, тражи он, вечеру што му је ваш некадашњи партнер..."

Драшковић: Али, и он је из Загреба.

Др Шешељ: Молим вас, понео је крштеницу. Господине Драшковићу, ја телевизијске емисије не носим изван де из матичних књига рођених. Али ја сам крштен одмах по рођењу у манастиру Завала, у Попову Пољу, кој је изградио краљ Милутин Немањин у средњем веку. И крштен сам одмах по рођењу.

Водитељ: Записано је то.

Др Шешељ: О чему постоји сведочанство из манастира Тврдош, које послао онда када су ваши посланици то тражили у републичкој скупштини, сам владика Атанасије. Без обзира што смо били у неким политичким сукобима, он је то послао овде. И б смислено је о томе разговарати. Имте податке да се извесни грађани Хрватске и припадници католичке вер исповести, хрватске националности, пријивају Шешељ. Али, господине Драшковићу, увек је одлива био из српске крвије и православне вероисповести према католичанству и према исламу, никада се није супротан процес одвијао да католици прелазе на православље или муслимани на православље. И, десило се негде кроз историју да неки Шешељ прешао на католичанство. Тачно се зна који, неки Јово Шешељ, пре неких 150 година, остало сведочанство Љубе Миховића. Љубе Миховић је истраживач становништва Поповог Поља, и требинске општине, и бачен је у јаму Ржани 1941 године као један од најугледнијих Срба. Он је дошао до тог податка о Јово Шешељу који је убио Турчина, Црне

Персона "non grata" у Републици Српској

Др Шешељ: Господине Драшковићу, свих ових седам-осам година од вас се тражи да се као Србин потврдите у политичком животу, служењем српском народу и српским националним интересима. А сама чињеница да се не осуђујете отићи у Републику Српску, рецимо, или у своје родно Гацко, говори да се нисте доказивали на том плану.

Мало пре сте поменули мој реферат са симпозијума Социолошког друштва Хрватске, то је прави назив, у Загребу 1986. године. Али, нисте рекли да сам ја у том реферату напао Едварда Кардеља. Први у бившој СФРЈ.

Драшковић: Ја само кажем да сте члан Хрватског социолошког друштва.

Др Шешељ: Молим вас, господине Драшковићу, био сам на симпозијуму тамо, а проглашен сам за почасног члана као заточеник савести, јер сам био осуђен на осам година затвора. А на чији предлог? На предлог Божицара

Почени Јеретика: омладински активиста Војислав Шешељ

Омера, заклао га јер му је он проливао посуде са вином на Петровдан, пред манастиром Завала, и побегао у Опузен. Неко од његових потомака је прешао на католичанство.

Родослов Вука Драшковића

Али, господине Драшковићу, и ваша породица је препуна таквих примера. Ви сте чули за грофа Јураја Драшковића. Ево, рецимо, читавог родослова неких Драшковића Хрвата: Драшковић Ђуро, генерал, Драшковић Иван, бан хрватско-далматинско-славонски од 1595-1607 године... Овај наш Јово побегао у Опузен пре 150 година, а ваш пре 500 година... Драшковић Иван, бан хрватски, генерал артиљерије и дворски ратни саветник, учествовао 1716. године у рату против Турака, Драшковић Иван, други, бан хрватско-далматинско-славонски од 1640. до 1646. годи-

сило се то пре свега овога што се дешава нама у двадесетом веку. Ово после емисије можете дати господину Драшковићу, биће му вероватно интересантно.

Водитељ: Изволите, предајте му ви.

Идеолошке инсинуације

Драшковић: Тачно сам очекивао да ћете уместо православног родног листа доносити изводе из ваших хрватских енциклопедија. И то је у реду.

Господине Шешел, ви сте рођени у Сарајеву 1954. године. То сами кажете. Ваш отац је био комуниста, то наводите и у биографији. Пазите. Комунисти су дозвољавали крштавања 1945, 1946, 1947, 1948. године. После Резолуције Информбирора тога нема. Тога нема.

Др Шешел: Где сте нашли да је мој отац био комуниста?

ју или Мају Гојковић, посеку им се ноге, препадну се међународне ингервенције, побуне међународне асоцијације адвоката, па вас пусте.

Шпанска села

Идемо даље, у фебруару 1992. године одлазите у Шпанију да нудите круну Немањића и Карађорђевића неком другом - све ово има везе са овим којим смо путем кренули - него неком пробисвету Долгоруком Анжујском. Ви сте тада били монархиста, господине Шешел. Ево, ваше изјаве где кажете, ево, у новинама: "Познато је да је Српска радикална странка традиционално монархистичка". Данас вам не пада на памет да тврдите, да нешто слично изговорите.

Пут до Шпаније, као што знате, организује Мирјана Зелен-Макша. Ко је Мирјана Зелен-Макша? Мирјана Зелен-Макша је лична саветница Фрање Туђмана. Нешто пре тога је петљала по Ватикану, обезбеђивала неке паре за Хрватску. Ево, видите документа, ово сте ви, ово је Мирјана, Туђманова саветница, она је са вама у Паризу, у Мадриду, ви нудите круну Немањића и Карађорђевића као да вам је то остало од леде. То није ваше. Кома - овом светском пробисвету! Том приликом, постајете и члан некаквих "Малтешких витезова", католичког реда, наравно, нема другог реда тамо. Све то организује Мирјана Зелен-Макша која је са вама у Мадриду, на конференцијама за штампу, она је ваш пратилац, ваша секретарица.

Узгред буди речено, пошто смо ми велика странка, Српски покрет обнове, ми смо дознали за ту координацију између вас и Загеба, да треба да идете у Мадрид, па смо једног члана Председништва, узгред буди речено и адвоката, послали да вас прати, можда се за све то не би ни дознало да није било свега тога. Молим вас, немојте да избегавате ове ствари, ни да се смејете, озбиљне су ствари у питању. Ви хоћете да budete председник Србије. Желео бих, ево, можда ја нисам потрошио своје време да вам одговорим.

Никола Шешел није био комуниста

Што се тиче мог родног села, оно је у Србији. Што се тиче мога завичаја у коме сам одрастао, у сваком тренутку могу да одем, одлазим господине Шешел, само што вама нећу никада подносити рачуне када ћу посетити оца. И, ако шта има лоше у том мом завичају, то су неке ружне ствари које су остале иза некаквих ваших паравојски, пљачкаша, који су, пре свега, пљачкали Србе јер им је лакше било до Срба да дођу. Изволите.

Др Шешел: Господине Драшковићу, рекли сте једну ствар коју нисте требали да кажете. Није лепо од вас. Рекли сте да је мој отац био комуниста. Он никада није био комуниста. Најжешће сам се свађао с оцем, кад сам се вратио са радне акције у Бана Луци 1971. године са црвеном књижицом.

Командант бригаде на радној акцији 1971. године

не, Драшковић Јанко, итд. ступио у војску и војводиоао при опседању Београда... Ево вам још једног који је напао на Београд, господине Драшковићу... Драшковић Јосип, генерал артиљерије, 1734. ушао је у војничку службу, Драшковић Јурај, бискуп и бан хрватско-славонско-далматински.

Ви сте могли да нађете неког Шешела који је католик. Али, некога да је бискуп, господине Драшковићу, нисте могли да нађете. Али, ево, има вас и таквих... Бесмислено је да о томе говорите, господине Драшковићу.

Друго, погледајте муслимане у Рашкој области...

Драшковић: Немојте...

Др Шешел: Сви су или Булатовићи, или Мијушковићи, или овакви, онакви, зна се да су српског порекла, из српских породица. Ако се неко преварио кроз векове, мука га је натерала, пре 150 година побегао човек у Опузен да га Турци не набију на колац јер је убио истакнутог Турчина итд. Де-

Драшковић: Чекај, полако. Бар сте тако ви причали по Србији. Немојте ме сада прекидати. То је интересантно да се ви рађате у Сарајеву, па вас онда брже боље из Сарајева воде у манастир да се крстите. Што се нисте крстили у Сарајеву? Очигледно да тог доказа нема, иначе не би вам Славенко Терзић издавао уверење него бисте показали крштени лист. Но, идемо даље.

Почетком 1991. године, када је већ почео рат са Хрватима, вас је била заробила усташка паравојска. Одушевили се, ухватили крупну зверку, четничког војводу. Јаве у Загреб - јавола, из Загеба кажу: "Пушгај одмах!" И пуште вас! Сада, лепо, мислим да Србија мора да зна због чега су вас пустили. Само немојте молим вас, да просипате ону причу ваше Маје Гојковић, како је она трчала код усташа са адвокатском легитимацијом, што је она по новинама изјављивала, па када су усташе виделе адвокатску легитимаци-

Тужним срцем јављамо родбини, пријатељима и познаницима, да је наш драги и никад прежаљени

НИКОЛА (Војислава) ШЕШЕЉ

изживљава преминуо 29. V 1978. године у 54. години живота.

Сахрана милог нам покојника обавиће се 31. маја 1978. године у 16,00 сати из српско-православне капеле Новог градског гробља у Сарајеву. Превоз обезбјеђен испред куће жалости у 15 сати у улици Раве Јанковић 17.

О Ж А Л О Ш Ћ Е Н И:

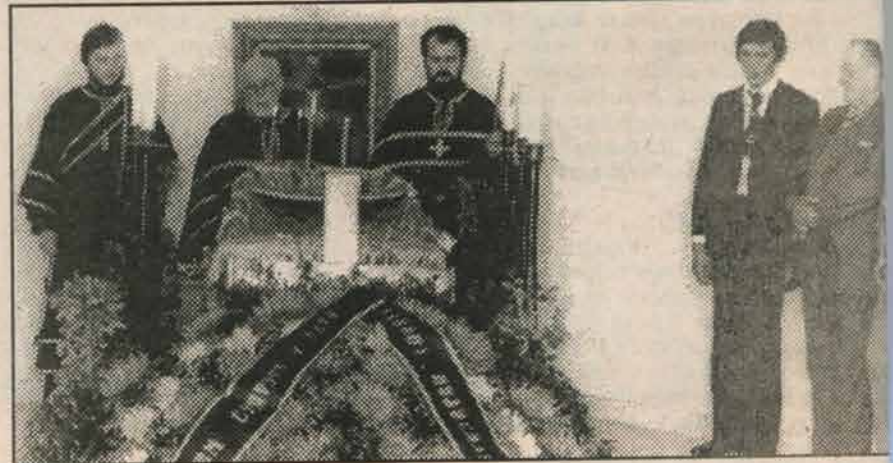
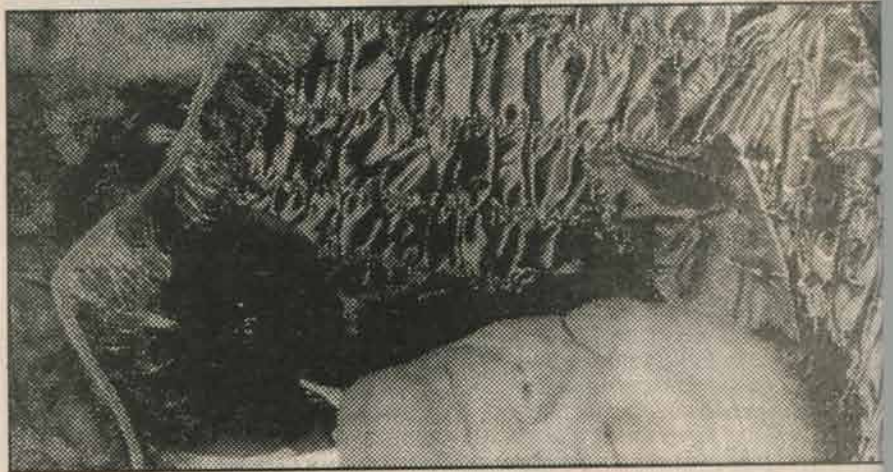
супруга Даница, син Војислав, кћерка Драгица, браћа Јово и Саво, сестре Марија и Мирјана, маћеха Мара и остала родбина и пријатељи.

САХРАНА НИКОЛЕ ШЕШЕЉА

На Новом гробљу у Сарајеву, 31. маја 1978. године сахрањен је Никола Шешел, отац др Војислава Шешелја.

Сахрана покојника обављена је по православном обреду. Опело је служио парох новосарајевски Вељко Шкаљак.

У време када је Сарајево било "тамни вилајет" титоизма, када су исламисти заузимали све јаче позиције на политичкој сцени тога доба, сахрана по православном обреду била је храбар чин, нарочито стога што је Војислав Шешел тада био асистент на Факултету политичких наука. Тиме је, породица Шешел несумњиво доказала своју чврсту припадност српском народу.

То је моја највећа свађа била са оцем. Отац никада није био члан Савеза комуниста. Увек је славио, није био неки велики, претерани верник, али увек је чувао српску православну традицију, славио се Божић, крсна слава, Васкрс итд. И мој отац је пред Други светски рат живео четири године у манастиру Завала, тамо је чувао манастирске овце и учио школу јер у другом селу где је он рођен није било школе. И тако је био везан за манастир Завала, а калуђери који су били с њим били су побијени већ 1941. године и бачени у јаму Ржани заједно са његовим стрицем Рајком Шешељем, чије је име уклесано и у цркви у селу Величани, на спомен-плочи свим Србима баченим у јаму Ржани до. Ви то све знате, господине Драшковићу, само, у нелогичку валидних политичких аргумената ви се служите измишљотинама, користите лаж. У политици она није паметна.

Ниподашгавате Правни факултет у Сарајеву, који сам завршио за две и по године, али како то када је на том факултету најтеже било отворити врата, како то да дођем у Београд и зачас овде одбрањим докторску дисертацију? Ја ништа нисам прескакао, ја сам уписао редовне постдипломске студије, први у року одбрањим семинарски рад, први положио методологију правних и друштвених наука код професора Радомира Лукића који је био страх и трепет, код Мирослава Печулића. Први сам положио усмени магистарски испит, па одбрањим магистарски рад, па онда докторирао, и све то до 25. године, ништа не прескачући.

Заседа у Барањи

Господине Драшковићу, методи таквог деловања нису морални. Нисам био заробљен, него ме је ухапсила хрватска полиција. Заробљени су војници, не може бити цивил заробљен, господине Драшковићу. Нисте ви били заробљени, него сте били ухапшени, кад вам се то десило неколико пута, господине Драшковићу.

Драшковић: Ухићен.

Др Шешељ: После митинга у Јагодњаку, код Батине су ми организовали заседу. Ухапсили су ме, али су пристигли наши људи и блокирали пут с друге стране. Већ су били, хвала Богу, наоружани, и уценили...

Драшковић: А-ха.

Др Шешељ: ...Рајхла Кира који је био шеф полиције у Осијеку, да ме пусти. Маја Гојковић је све време била са мном. Он ме је пустио и због тога је убијен после неколико дана, Главашевог одлуком, баш зато што је избегао сукоб. Полицајаца је било можда двадесетак, у врх главе тридесет, а више од стотину наших људи је дошло. Чак је сведок био и Милан Парошки, али је премро од страха; иако је имао посланички имунитет, није смео из аута да изађе, и он је био у тој колони. Био је и онај министар у Влади Србије 1991. године, како се звао, у то време министар за Србе ван Србије, не могу му се сетити имена, сећам се да је фарбао косу... Није битно.

Господине Драшковићу, такве инсинуације, такве измишљотине вам не доликују. Оне не пале. Оне само вама могу нанети штету. Видите, и данас ви нисте у стању да водите расправу о економским темама јер се не разумете у економију. О социјалним питањима, јер се не разумете.

Драшковић: Али се у нацију разумем.

Др Шешељ: Не разумете се ни у нацију, јер измишљате ствари. Ви заборављате, господине Драшковићу, да се српски народ непрекидно налазио под притиском Ватикана, под притиском ислама. И да је вођен процес однарођавања Срба, и да је било много конвертита. Из тих конвертита су се десили и Драшковићи Хрвати, и неки Шешељ Хрват, и Крешимир Ђосић Хрват, итд. А да вам не говорим каквих све има муслиманских презимена и из којих су све породица потекли ти конвертити.

Господине Драшковићу, то што тврдите да идете у Гацко, једноставно није истина. Од када је почео овај рат, ви се нисте појавили у Гацку и не смете

Фотографије на овим двама странама:

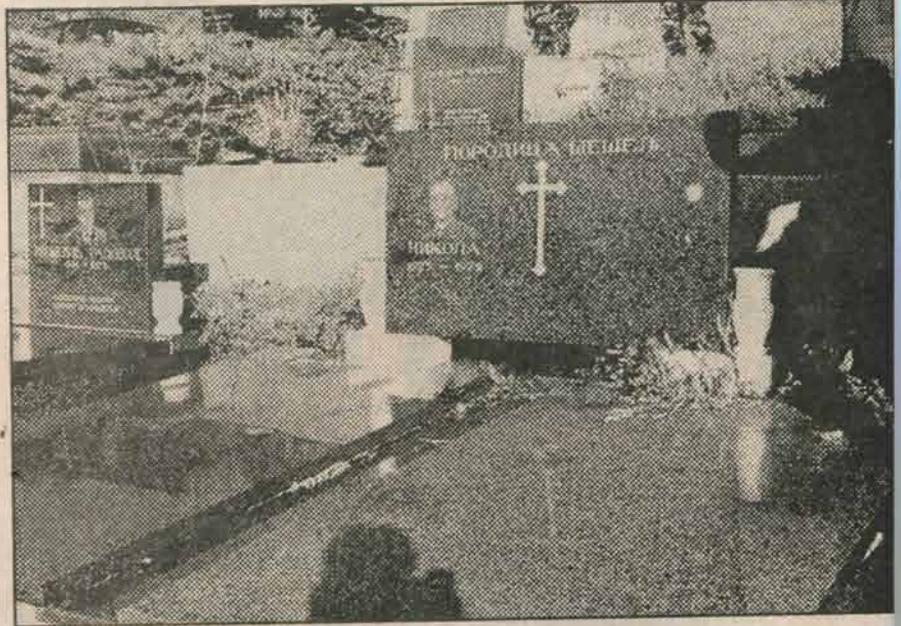
1. Гробница породице Шешељ на Новом гробљу у Сарајеву;
2. Незвани гости: возила СФОР-а на улазу у гробље;
3. Ексхумирани посмртни остаци Николе Шешеља;
4. Под будним оком војника СФОР-а припрема за пут у Србију;
5. Породица Шешељ и војни свештеник Сарајевско-романијског корпуса Војислав Чаркић (у првом реду други с десна) над ковчегом Николе Шешеља у Батајници;
6. Нашао мир у Србији: посмртни остаци Николе Шешеља почивају данас у породичној гробници на батајничком гробљу

тамо да одете. Ви сте ишли у Сарајево код Изетбеговића, па сте хвалили Изетбеговића како има лепе плаве очи, како је то један душеван човек, добар, овакав, онакав, али нисте ишли на Пале. А ја спадам у оне Србе који иду тамо где је српски народ. Не спадам у оне који путују у Загреб као неки ваши бивши коалициони партнери, попут Весне Пешић. Или оне који путују у Сарајево муслиманским лидерима, или у Тузлу па хвале Селима Бешлагића, као доброг човека, толерантног Селима Бешлагића, оног истог који је организовао убиство српских војника итд.

Драшковић: Све можете рећи, господине Шешељ, али никада немојте Вуку Драшковићу рећи да говори неистину. Ово је ваша књига, сво шта кажете: "Од малена сам васпитан у комунистичком духу. Као убијеђени комуниста, марксиста и лењиниста био сам..." итд. Пошто време протиче.

Пљување без граница

Кандидујући се за председника Србије, ви се посебно залажете за правну државу, за обрачун са разбојниш-

Фотографија бр.1

Фотографија бр.2

Фотографија бр.3

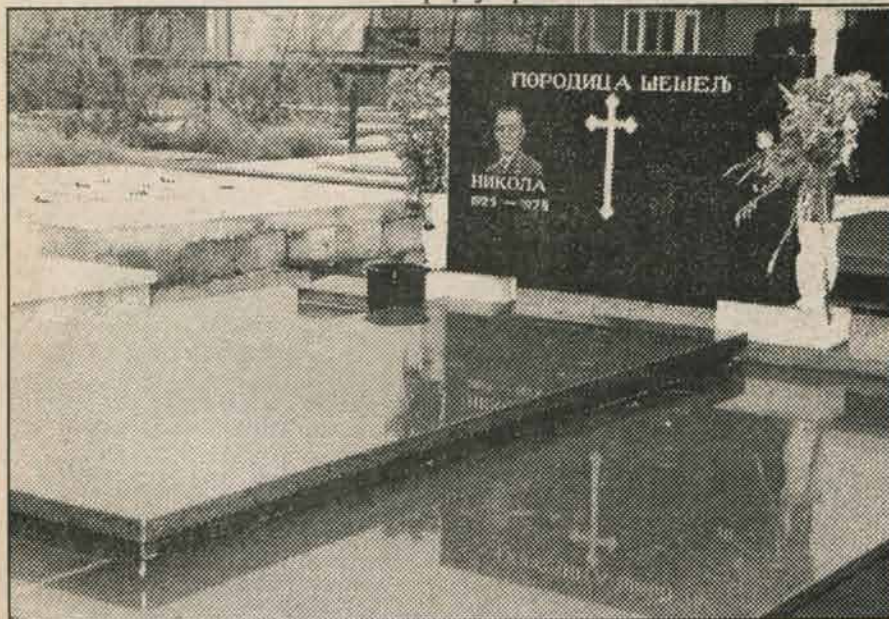

Фотографија бр.4

Фотографија бр.5

Фотографија бр.6

твом и криминалом, и за успостављање система личне безбедности грађана. Како би лична сигурност грађана била заштићена у случају да ви постанете председник Србије, показашу на само, ево, неким примерима.

Видите, ово је роковник из Крагујевца, из центра, из срца Србије из Шумадије, ово је српска књига, овде у српским књигама је све истина. Као председник Српског четничког покрета, у лето 1990. године чак сте у Кнез Михаиловој улици - извините, постоје сведоци о томе и штампа је писала - раскопчавали шлиц, пушући Београђанима који су вас тада сматрали циркусантом, силецијом, мајку србијанску и циганску. У јулу 1990. године, у Студентском граду полимили сте безбол-палицама лобање члановима Српског четничког покрета Недељку Ашчарићу и Влатку Мркајићу, други су их држали а ви их тукли. Ево овде и ваше изјаве, тукли бисте голим рукама, лобање су им подомљене, него сте се плашили да не бисте мало повредили руке, па сте искључиво користили безбол-палице. Уз помоћ телохранитеља, претукли сте те године и једну девојку, спортисткињу, која вас је пре тога... Мислим да јој је име Мирјана, која вас је пре тога пудо захваћом треснула о асфалт.

Испред Савезне скупштине, 11. јуна 1992. године, у пратњи ваших наоружаних горила, тукли сте таксисте који су штрајковали. То цела Србија зна. У јулу 1992. године - ви хоћете да успоставите личну сигурност грађана! - опет у пратњи својих горила, тучете гладне учитеље и наставнике испред Скупштине Србије, потезете и пиштољ на београдске студенте.

На почетку рата, основали сте страначку фирму "Велика корпорација Српске радикалне странке". То су били неки сумњиви послови са трговином нафтом, ви то добро знате, због тога ће вас напустити Слободан Јовић, између осталих, сада председник Уједињене радикалне странке Србије. Његова супруга, ви то добро знате, Паска Јовић, хтела је да каже неке ствари јавности, али је убрзо заклана, у просторијама своје галерије, у Новом скопјевском насељу у Београду.

Ваш војвода Чeko Дачевић, који је тренутно у затвору у Забелу, јавно вас је оптужио да сте га терали да лично убије тадашњег посланика Српског покрета обнове Михајла Марковића, једног члана Српске радикалне странке, мислим да се звао Оливер Денис Барет, тај Барет више није међу живима, убијен је пре две године пред једним солитером на Новом Београду. Све ово ви врло добро знате, објавила је и штампа. Међутим мали тиражи, мали тиражи, па народ у Србији ништа од овога не зна.

Они који су заклали Паску Јовић и убили Оливера Дениса Барета још нису откривени. Зашто, господине Шешел? Зашто нисте одговарали ни за таксисте, ни за студенте, ни за просветне раднике, ни за срамни злочин ваших телохранитеља над адвокатом Баровићем? Због тога, господине Шешел,

Шпанска веза: Боривоје Боровић и Мирјана Зелен-Макша са принцом Алексејем Долгоруковым

што вас је овај режим кад год му је требало користио као топузину која некажњено обавља најпрљавије послове за рачун режима. Ево и доказа. Ово је Српска радикална странка, ово је ваш печат, ово је ваш потпис. Предмет: молба. "Поштована господо, молим вас да у радни однос у Службу државне безбедности примите двојницу наших добровољаца. Један је, објаснићу, име прекрижено, други је Мирослав Вуковић, заменик команданта добровољачких јединица Српске радикалне странке. С поштовањем, председник Српске радикалне странке, Војислав Шешељ". Дозвољавате да завршим или ћу после?"

Др Шешељ: Завршите.

Драшковић: То је тај документ. Овај први добровољац чије је име прешкрабано, прецртао је своје име, да не би можда завршио као покојна Паска Јовић, или да не би напрасно...

Др Шешељ: Како се зове тај? Тај први, што је прешкрабао своје име?

Драшковић: Е, па да, морам чувати његов идентитет. Ево другога, живи у Чачку, Мирослав Вуковић.

Др Шешељ: А коме је упућено писмо?

Драшковић: Служби државне безбедности. Тражите да се људи запосле.

Др Шешељ: Где пише да је то упућено?

Драшковић: Ви то добро знате.

Др Шешељ: Где? Где? Где пише?

Драшковић: Ево вам, брате, па се зачитите с њим.

Др Шешељ: Где пише?

Драшковић: Ма, нећу ја да губим време...

Др Шешељ: Је ли видите коме је упућено писмо?

Драшковић: Овај, прецртао је своје име.

Др Шешељ: А ви сада кажите, чекај...

Водитељ: Молим вас, једино наших камерама да окренете.

Драшковић: Да не би био заклан као Паска Јовић, или да не би напрасно умро као ваша десна рука, и некадашњи потпредседник Српске радикалне странке, Војин Вулетих.

Др Шешељ: Господине Драшковићу, многе ствари измишљате. Измишљате.

Драшковић: Прво је упућено факсом...

Др Шешељ: Али се не види коме је упућено.

Драшковић: Служби, брате, државне безбедности.

Др Шешељ: Где пише? Где пише?

Драшковић: Па лепо, молим вас да у радни однос у Службу државне...

Др Шешељ: Молим вас, господине Драшковићу, што сте ово горе прецртали?

Драшковић: Не, не...

Др Шешељ: Што сте то прецртали, господине Драшковићу?

Драшковић: Од кога је дошло, да не би се вршио...

Др Шешељ: Господине Драшковићу...

Драшковић: Изволите, господине Шешељ.

Др Шешељ: Изгледа да је ваш морални пад много, много дубљи него што сам ја и у сну могао очекивати.

Драшковић: Да, ја сам тукао таксисти, ја сам ово све радио...

Др Шешељ: Служење лажима у политици је увек погрешно, господине Драшковићу. Ви сте то лепо написа-

ли, или вам је неко други написао, али то вам ништа не користи. Измислили сте тај догађај у Кнез Михаиловој улици. То да сам се скидао, да сам скидао панталоне...

Неваспитане тврдње

Драшковић: То ја нисам рекао...

Др Шешељ: То сте измислили, господине Драшковићу!

Драшковић: Само сте шлиц откопчили вали.

Др Шешељ: Па добро, ја сам хтео да будем мало финији од вас пред једном лепом дамом овде, господине Драшковићу, то се од вас и очекивало. То се први пут чује, то нико жив није чуо. Измислили сте случај те девојке којој је била прегучена. Са неким психопатом тама је било сукоба, али о томе је штампана већ писала и детаљи су одавно разјашњени.

Господине Драшковићу, ја никада нисам тукао ни таксисти, ни просветне раднике, ни било коју професију. Тукао сам само хулигане које сте испустили на улицу, руљу која је мене физички нападала. Ја нисам ишао тамо где они раде, где они живе, где се они друже, него су они мене сачекивали на излазима из Народне или Савезне скупштине, физички нападали и, наравно, добили по носу. Као и она двојница психопата у Ужичу - негде зовем мус, када сам ишао на радио-станицу - што су покушали да ме спрече да уђем у ужицу радио-станицу, они су из ваше су странке. Писала је "Наша борба" да вас је било две хиљаде, прецртали су као и увек, али било вас је

поприлично, чим двојица добију по носу остали беже.

Господине Драшковићу, ти манири су вама својствени. Ви сте проливали српску крв на београдским улицама. И 9. марта 1991. године проливали сте српску крв, и 1993. године, проливали сте сада и у току ових зимских демонстрација.

Драшковић: Значи ја сам командовао оном полицијом и оним...

Др Шешељ: Ви сте проливали српску крв. Ви сте са балкона позивали на јуриш. Интересантно је да ви увек такве ствари организујете по Београду, поготово 9. марта, онда када је западним Србима било најтеже. Када је Туђман кренуо на Пакрац, ви сте српску крв проливали на београдским улицама. Господине Драшковићу, лажима би боље било да се не служите. Знате, не можете убедити народ да ви заслужујете да будете председник Републике тако што ћете сервирати десетак лажи, двадесет лажи, лансирати у јавност и очекивати да вам се поверује. То вам нико жив неће веровати.

Оптужујете ме за убиство Дениса Барета. Срамота. А нисте се заинтересовали уопште под којим је околностима убијен.

Драшковић: Чеко Дачевић вас оптужује...

Др Шешељ: Молим вас, Чеко Дачевић, али тек када је избачен их Српске радикалне странке и када се прикључио вама, господине Драшковићу. Он-

да када је био спреман за 100-200 марака да вам потпише све што желите. Сада је у Пожаревацу у затвору због неких гнусних криминалних радњи.

Оптужујете ме за убиство жене Слободана Јовића када је она заклана господине Драшковићу, ја сам био у Централном затвору у Београду. Робирао сам четири месеца тамо.

Драшковић: Нисам ја вас оптужио.

Др Шешељ: Па оптужујете ме. Јер помињете тај случај и доводите га у везу са мном.

Драшковић: Не. Ваше људе.

Фалсификовање се кажњава по закону

Др Шешељ: Ма, које моје људе, господине Драшковићу? Како можете да оптужите а не знае и немате доказе. Како је то могуће уопште? Како ја могу да кажем тај и тај је убио тога и тога, а немам доказе. Како је то могуће. Ни једног јединог доказа немате. Које људе оптужујете?

Ево, овде фалсификовани неки документ показујете, прецртали сте горе име и коме је насловљено и све остало.

Драшковић: Овај човек уживо прича по телевизијама, то је ваш човек, ваш добровољац.

Др Шешељ: Господине Драшковићу, бесмислено је да то тако радите. Ево, могла се наша водитељка уверити да сте фалсификовали тај документ. Да сте на њему прецртавали, да не по-

стоји онај наслов о коме сте говорили. Водитељ: Нисам ја видела ништа.

Др Шешељ: Требали сте да погледате, ја сам вам нудио овде да погледате.

Водитељ: Рекла сам да можете да окренете камерама.

Др Шешељ: То би могло да се прикаже и пред камерама. Види се да је наслов прецртан горе у углу, да се из овога уопште не види коме је то било упућено. Ако је уопште било негде упућено.

Драшковић: СДБ-у, "Запослите у службу..."

Др Шешељ: Господине Драшковићу, још на једну ствар само да укажем пажњу јавности. Додајте ми то.

Драшковић: Изволите.

Др Шешељ: Нећу вам поцепати, да Бог сачувај. Видите колико је овај документ велики...

Водитељ: Окрените према камерама.

Др Шешељ: Је ли ово према камери? Видите колики је овај лист папира.

Драшковић: Факсом. Факсом је ишло.

Др Шешељ: Кад погледате докле долази печат, онда је то више од формата А4. А на формату А4 се оваква писма увек пишу и на формату А4 су сви меморандуми Српске радикалне странке. Сва наша службена писма. Шта је овде урађено? Овде је налепљен наш меморандум, овде је налепљен један текст, овде је налепљен мој потпис.

Крв није вода: пријатељски сусрет Месића и Вука Драшковића

Видовдански "пост"

Драшковић: Није ништа налепљено, господине.

Др Шешел: То је већ једном радила Демократска странка, па су неки лажни документ лансирали, а ми смо нашли оригинал са кога је узет мој потпис. Те методе којима се служе говоре о криминалној природи личности, господине Драшковићу. Међутим, и ви сте тако почели још 1990. године, када сте причали како сте, као дете са четири и по године, чували говеда на планини, како сте морали да постигете на Видовдан, како вам је бака мазала кајмак и посипала шећер и како су и ове морале да поште тај дан. На Видовдан није било паше ни за овице, овице блеје гладне итд. Сетите се шта сте причали те 1990. године, Драшковићу. То је све, значи, лаж у континуитету.

Драшковић: Господине Шешел, ви бисте о тим српским обичајима, да подмладак, да младеж пости на Видовдан, знали да сте прочитали само "Расковник", часопис који је уређивао покојни Драгиша Вигошевић. Но, сви Срби то знају осим вас.

Др Шешел: Да се пости на Видовдан?

Драшковић: Не, само...

Др Шешел: Пости се ако је у склопу Петровданског поста.

Драшковић: Само подмладак. Међутим, то је вама далеко, то само Срби добро знају.

Ово је много интересантно, бре

Да видимо какав сте то ви четнички војвода, господине Шешел, како

се представљате. Вас је за четничког војводу прогласио Момчило Ђујић почетком, ако се сећам, 1988. године. Ову књигу "Пледоаје за демократски Устав" ви пишете те 1988. године, и завршавате је славним потписом "др Војислав Шешел, српски војвода". Надам се да нећете сада рећи да ни ово није ваша књига. Ни ваш потпис. Књигу сте, дакле, написали као др Војислав Шешел, војвода српски. Хајде да ми мало завиримо у ову књигу, да видимо шта то по повратку из Сједињених Америчких Држава пише војвода четнички, војвода српски. То је страна 267.

Др Шешел: Које године је изашла књига, господине Драшковићу?

Драшковић: Године 1988, ваљда знате када вам је...

Др Шешел: А које године сам проглашен за четничког војводу?

Драшковић: Ма, ево, потписали сте се овде...

Др Шешел: Молим вас, које сам године проглашен за четничког војводу?

Драшковић: "Војвода српски", овде лепо пише.

Прећутане три буктиње

Др Шешел: Које сам године проглашен, господине Драшковићу?

Драшковић: Господине, ви овде пишете "војвода српски", немојте ми одузимати време. Ово је много интересантно, бре, ваљда се ви не стидите својих књига.

Др Шешел: Не, ја се поносим својим књигама.

Драшковић: Наравно да треба да се носите, ја сам овде да се још више пишете. Је ли се ово рачуна у време Е, каже, ви сте у овој књизи као војвода српски дошли на идеју да пишете нови Устав Југославије.

"Члан 1. Југославија је федеративна држава републиканског облика, демократског политичког система и социјалистичког друштвеног уређења."
"Члан 2. Грб Југославије, ви то ваљда предлагате, представља поље окружено златним класјем" итд. "Између хона класе је петокрака звезда прве боје и са златно жутиим оквиром."
...ви лепо...

Др Шешел: А шта сте прескочили у томе?

Драшковић: Предлагате. Имате.
Др Шешел: Колико буктиња, господине Драшковићу, пише ту?

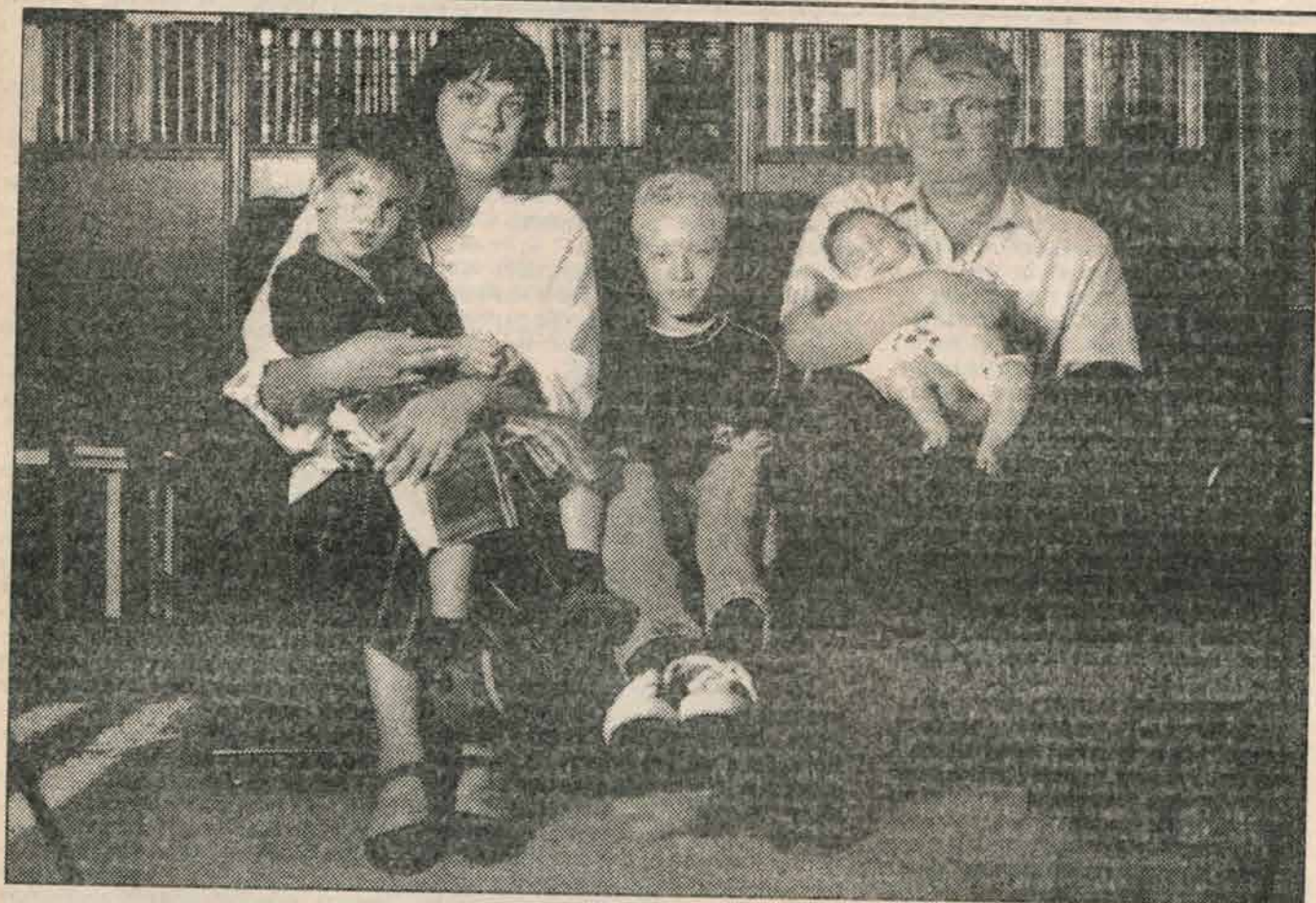
Драшковић: Добро, у реду, ја годину.

Др Шешел: Колико пише?

Драшковић: Мене интересује петокрака, није важно колико је буктиња, мене интересује петокрака, да ће петокраком, господине Шешел, издати све. Ви, бре, пишете и Устав Србије. Кажете: "Србија је социјалистичка и демократска република". Ево, мере, ево, погледајте, војвода српски шта пише, Боже ми помози. Четнички војвода који је за петокраку и социјалистичко државно уређење. Четнички војвода који је за републику против круне. Председник Српске радикалне странке који тврди да баши

Са синим Николом после изласка из зеничког затвора

Српска породица Шешел

ни мисао Николе Пашића а који је за републику и социјализам. Ви тврдите да је Никола Пашић од почетка био за овог нашег сународника, могућег сународника Јосипа Броза. Јер је, кажете, Никола Пашић сада одједном био републиканац Републике у овој нацији нема, господине Шешел, до 1945. године. Док није Броз дошао да нам укине векове. Ако је Никола Пашић био за републику, могао је бити само за Броза.

Алексеја Анжујског пронашао СПО

И да вам кажем: бити радикал у Србији а не бити за круну, по мени је исто што и бити хришћанин а не ићи у цркву него у памију.

Но, идемо даље. Ви, господине Шешел, надам се да ћете дати објашњења и потврдити ово своје социјалистичко опредељење и оданост петокраки. Већ годинама, ви се представљате као велики Србин, већи од свих. Мало сте, малопре причали о томе, али хајде да видимо шта сте то велико учинили за Србију и српски народ. Да побројимо ваше најчувеније заслуге за српство.

Др Шешел: Оставите то сада за следећу рунду.

Драшковић: Хоћу.

Да ја само одговорим на ово, пошто се нагомилало мало.

Драшковић: Важи.

Др Шешел: Господине Драшковићу, прво сте малопре говорили, што

нисам стигао да вам узвратим, о Алексеју Анжујском, код кога сам био у посети 1992. године. Али, нисте рекли да је први пут о њему говорио ваш народни посланик Михајло Марковић у Народној скупштини Србије и да је тврдио да је Анжујски пореклом Неманић.

Драшковић: Значи, Михајло вас насанкао.

Др Шешел: Молим вас. Није ме насанкао. Мене не може нико да насанкао господине, Драшковићу, па ни ви. Не можете никако. Друго, прво сте ви остварили контакт са Алексејем Анжујским и покушали од њега да узмете паре. Боривоје Боровић је путовао на сусрет с њим у Швајцарску. Даље, господин Боровић је и конзул реда Св. Јована Јерусалимског у Београду, значи, званичну функцију добио је од принца Алексеја. А ја сам добио само два одликовања и ништа више.

Лена одликовања господине Драшковићу. Што се смејете?

Драшковић: Добро.

Др Шешел: Орден Св. Јована Јерусалимског и орден Св. Борђа. Лена одликовања, то су ми за сада једина одликовања која сам добио све до прошле године, када сам добио и одликовање од Жан Мари Ле Пена, господине Драшковићу. Да, да.

И, када сам био на разговору код Алексеја Анжујског, знате шта је говорио? Он је био спреман да инвестира у Србију, имао неких идеја, а каже - "Ови који су долазили из Српског покрета обнове, само траже паре. Они

траже паре одмах, траже паре у кешу, као да ја имам те паре у кешу, као да неко нормалан на западу држи паре у кешу!" И тако је прекинуо контакте с вама, почео с нама. Ми смо разматрали неке могућности његовог ангажовања, он се показао као велики српски пријатељ. Зна српски језик. Пропагандно се ангажовао у заштиту српског народа.

Ову књигу коју сте показали, ви сте је вероватно читали, господине Драшковићу. Видим, добро је што сте читали, имали сте нешто паметно и да прочитате. Та књига је судски била забрањена 1988. године. Мени су седам књига забранили 1986, 1987. и 1988. године.

Драшковић: Због петокраке?

Др Шешел: Господине Драшковићу, ја сам ту предлагао ревизију Устава. Ко велим, петокрака може и да остане, али видели сте, ту се залажем за вишепартијски систем, и залажем се...

Драшковић: У социјализму?

Др Шешел: Молим вас, када се каже "социјализам", у оно време, није ни битно, битно је да сам се први пут отворено залагао за вишепартијски систем. Као и на саветовању Удружења књижевника Србије, када сам тражио вишепартијски систем, а у вашем реферату, на истом скупу, ви сте тражили демократске изборе са најмање три кандидата. Није вам пало на памет да поменете партије, господине Драшковићу. Је ли тако, на истом том саветовању. Даље, ту сам вршио ревизију постојећег Устава Југославије и тра-

жио које ствари треба хитно да се мењају. Оно што сте прескочили да кажете, то је државни грб са три буктиње, три републике: Србијом, Хрватском и Словенијом. То је оно што је било битно и због чега је књига забрањена.

Текст у коме сам се потписао као војвода је отворено писмо Бошку Крунићу. Јер сам био један од учесника, један од организатора великог народног бунта у Војводини, који је одувао аутономашко руководство. И Бошко Крунић нас је назвао, нас неколико, српским националистичким војводама. Ја њему пишем отворено писмо, то је то отворено писмо, и потписујем се онако пркосно као српски војвода. А то је годину дана пре него што ме је војвода Ђујић прогласио за српског четничког војводу. То су две различите ствари. Ово писмо је сатиричног карактера, а ово је озбиљна ствар.

То што радикалима приписујете монархизам је сасвим беспримерно, бесмислено, нисте читали историјске књиге.

Драшковић: Па нисте ни ви, ево...

Др Шешељ: Радикали су увек били у сукобу са актуелном монархијом. А оно што сте навели да је Српска радикална странка традиционално била монархистички оријентисана, господине Драшковићу, показали сте да не знате када је први пут формирана Српска радикална странка. Знате ли? Не знате.

Драшковић: Знам ја...

Др Шешељ: Милан Стојадиновић је први пут формирао Српску радика-

лну странку пред Други светски рат. Припремио акта за њено регистрације, одржао оснивачку скупштину, и онда је протеран из земље. Ухапшен, држан у затвору и то на Илици код Сарајева, а онда је уз помоћ Енглеза протеран на Маурицијус. Тамо је ишао, па после Другог светског рата у Јужну Америку.

Господине Драшковићу, то је што се тиче ових бесмислица које наводите. Али би требало, пошто ће емисија ускоро да прође, да говоримо мало и о озбиљним темама.

Драшковић: Па, ево, хоћемо.

Др Шешељ: Те инсинуације, те бесмислице, говоре само о вама а не о мени. Нема ништа што бисте ви могли да кажете а зашта не постоји адекватан одговор. А ви инсинуирате. Ви измишљате. Ви се служите полуистинама. Ви извитоперујете текстове, као што сте овде скраћивали како је то вама одговарало и тд. И фалсификујете документа.

Драшковић: Добро.

На овом грбу Српске радикалне странке тада је и круна. Касније сте је скинули, сада хоћете да побегнете. Не можете, Бога ми, јер морате од себе да побегнете. Но, да видимо ваше велике заслуге за српство. Измиче време. Већ на почетку рата изјавили сте да српски четници више не вале очи ножевима него виљушкама, и да ваши четници кољу зарђалим кашикама.

Др Шешељ: Где сам то изјавио?

Драшковић: На "ТВ Политици", ево документа.

Др Шешељ: У којој емисији, кажите?

Драшковић: Код вашег друга Минимакса.

Др Шешељ: На "Минимаксовизији".

Драшковић: Сва светска штампа све ТВ-станице света пренеде су твоју изјаву и прогласиле Србе за дивљаке и кољаче. Изјављивали су да су Срби у Загребу и осталим хрватским градовима организовани тајно ваше четничке јединице, што је била лаж. Али је, господине Шешељ, послужило као покриће Фрањи Туђману усташама за невиђене злочине над нашим народом српским у Загребу и осталим градовима.

Током рата, ви сте изјављивали да ћете бомбардовати атомску централу у Кршком, али и Лондон, чак Вашингтон са неким вашим ракетама, Ри Париз. Ево, да видимо како то изгледа како ви бомбардујете Италију, Ри "Имамо пројектиле", то ви изјављујете, "Имамо пројектиле ЕФ-22, који могу досећи вашу земљу", то кажете интервјуу Телевизији Италије, "а нећемо гађати војне објекте, јер је припремљена одбрана, гађаћемо искључиво ваше цивилне објекте".

Господине Шешељ изјављујете да сте у поседу тајног Теслиног оружја.

Др Шешељ: Када? Где?

Драшковић: И да ће вам ваш руски пријатељ Владимир Волфович Жирновски довести десетине хиљада руских козака и ветерана из Авганистана, као и неко тајно оружје "елиптон".

Др Шешељ: Где сам то изјавио?

Поверење грађана стечено је патриотском политиком и поштеним радом

Драшковић: Такође изјављујете...
Др Шешељ: Где, господине Драшковићу?

Драшковић: Немојте да ми одузимате време, све овде има, ево наслова: "Војвода од зарђале кашике", после, сви документи... Али, сада ми већ одузима-те време, после ћу вам ја то све показати.

Такође, изјављујете, све је то у но-винама, да ћете лично водити напад

дан и да тако наудимо Хрватској... Захваљујући тим и таквим вашим изјавама, српско име, господине Шешељ, није силазило са стубаца срама светске штампе и телевизијских станица. Окретали сте, веома успешно, светско јавно мишљење против Срба, против српског народа, а на страну муслимана и на страну Хрвата. Свет вас је, малопре сам вам показао, био прозвао Франкенштајном, дакле, чудовиштем -

Драшковић: Не знам, и ја се питам, ви сте тада говорили да постоји милион Срба у Румунији.

Др Шешељ: А где сам то рекао?

Драшковић: Највећу штету српском народу ипак сте нанели минирањем Плана 3-4. Чим је тај план објавила "Политика", чини ми се онај ваш Тома Николић, пошто није умео добро да прочита оно 3-4 ћирилицом, одмах је иступио са патриотском изјавом: "Одбијамо План 3-4". А и ви сте брзо пожурили да одбијете План 3-4, да га прогласите антисрпским. Дајем вама време.

Др Шешељ: Господине Драшковићу, све ово измишљате. Никада нисам говорио о бомбардовању Њујорка, Лондона, Париза. Претио сам Италији, јер је америчка авијација користила базе у Авијану за бомбардовање Републике Српске. И та претња је уродила плодом, најмање за шест месеци одложено је прво бомбардовање Републике Српске, јер је у Италији завладала паника. И то је успешан био потез у психолошком рату.

Друго, никада нисам обећавао оружје Жириновског. То су неки други обећавали, па када је Жириновски од њих побегао, напоскон је са нама успоставио међустраничку сарадњу. Никада нисмо "елиптон" обећавали, то су неки други обећавали, чак проглашавали отварање фабрике код Шапца.

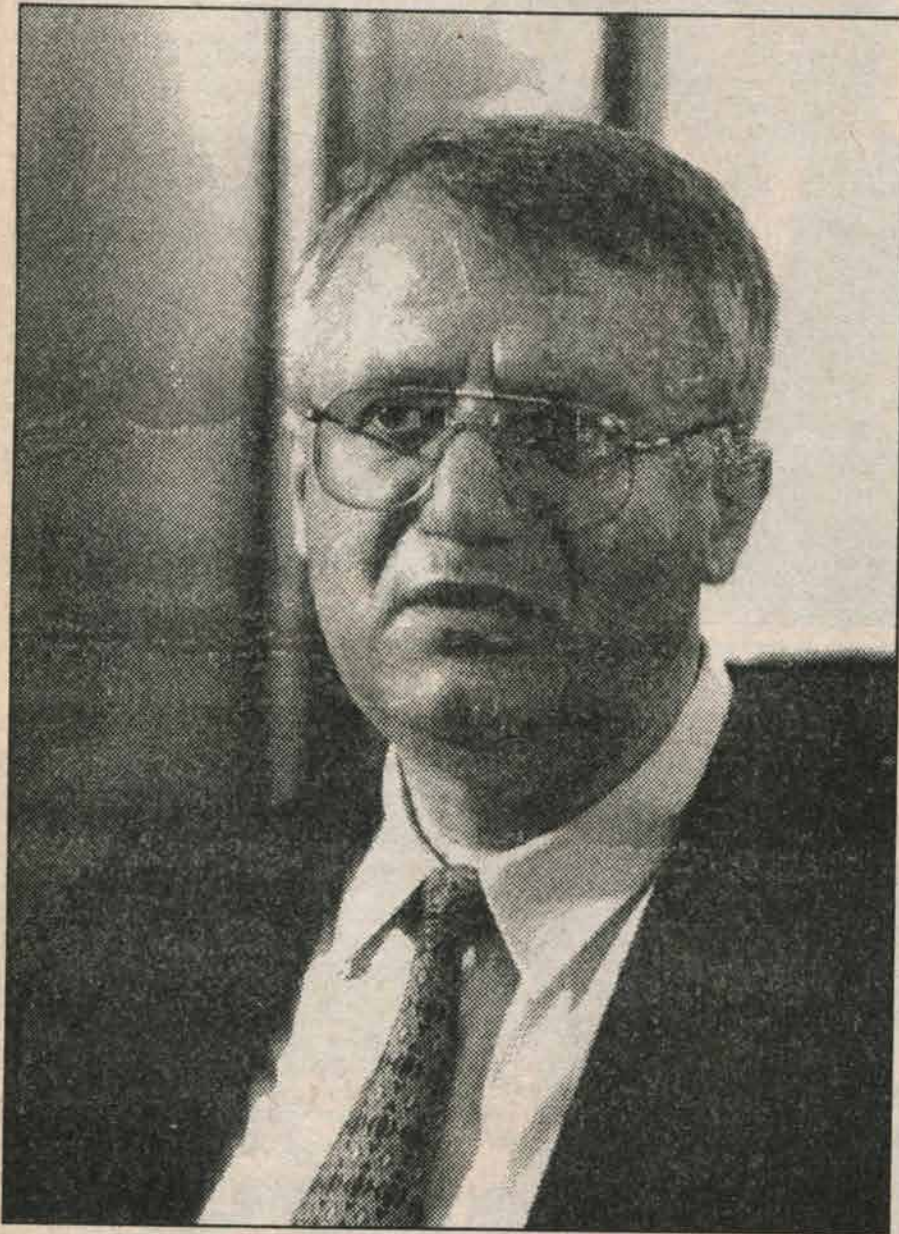
То што сте приписали Томиславу Николићу, то је изјавио Јован Гламочанин, када је већ увелико отишао из Српске радикалне странке. Таква грешка Томиславу Николићу не би могла да се деси. Јер Томислав Николић је...

Драшковић: Као високо образованом човеку.

Оригинал фалсификата

Др Шешељ: Неупоредиво је паметнији, образованији, талентованији политичар од вас, господине Драшковићу. Не служи се оваквим лажима и клеветима.

Господине Драшковићу, те лажи тако у бескрајном низу говоре и о вашем карактеру. Ви сте се и прошле године у предизборној кампањи служили тим фалсификатима. Прво сте у вашој "Српској речи" објавили фотомонтажу како сам се наводно сусрео са Туђманом и Месићем. Па сте онда штампали летак у стотинама хиљада примерака - с једне стране је била фотомонтажа, а с друге стране текст како сам ја хрватски шпијун. Сада ћу вам то показати, господине Драшковићу, сада ћете да видите. Ево, видите, ово је та фотомонтажа која је објављена у "Српској речи", господине Драшковићу, видите. Ово је изашло у "Српској речи", а онда сте овај летак умножили и у више стотина хиљада примерака делили широм Србије. А видите оригинал фотографије на коју сте мој лик уградиле, то је био сусрет Анте Марковића, Туђмана и Стипе Месића, и уместо Анте Марковића, ви сте мене уградиле у фотографију. Нешто слично сте радили и са патријархом Павлом

Жириновски није трговао оружјем са Републиком Српском!

на Сарајево. Десетине хиљада козака нападају на Сарајево ако се међународна заједница усуди да пошаље војнике у Сарајево.

Др Шешељ: Где сам то изјавио?

Инфлација бесмислица

Драшковић: Захтевате да се потапају страни бродови у Јадрану, у Дунаву, чак су били предлози да се дигне у ваздух Хидроелектрана Бердап. Велики патриотски задатак, да наудимо Хрватској. Да срушимо српски Бер-

"Ево, кога је створио Слободан Милошевић".

Говорили сте да ће Хрвати, када трупе Српске радикалне странке само нагрну, тамо изгубити памет, добровољно поскакати у Јадранско море, неће бити никакве кривике, сами скочили - сами се удавили. И онда ћете ви дуж Јадранске обале да населите милион Срба, и то - знате одакле? Из Румуније. Једини сте ви од када постоје Срби...

Др Шешељ: Откуд тамо милион Срба?

"Ви у иностранству немате пријатеље, господине Драшковићу!"

у "Српској речи", њега сте тамо опасали реденицима, бомбама и разноразним другим стварима које су недостојне.

Драшковић: Господине Шешел, "Српска реч" је независно гласило, нема...

Др Шешел: Молим вас, какво независно гласило, то су ваше новине. Господине Драшковићу, то су ваше новине. Али, ово је прави Вук Драшковић. Ово је оригинална фотографија: Вук Драшковић насмејано и срдачно се поздравља са Стипом Месићем.

Драшковић: Да.

Правдање хрватских злочина

Др Шешел: Ово сте ви, господине Драшковићу. Ово је ваш политички карактер. Ви сте ишли ко куче на ноге Стипи Месићу, додворавали му се онда када је Хрватска већ кренула у геноцидни рат против српског народа.

Ви кажете да смо ми тај рат изазивали. Да смо ми служили као оправдање усташама за њихове геноцидне радње. Како може постојање четника бити оправдање геноцида? Где то може? Која је то правна категорија, господине Драшковићу, која то може да протумачи, која то може да објасни? Дакле, ми смо криви што постојимо и што смо четници и то је разлог да будемо уништавани. Сувише олако, господине Драшковићу, оправдавате усташке хрватске злочине над српским народом.

Драшковић: Познато је то.

Др Шешел: Каква је улога српских радикала и наших добровољаца...

Драшковић: ...геноцидом над српским народом, то раде...

Др Шешел: Господине Драшковићу, нисте ви више онај стари Вук Драшковић. Ја се сећам времена када смо били најближи пријатељи. Када смо се окумили, ви сте крстили мога сина Николу. Ви знате да је услов да бих ја крстио свога сина Николу био да донесем своју крштеницу. Дакле, да сам претходно ја крштен. Је ли тако, то је у свакој српској православној цркви тако?

Драшковић: Ја је, Бога ми, видео нисам, нити сте је мени показивали.

Др Шешел: Али ју је гледао свештеник који је те административне формалности завршио.

Драшковић: Добро...

Неки други Вук

Др Шешел: Ми смо некада, господине Драшковићу, исто мислили о свим националним и политичким питањима. И вања западна српска граница је ту негде била: Карлобаг-Огулин-Карловац-Вировитица, можда сто метара источно или сто метара западно, али сте ту границу некада објавили и у својим новинама, у "Српској речи". Ви сте се у међувремену променили. Данас нисте онај Вук Драшковић који је писао роман "Нож" и роман "Молитва", значајна дела српске књижевности. Ви сте сада неки други Вук Драшковић, који себи дозвољава да иде на

гравњак америчке амбасе, да га тамо постројавају амерички изасланици и да вам дају налоге са вашим компанијом како да делујете против Србије и српског народа. Ви непрекидно инсистирате на страном мешању у наше унутрашње послове. Само вам се нешто овде не свиђа, ви одмах завречите, тражите ОЕБС, тражите Америку, идете и жалите им се, тражите да се директно мешају у наше унутрашње ствари. То говори да сте ви изгубили сваки патриотизам. Да ви не размишљате патриотски. Вама је циљ да дођете на чело Србије, па макар се Србија свела на Аду Циганлију. То је суштина.

Драшковић: Господине Шешел, на тој фотографији јесам ја и јесте Стипе Месић.

Др Шешел: Да вам поклоним ово?

Драшковић: Немојте ми олудимати време, доста тих штосова. Тада сам ја том господину који је био врховни командант и председник Председништва још постојеће Југославије понудио један пројекат и мапу мирног разграничења по западним историјским шавовима српског народа. И, да није било вас и таквих, ми бисмо то и успели. Ви сте, међутим, притекли својим понашањем...

Др Шешел: А ко вас је овластио да водите преговоре са Стипом Месићем?

Драшковић: По Плану 3-4, Република Српска Крајина добија свог председника, своју владу, свој парламент, своју монету. Грађани Републике Српске Крајине имају право чак и на

дупло држављанство, они који желе да буду држављани Србије и Црне Горе. Практично, ми смо на једној трећини хрватске територије имали своју суверену српску државу. А онда сте ви по нечијем, чини ми се, налогу, отрчали и кретарили с краја на крај Српске Крајине, чак су биле тамо неке диверзантске акције на прузи итд. Олбијен је, срушен је План 3-4, а резултат тога јесте ово што је данас, нема Срба у Книну, нема Срба тамо, господине Шешељ, где су живели вековима. Куда год сте ви прошли и бранили српство, више Срби не расту. Готово је, сатрли сте их, господине Шешељ. Ни Сава ни Дрина, ни Уна, ни Купа, никада вас пред српским потомством и српском историјом неће моћи опрати, за овај највећи злочин који сте починили над српским народом. Посебно када је реч о Плану 3-4.

Помњете моје пријатеље у иностранству и државнике. Ваша три највећа пријатеља били су Руслан Хазбулатов, кога сте представљали као православца.

Др Шешељ: Где је сада?

Пријатељи Срба на мети

Драшковић: Ма, пустите ме. Продавали сте га овде као Руса јер је био велики противник Јељцина. Човек је био муслиман, уз то још и Чечен.

Ваш велики други пријатељ јесте Владимир Волфович Жириновски.

Човек који пред камерама руске телевизије не уме да се прекрсти него се као католик крсти с лева на десно, отацму је Волфганг, Немац. Ви то добро знате.

Према томе, тај Рус, који није Рус, и тај православца који није православца, јесте тај ваш пријатељ кога сте овде довели па га спојили са наивним Радованом Караџићем. Па тајно оружје, да не причамо како је покрао Републику Српску, продат је неки желатин уместо тог тајног оружја, на 60 милиона долара је био уговор, 6 милиона долара у кешу је узео Жириновски.

Др Шешељ: Ко је узео?

Драшковић: Тај продавац оружја. Но, ваш следећи велики пријатељ кога сте мало пре поменули и од кога сте добили, кажете, и одликовање, после оног католичког у Мадриду, јесте Ле Пен. Господине Шешељ...

Др Шешељ: Колико сте тога написали, господине Драшковићу?

Драшковић: Пошто сте овако срушили српски народ с оне стране Дрине, пошто сте ликвидирали План 3-4, онда вам је дошао овде Ле Пен. За време рата у Хрватској, Ле Пен је слао своје плаћенике да убијају Србе. Ви добро знате да су његови разбојници и убице били у 101. загребачкој бојни. И да су починили...

Др Шешељ: Који је тај број бојне?

Драшковић: 101. загребачка, мада се ви боље...

Др Шешељ: Је ли вам то Стине Месић дојавио?

Драшковић: У те хрватске бојне стварно ви се боље разумете, то су ваши људи тамо. Били су у 101. загребачкој бојни, починили су ужасне злочине над Србима у Кордуну. После свега, пошто су то завршили, долази вам тај Ле Пен у Зему, тамо размењујете одликовања, он даје прилог за обнову ка-

толичке цркве у Зему. Је ли тако? Мислим, господине Шешељ, да та одликовања, те медаље - мада их ви зовете можда медаљама части, дао Ле Пен вама, ви њему - јесу медаље и људског и националног бешчашћа, господине Шешељ. Тај Ле Пен вам је поклонио, бар сте тако изјављивали, сада ћете и то порећи - ви све живо порицете, рачунате на заборав - "пежо", нов новцат "пежо" добили сте од овога непријатеља српског народа који је слао своје војнике у Хрватску да убијају Србе. Он с једне стране, неко други помагао с ове стране... Сада видимо да су се напакон срели и разменили медаље у Зему.

Клеветама никад краја

Водитељ: Господо, мени је жао што морам да вас упозорим да смо на самом крају емисије. Наравно, господине Шешељ, имаћете прилику, али вас молим, кратко.

Др Шешељ: Господин Драшковић почео, ја завршавам.

Водитељ: Наравно.

Драшковић: Не, ја морам имати, не може...

Водитељ: Питаћу вас још понешто.

Др Шешељ: Пролази пет минута, господине Драшковићу.

Драшковић: Да, изволите.

Др Шешељ: Опет се служите чистим змињшљотинама, господине Драшковићу. Чистим. Оптужујете Жириновског да је трговао оружјем са Републиком Српском, није истина. Реч је о Николасу Оману, словеначком ста-

Стари српски обичај: дожек госта хлебом и сољу

новнику а држављанину Либериие, штампана је о томе писала ових дана.

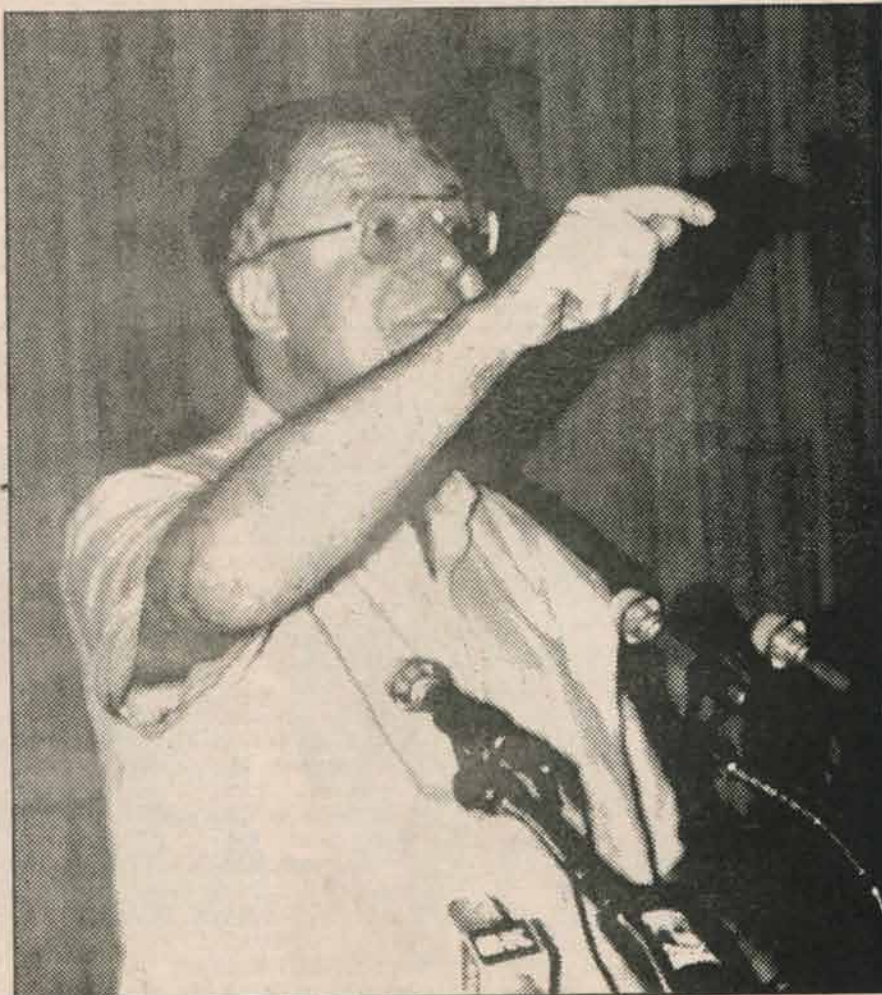
Вештачки та жута штампана покушава увести Жириновског у комбинацију јер се Жириновски једном приликом сусрео са Оманом. А организовао му је тај сусрет Петар Ивановић, онај исти који га је довео први пут у Београд и, када је Жириновски видео с каквим људима има посла, он се одвојио. Никакве везе с трговином није имао. Након што је пропала та трговина, ја сам са Жириновским путовао у Републику Српску, он је био веома срдечно примљен, са Пала су у Зворник дошли и Караџић и Крајишник да би примили Жириновског, сликали смо се у Зворнику. Објавиле су новине ту фотографију, у "Великој Србији" на насловној страни.

Нема смисла да такве измишљотине оале лансирасте. Повезујете ме са Русланом Хазбулатовим, с којим никада никакве везе нисам имао. Клеветете Жан Мари Ле Пена, да је ангажовао добровољце да ратују за Хрвате. То није истина, он никада није био у Хрватској, никада није имао контакте с њима и никада није слао никакве добровољце.

Господине Драшковићу, заиста тим лажима нема краја. Говорите да ми је Ле Пен поклонио и "пежоа". Није истина, господине Драшковићу, где вам је доказ? Дајте један једини доказ! Кажете да је Ле Пен поклонио нешто...

Драшковић: То сте ви говорили јавно.

Др Шешел: Ма није истина, где сам говорио? То су објављивале можда ваше новине, ви поверујете оно што са-

Господине Драшковићу ви више нисте онај човек који је својевремено стекао симпатије српских националиста!

"Вучја јама": дар "шарматног" председника

ми измислите и пласирате кроз "Српску реч".

Драшковић: Добро, није Ле Пен, онда је Кертес.

Др Шешељ: Господине Драшковићу, за време боравка у Земуну и у Београду, Ле Пен никакав поклон није дао католичкој цркви. Никакав. Ето, и то сте измислили на лицу места.

Драшковић: Јесте.

Др Шешељ: Који је то прилог дао? Није дао никакав прилог.

мах дала овај термин за наше сучељавање, а није дала за Милана Милутиновића. Њега држе по страни.

Године 1995, када сте помогли социјалистима око дејтонског споразума, када сте им, на ваш предлог, омогућили да се укину директни телевизијски преноси из Савезне скупштине, када сте им изгласали ратификацију, социјалисти су вам поклонили луксузну вилу у Улици Благоја Паровића 117. Између виле Небојше Чо-

ји цвета непотизам на све стране! Ви само декретом смењујете потпредседника Српског покрета обнове са функције! Сами сте га својим декретом сменили!

Драшковић: А ваши напрасно умиру.

Човек без морала

Др Шешељ: Молим вас, то да ли је неко напрасно умро или не, то треба лекарски конзилијум да процени. Ви нисте лекар, господине Драшковићу. Уосталом, тај о коме је реч умро је као члан Демократске странке, а не Српске радикалне странке.

А онда сте измислили седницу Председништва Српског покрета обнове, па искључили Велимира Илића из странке. То су методе којима се служите.

Када једном човек изгуби морал, онда тоне све дубље и дубље. Нажалост, изгледа да ви немате никаквих шанси да обновите неке основне моралне постулате и да се користите тим постулатима у јавном животу. Дакле, да budete онај Вук Драшковић који је стекао симпатије својевремено свих српских националиста, свих српских патриота.

Водитељ: Господо ја се извињавам...

Драшковић: Молим вас...

Др Шешељ: Ви сте сада супротност том истом Вуку Драшковићу. Ви сте сада човек који служи свим туђинима против сопственог народа. Нападате моје пријатеље у иностранству, Жириновског, Ле Пена, а недавно и Слоту, а кажете, постоје неки ваши. Који су то ваши?

Драшковић: Господине Шешељ...

Др Шешељ: Ваших пријатеља нема, господине Драшковићу. Постоје само чиновници страних влада, који вам преносе налоге шта да радите и како да делујете. Нема ниједне једине партије у иностранству која с вама одржава односе. Ниједна једина.

Драшковић: Молим вас...

Водитељ: Господине Шешељ, овога пута нема звучног сигнала. Само да знате, и ваше време је истекло...

Драшковић: Ја не смем бити ускраћен да дам одговор!

Водитељ: Господине Драшковићу, ви сте почели и ваше време је такође истекло.

Драшковић: Не, ја морам...

Др Шешељ: Продужите емисију, нека каже господин Драшковић, можда ће на крају бар да каже нешто паметно.

Драшковић: На ове лажи, молим вас...

Др Шешељ: Које лажи, господине Драшковићу?

Драшковић: Бог зна...

Др Шешељ: Продужите емисију.

Водитељ: Заиста ми је жао, били смо добри домаћини, морате да признате.

Драшковић: Не, ви морате да дате још пет минута.

Др Шешељ: Дајте господину Драшковићу још 15 минута. Продужите му, молим вас, емисију.

Водитељ: Не одлучујем ја о томе, верујте. Господо, хвала вам.

ХЛАДАН ТУШ

Драшковић: Јесте.

Др Шешељ: Није ни ишао тамо, господине Драшковићу. Ко је користио љубив на српској политичкој сцени? Па, прво о вама говоре ваши бивши коалициони партнери, Ђинђић, Коштуница, Весна Пешић, итд Ви тргујете, господине Драшковићу. Ви сте један политички трговац који је сада тражио да се народна скупштина не конституише до 7. децембра него после 7. децембра, да се не би открила та трговина. Ви тргујете са социјалистима и пред ове изборе. И, није нимало случајно што је државна телевизија од-

вића и Драгана Томића. Ево, фотографије куће у којој станујете, за коју ни динара нисте дали свога новца, коју су вам поклонили социјалисти, господине Драшковићу. То зна цела ваша странка, зато вам се странка сада цепа по шавовима. Зато вам се одмећу одбори. Они, у које сте се до јуче заклињали да су вам најбољи, највреднији, попут Велимира Илића из Чачка, сада вас напуштају.

Ви говорите о демократској Србији, о демократији коју ћете ви увести. Па, ви немате демократију ни у својој политичкој партији! Код вас у парти-

ИСТОРИЈСКИ ИНСТИТУТ САНУ

11000 Београд, Кнеза Михаила 36
Тел. 638-418, пошт. факс 136

Бр. 95

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

БЕОГРАД

Пријављено: 25. 11. 1993			
Орг. јед.	Број	Излог	Вређности
Београд	9-526	9. марта	1993 год.

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Београд

ИСТОРИЈСКИ ИНСТИТУТ САНУ НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ СРБИЈЕ

РОД ШЕШЕЉА ИЗ ПОПОВА ПОЉА

У оној мери у којој је генеалогичка помоћна историјска дисциплина, износимо до сада расположиве чињенице о роду Шешеља из Попова, у Доњој Херцеговини, објављене у релевантним научним делима из области историје и етнографије.

Изненађени смо природом захтева Народне скупштине Србије поводом иницијативе о "преиспитивању националног идентитета проф. др Војислава Шешеља".

Историјски институт САНУ, као водећа научна установа за историју Србије и српског народа, никада се није бавио нити се бави утврђивањем "националног идентитета" било које савремене јавне или политичке личности, нити је то предмет његових истраживања.

С обзиром да цело питање и у јавности и у Скупштини има наглашену страначку и политичку димензију, Историјски институт САНУ жели да остане по страни од свега што је страначка и политичка борба, и страначко надгорњавање.

Уважавајући ауторитет Народне скупштине, а имајући у виду да се ваше обраћање може тумачити и са ширег историјског аспекта, у оној мери у којој је генеалогичка помоћна историјска дисциплина, износимо до сада расположиве чињенице о роду Шешеља из По-

пова, у Доњој Херцеговини, објављене у релевантним научним делима из области историје и етнографије.

Најпотпуније истраживање порекла становништва Попова у Херцеговини обавили су др Миленко С. Филиповић, највећи српски антропогеограф после Јована Цвијића, и Љубо Мишевић – савестан сакупљач богатог етнографског материјала из области Доње Херцеговине. Резултате својих истраживања Филиповић и Мишевић су саопштили у књизи: *Попово у Херцеговини*, изд. Научно друштво Босне и Херцеговине, Дјела, књ. IV, Одјелне историјско-филолошке науке, књига 11, Сарајево 1959. Највећи део етнографског материјала сакупљен је тридесетих година овог века, а сакупио га је Љубо Мишевић, кога су усташе, заједно са већом групом Срба из Попова, на зверски начин масакрирале и бачиле у јаму Ржани До (24. јуна 1941. године). После Другог светског рата, др Миленко С. Филиповић је објавио његову рукописну заоставштину.

У књизи *Попово у Херцеговини* село Завала у Попову наводи се као матично село у коме живи род православно Срба Шешеља и у које "су они дошли пре шест генерација" (стр. 76). У другом делу ове књиге под насловом *Опис појединих насеља*, који је написао Љубо Мишевић (са допунама Миленка С. Филиповића), сакупљени етнографски материјал о пореклу становништва груписан је по појединим селима и према верској припадности. Род православно Шешеља помиње се у три насеља – Завала, Орахов До и Допа стога цитирамо податке онако како их је забележио Љубо Мишевић:

ЗАВАЛА

"Православни /.../ Шешељи (2. к. Лучиндан) су се доселили у Мареву Љут из Котеза, а даљим пореклом из Риђана, одакле је дошао Лазар, пети предак Душана Шешеља (р. 1899). Најпре су били у Величанима (шешељевина), па у Котезима. За њих се прича: Пре 100 година неки Јово Шешељ продавао вино о дернеку (вашару) на Петров-

дан у Завали. Међу осталим светом, ту је био и муслиман црни Омер са својим слугом. Када је Омер попио окупљене вина, поче да разбија чутуре за вино око себе, а Јово пограби нож, па га прекоље као јањца, а затим прекоље и слугу му. Тада су их била тројица браће Шешелја. После тога убиства, један брат се преселио у До, други у Невесиње, а трећи Јово, побегне у неко место код Метковића и покатоличи се. Тамо их и сада има доста. Има их и расељених у Стоцу, Мостару, Сарајеву, Бечу и др" (стр. 151).

ОРАХОВ ДО

"Православни Шешелј (1. к. Лучиндан) населио се 1925. на манастирском имању. Дошао је из Завале" (стр. 182).

ДО

"Православни Шешелј (1. к. Лучиндан) су одавна у селу. Предак је дошао на мираз из Мареве Љути у Завали" (стр. 181).

Исте податке о православним Шешелјама у Попову наводи и др Љубо Ј. Мишић у књизи Љубиње са околином, Љубиње 1975, стр. 776-777, 779.

Историчар Владимир Дедијер, помиње Шешелје у предговору књиге свога оца Јевта Дедијера Херцеговина – антропогеографске студије (Сарајево 1991), наводећи случај када су аустријски жандарми, због Јевтовог одласка у Београд после анексије Босне и Херцеговине, "премлатили Јевтовог оца Стевана и захтевали од њега да се одрекне свога сина. У томе је старог Стевана спречио његов сусед Шешелј који је чак ударио једног жандарма, због чега је добио две године тамнице које је одлежао у Зеници" (Ј. Дедијер, нав. дело, стр. 6-7).

Др Љубо Ј. Мишић у цитираној књизи Љубиње са околином помиње Рајка Шешелја као једног у околини повезаних Срба које су усташе водиле на губилиште (24. јуна 1941. године), од којих је већина ухваћена у селу Завала. У тој колони (47 људи) налазио се и марљиви сакупљач етнографског блага Љубо Мишевић. О њиховим мучењима причао је један дошије ухваћен усташа, "Људима су одсијесали уши – пише Љ. Мишић – носеве, вадиле очи, чупали бркове, дерали кожу, просипали мозак, па онда тако измучене и унакажене потјерали на јаму Ржани До и тамо бачили" (Др Љ. Ј. Мишић, нав. дело, стр. 350).

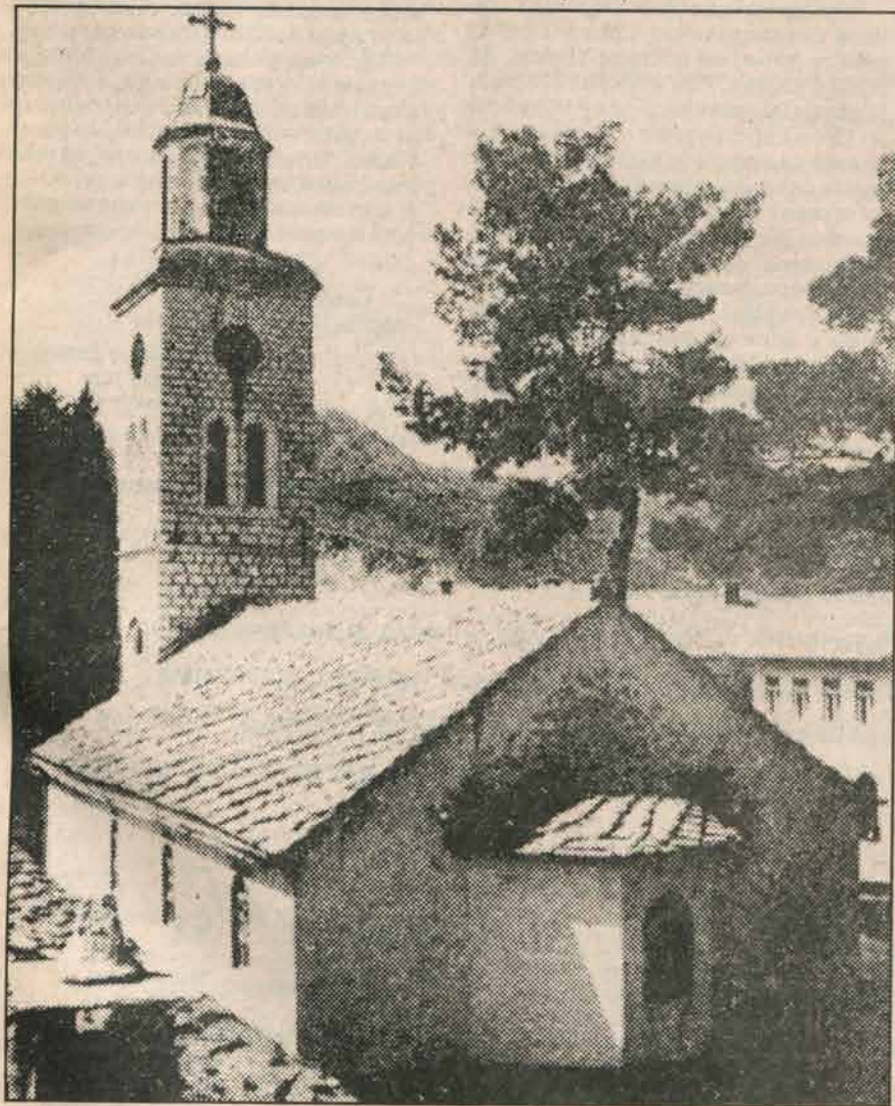
У својој књизи Животи и обичаји Попована Љубо Мишевић на више места, поред осталих радова, помиње и род православних Срба Шешелја, и то као илустрацију примера појединих облика народног живота и обичаја. Приликом описа крштења деча, и узајамних односа православних и католика према том чину, Мишевић помиње крштење мушког детета од оца "Војислава Шешелја, православца из Орахова Дола" у манастиру Завали, 29. марта 1931. године. (Љ. Мишевић, Живот и обичаји Попована. Према рукописној заоставштини писца рад средио за штампу др Миленко С. Филиповић, изд. САНУ, Београд 1952, стр. 172-173). Мишевић наводи да је и код православних и код католика у Попову обичај да "првом мушком детету најдене се дједово име, па био дјед жив или не" (стр. 173).

Кад говори о верској толеранцији између православних и католика у Попову, Мишевић као карактеристичан пример истиче учешће католика (20. децембра 1936. године) "из Орахова Дола за православним јеромонахом Тимоћијом ковачем у спровођу Стане, жене Војислава Шешелја, православне из Орахова Дола, све до Мареве Љути, где се Шешелјеви копају, удаљено преко девет километара. На гробу се калуђер захвалио браћи католицима на толикој пажњи" (Љ. Мишевић, нав. дело, стр. 207). Православни Срби Шешелји у Попову помињу се и у другим приликама: дељење и поновно сједињавање задруге (Ристе и Ђуро Шешелј, 1923. године) и живот у задрузи (стр. 218); обичаји везани за Бадњи дан и Божић – веселица и друго (стр. 144); карактеристичан и редак обичај подвлачења испод бадњака (стр. 153).

То су забележене историјске и етнографске чињенице о православним Србима Шешелјама у Попову.

Међутим, непотребна расправа која се овим поводом отворила у јавности, открива неразумеване историјске судбине Срба у Херцеговини, па и у Доњој Херцеговини.

У јужним и западним српским крајевима није ретка појава да исто презиме носе и неке католичке породице и неки српски родови. До оваквог стања дошло је, на првом месту, католичешћем православних Срба у тим крајевима. Уосталом, православно и католичко становништво у Херцеговини има заједничко етничко порекло и раздвајање на две вере, а касније и на две нације, плод је пропаганде католичких мисионара, која је почела у средњем веку, а поготову од оснивања Конгрегације за пропаганду вере (Congregatio de propagando fide) 1622. године (видети: Јован Ралонић, Римска курија и јужнословенске земље од XVI до XIX века, ил. Српска академија наука, Посебна издања, књига CLV, Београд 1950, стр. 743; радове Марка Јачова: *Le missioni cattoliche nei Balcani durante la guerra di Candia (1645-1669)*, vol. I-II, Città del Vaticano, Biblioteca Apostolica Vaticana 1992, Vol I: str. 720, Vol II: Documenti, str. 786; *Списак цијлог ватиканског*

Црква Ваведене Богородице у Завали, у којој је крштен др Војислав Шешелј

архива XVI–XVIII века, изд. Српска академија наука и уметности, Београд 1983, стр. 357; Списи Конгрегације за пропаганду вере у Риму о Србима 1622–1644, књ. 1, изд. САНУ, Београд, стр. 696).

За осветљавање мисионарске делатности Римске курије поред многих других докумената значајан је и елаборат "Заблуде српске шизме" (Errori dello scisma serbiano), поднет Конгрегацији око 1648. од стране неког римокатоличког прелата у Далмацији. Он о православним Србима говори са много мржње, неистина и предрасуда (Ј. Радонић, нав. дело, стр. 194–197). Таково непријатељско расположење римокатоличког клера ископало је дубок јаз неповерења између православног и католичког дела нашег народа.

Знатну већину српског становништва у Попову чине породице које су дошле из других места, углавном из Црне Горе и Херцеговине. Пада у очи велики број породица досељених из Риђана код Никшића – запажа Миленко Филиповић, и Стеван Поповић, писац књиге *Ровца и Ровчани*, констатује да је један правац исељавања Ровчана ишао преко Никшића у Попово, као и у околини Стоца, Чапљине и Мостара: "Риђани код Никшића били су главна етапна станица одакле су се исељеници из Роваца, Жупе, Пјешиваца и других племена кретали даље на запад у Херцеговину" (Стеван Поповић, *Ровца и Ровчани – у историји и традицији*, Никшић 1990, стр. 279). Поповић описује досељавање Шћепановића–Бошковића (који су временом покатоличени у великом броју) и Иванишевића–Срезојевића у Попово, и истиче више огранака великог рода Иванишевића који сви "(сем Пенде) славе Лучиндан, као и Шешељи и Чолаке из Завале и Милићи из Величана, а тамо су се доселили из Орахова Дола и сви су "лучинци" (славе св. Луку)", (стр. 279).

Верска подела Срба временом се у Попову развила у националну поделу, па су католици постали Хрвати – иако се хрватска национална свест развија тек у новије време јер је, како запажа Миленко Филиповић, све до Другог светског рата међу поповским католицима као и у суседном Приморју било оних који су се сматрали и осећали Србима. Аустроугарске власти су после окупације Босне и Херцеговине 1878. године, пише Филиповић, посредством католичке цркве "радиле на стварању разлике и јаза између православних и католика утицањем да се католици не носе једнако као православни, да напуштају обичаје заједничке са православнима, особито кућну блаву, итд. Тим путем ширила се хрватска национална свест међу католицима" (стр. 68). Тако се и дешава да међу данашњим Хрватима у Попову постоји знатан број родова пореклом из Црне Горе и источне Херцеговине, истиче Филиповић, "као и других чисто српских крајева, чији су преци могли доћи само као православни Срби; стварно их има сада који имају у самом Попову рођака који су православни и Срби" (М. С. Филиповић и Ј. Мићевић, нав. дело, стр. 78).

Наводимо само неке од бројних примера покатоличених Срба у Попову који су временом постали Хрвати: Дубељи у Кијеву Долу знају да су се раније звали Раичевићи и да су пореклом из Црне Горе; Бурићи у Равном и Котезима су старином Матковићи из Бјелопавлића; Вучићевићи у Требимњи су огранак православних Вучића у Дврсници и старином су из Озринића; Франићи и други у Требимњи су огранак православних Батинића у Чваљини, а Милићи у Требимњи су од Милића у Величанима; Хрвати Раичи и Лимови у Цицини су пореклом из Пиве, а Томашевићи у Цицини су пореклом из Бањана; Томашевићи чак

знају да су старином Пакларевићи из села Сомине у Пиви, одакле су давно дошли. Два рода су из околине Невесиња: Вукорјепи у Хутову старином су православни Савићи из села Постолана, а Потребиче у Цицини старином су Богашиновићи из Оцака (М. С. Филиповић и Ј. Мићевић, нав. дело, стр. 79).

И новија научна истраживања, као што је, на пример, рад др Влајка Палавестре из Сарајева *Поријекло становништва Ракитна – прилог историјској демографији западне Херцеговине* (Гласник Земаљског музеја Босне и Херцеговине у Сарајеву, етнологија, нова серија, св. 39, Сарајево 1984) углавном потврдили резултате ранијих истраживача. Типична је у том смислу следећа белешка др Палавестре: "Марта 1975. забиљежио сам у Ракитну родовску традицију о поријеклу данашњих ракитских Ромића. О некадашњем православљу Вукадиновића–Ромића, казивао ми је пок. Фране Ромић–Маџановић, а исто је предање познато и већини информатора с којима сам контактирао у Ракитну" (Др В. Палавестра, нав. дело, стр. 49).

Изнете историјске и етнографске чињенице о роду православних Срба Шешеља у Попову, у Доњој Херцеговини, довољно говоре саме за себе и није им потребан никакав коментар.

Проблем покатоличених Срба, па отуда и иста презимена код православних Срба и оних покатоличених који се данас осећају Хрватима, чини саставни део изузетно значајне историјске појаве, дугог трајања, али ово није прилика за дубљу научну анализу тога процеса и његових последица.

Академик
Славко Гавриловић
председник Научног већа

Др Славенко Терзић
директор
Историјског института

Изнете историјске и етнографске чињенице о роду православних Срба Шешеља у Попову, у Доњој Херцеговини, довољно говоре саме за себе и није им потребан никакав коментар.

Проблем покатоличених Срба, па отуда и иста презимена код православних Срба и оних покатоличених који се данас осећају Хрватима, чини саставни део изузетно значајне историјске појаве, дугог трајања, али ово није прилика за дубљу научну анализу тога процеса и његових последица.

Др Славко Гавриловић
Академик Славко ГАВРИЛОВИЋ
председник Научног већа

Славенко Терзић
др Славенко ТЕРЗИЋ
директор Историјског института

ПОЛЕМИКА ИЗМЕЂУ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЊА И ВУКА ДРАШКОВИЋА

ВУКОВО ПИСМО ШЕШЕЉУ

Драги Војо,

Надао сам се, онекуд, да ћеш разумети и прихватити оно што сам Ти, пре неки дан, пријатељски рекао телефоном.

Нажалост, као да је исто теби говорити или глувом шаптају.

Данас, на конференцији за штампу, покушао си да будеш духовит и пакостан, а био си само ово друго.

Драго Ти је што је, наводно, Коштуница прихватио Твој предлог да се СРС, ДС, ДСС и СПО "закуну" (чујеш закуну!) да никада неће подржати ниједан законски текст који парламентима понуди СПС, па без обзира шта социјалисти предлажу. Чекаш, рекао си, да се Ђинђић изјасни, а онај трећи (погодите који) већ се изјаснио и одбио да се "закуне".

Најпре, не верујем да је Коштуница прихватио такву једну будалаштину, а неће је, уверен сам, прихватити ни Ђинђић. Неће је, болан, прихватити нико ко је при чистој памети, само што сам ја био први, а изгледа и једини, који ти је рекао оно што мисли.

Ако социјалисти предложе смену председника Србије, добар закон о приватизацији или, рецимо, закон о слободној и одговорној штампи, радију и телевизији, СПО ће гласати за такве ствари. СПО ће гласати за све оно што је у складу са нашим страначким програмом, без обзира да ли је предлагач СПС, СРС или ма ко други.

Ти, Војо, нећеш јединствену изборну листу опозиције, него хоћеш јединство у глупости.

Понашао се као дериште које сваког дана мора да нешто разбије. Ако из Твојих јавних наступа, као и оног што проповеда Твоја странка, просејеш дернаву, увреде, простоту и лажи, дакле оно што би се могло назвати ваљаром и мечкарењем, видећеш да у сити неће остати ништа.

Знам ја, мој Војо, да знаш да је ово истина и да мечкариш и ваљариш намерно. Људима нудиш циркус и шарене лаже, јер је много оних који то воле, а још више оних који не умеју да размишљају.

Сети се оних Твојих бобмастичних изјава по новинама и на ТВ-Бастиљи, да ћеш годишњи одмор провести брчкајући се у "српском мору поред српског Сплита, српског Дубровника, српског Шибеника..." Истовремено си, поред толиког "српског мора", заговарао да ће Твоја странка копати пловни канал који ће повезати Мораву и Вардар са "српским морем" код Солуна! Разумни људи су се крстили у чуду, али Ти си придобијао лаковерне и будале.

Схвати, Војо, да су лажи, митоманија и глупост довели српски народ до где је данас. Само Истина, ма колико била болна и непријатна и срцу и уву, може да помогне. Истина и велика одговорност за сваку реч, сваки поступак.

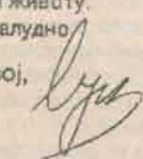
Не надмећи се са Милошевићем у преварама народа.

Одрасти, излечи се од потребе да стално удараш у неки бубањ, да звечи. Стишај се, промени, буди бар мало несрећан због несреће која је свуда око Тебе. Не шири ту несрећу.

Буди политички доброћудан као што си то у приватном животу.

Ово Ти пишем баш пријатељски, са жељом да не буде узалудно.

Твој,

П.С.

Не љути се. Прихвати ово као братски савет, јер Ти, заиста, желим све најбоље.

Факсимил Вуковог писма Шешељу

Био си најбриљантнији шибичар, шампион у ваљару. Тада већи и од Милошевића.

Карловац-Карљубаг-Огулин Вировитица! Чак су и многи папагаји научили ту Твоју плочу коју си годинама окретао и завео у несрећу и смрт хиљаде и хиљаде Срба.

Али, што Ти све ово пишем? Због тога, и само због тога, да те замолим да се уозбиљиш, да се покајеш и прочистиш, да више не продајеш лажи, јер су прескупе и фаталне.

Данас, у Скупштини Србије, опозиција није могла да усвоји Резолуцију о кршењу људских права у Србији, јер си Ти све нас остале ученио да нећеш гласати за Резолуцију ако не прихватимо Твој амандман о - уједињењу српских земаља!

Пожурио си да издаш и саопштење за јавност, да се похвалиш како си, ето, само Ти јунак који је за уједињење српских земаља.

Е, па, доста више тог шибичарења! Буди поштен, буди мушко, па кажи Србима да их зовеш у рат против НАТО пакта, да их зовеш у погибију и неслушене јаде! Имаш право на такав позив и крени први. Видећеш да за Тобом неће кренути нико. Али, немаш право да тражиш уједињење, а да кријеш колико оно кошта и да то не би било уједињење већ српска Хиросхима. Немаш право да, у исти мах, зовеш у пропаст и обећаваш високе плате, високе пензије, пуну запосленост, напредак и срећу. Ти Србији и Србима нудиш само гроб, али тако да то они

не сазнају. Ти их машиш у јаму. Пакујеш отров у ваљарске псовке и трикове. Книн опустео, векови српски остали без Срба, чемер и пораз свуда, а Ти, свако вече, рекламираш своју "Велику Србију". Уместо да се постидиш, да јаукнеш у себи због своје огромне криве за националну катастрофу, Ти гуслаш по староме и доводиш из Русије тамошње будалетине да Ти помогну у продаји лажи и јада овом слућеном нашем народу.

Схвати, Војо, да су лажи, митоманија и глупост довели српски народ до где је данас. Само истина, ма колико била болна и непријатна и срцу и уву, може да помогне. Истина, и велика одговорност за сваку реч, сваки поступак.

Не надмећи се са Милошевићем у преварама народа.

Одрасти, излечи се од потребе да стално удараш у неки бубањ, да звечи. Стишај се, промени, буди бар мало несрећан због несреће која је свуда око Тебе. Не шири ту несрећу.

Буди политички доброћудан као што си то у приватном животу.

Ово Ти пишем баш пријатељски, са жељом да не буде узалудно.

Београд, 1. фебруар 1996.

Твој Вук

П.С. Не љути се. Прихвати ово као братски савет, јер Ти, заиста, желим све најбоље.

ШЕШЕЉЕВ ОДГОВОР ВУКУ

Драги Вуче,

Знам да Ти је страшно тешко. Нико Те не разуме. Што се више трудиш да пријатељима, сарадницима, познаницима или јавности нешто објасниш, све мање успеваш.

Али, није проблем у људима за које мислиш да су глуми или глуми. Проблем је у Теби. Одавно ни самом себи ниси јасан. У глави ти је конфузија наступила још пре неколико година, кад си почео да глумиш, да се претвараш и маскираш у нешто чему српски народ више није могао препознати оног некада омиљеног Вука Драшковића, великог српског националисту и антикомунисту.

Ако Те је неко убеђивао да се доследност у политици не исплати, грдно Те насамарио. Куд ти несталоше онолики политички следбеници, где се развијаше бројне политичке присталице, зашто Те напустише загрижени националисти и готово фанатични антикомунисти? Зашто си толико усамљен па пабирчиш најгори политички шљам, морални отпал и интелектуалне мизерије попут Ненада Чанка, Ивана Ђурића, Драгана Веселинова или Душана Михајловића?

Ваљда Те је већ дубоко разочарала вест да су и Демократска странка и Демократска странка Србије, и Зоран Ђинђић и Војислав Коштуница, прихватили да потпишу споразум о несклапању никакве коалиције, неприхватању било какве сарадње са социјалистима. Да ли ће баш доћи до заклетве Јели свечаног потписивања споразума и није толико важно. Битна је суштина.

А што баш Теби толико смета заклетва. Ниси ваљда заборавио како си се са Мирком Јовићем и братијом из Нове Пазове 1990. године заклинао на Карађорђевој гробу на међусобну политичку верност и оданост.

Ти нећеш такав споразум. Ти би хтео да ти се остави отворена могућност да и убудуће тргујеш са Слободаном Милошевићем и Социјалистичком партијом. Немој ме погрешно разумети. Немам ја ништа против Твоје трговине, али нећу Ти дозволити да то радиш у име или на рачун Српске радикалне странке. Да ми освајамо гласове бирача, а да их ти материјализујеш на Милошевићевом дивану.

Остављам Ти да сам својим сарадницима, страначким следбеницима и симпатизерима и гласачима објасниш како то одбијаш споразум о несарадњи са социјалистима зато што очекујеш да се у перпективи може десити да социјалисти "предложе смену председника Србије, добар закон о приватизацији или, решимо, закон о слободној и одговорној штампи, радију и телевизији"!

БИБЛИОТЕКА „ГЛАС ЦРКВЕ“

ПОСЕБНА ИЗДАЊА

књига XIII

ВУК ДРАШКОВИЋ

КОЕКУДЕ СРБИЈО

друго издање

Свој куму
Војиславу В. Шешелу
са жељом да међе Српства
буду и новинарне теме
где он, ваљда, захтева,
од срца,
Шабан
1989.

Бир, 5. јула, 89.

Кад се таквим чудима надаш, не би ме изненадило и да очекујеш и да повампирили Хитлер скочи у крематоријум у очајничкој жељи да спасе неку од својих жртава или да повампирили Стаљин рони сузе над лешевицама из својих гулага.

Причај још мало бајке. Много Те је лепо слушати. И немој се секирати. Да, не дај Боже, сутра полудиш, не би Ти се уопште познало.

Не прихваташ, Вучино, обавезу о искључењу било каквог шуровања са социјалистима, а тражиш јединствену листу опозиције, па сутра да Удба до миле воље са те листе врбује посланике за које се не зна поуздано ни из које су странке ни коме су одговорни за свој рад. Није ти довољно искуство Дедоса и одметање целе посланичке групе у Савезној скупштини. И још би наређао представнике маргиналних и безначајних странака на

кандидатској листи за чије лидере ни рођена мајка не би гласала, јер их најбоље познаје.

Српским радикалима нико жив не може приговорити да су било када изневерили неки договор или споразум. А искуства из сарадње са другим опозиционим партијама веома су нам лоша. Не мислиш, ваљда, да смо заборавили ону немилосрдну трку између Тебе и Ђинђића ко ће пре у загрљај са Слободаном Милошевићем и како си успео Ђинђићу већ склопљени посао покварити гурајући Нову демократију по много нижој цени у коалицију са социјалистима.

Политичка трговина за Тебе, пре свега, представља начин и извлачење материјалне користи, а што се, примера ради, због тога опозициона власт компромитовала у београдским општинама Стари град и Савски Венац, баш Те брига. Плацеви, куће на Дедињу, пословни простор, станови! Зар је то смисао нашег бављења политиком? Ако кол Тебе јесте, не тражи да Те у томе следим.

Нимало се не секирај! Народу је одавно јасно ко се од нас двојице понаша као дериште које сваког дана мора нешто да разбије. Уосталом, Ти си већ двапут разбијао Београд, а онда си цимздирио и кукумавчио, писао из Цент-

ралног затвора покајничка писма Слободану Милошевићу и Мири Марковић, молио за милост. Обећавао си им: "Нећу више никад"! Баш као право дериште.

Дерњава, увреде, простота и лажи су, ваљда, одлика Твојих јавних наступа. Сети се само како је било 1990. године, када си већином гласова легално и легитимно смењен са функције председника Српског покрета обнове, да си после поноћи кроз режимске медије протурао лажно саопштење и после неколико дана у ресторану "Ролекс" формирао нову странку којој си, такође, дао назив "Српски покрет обнове". Колико смо ми изворни "сповшци" били великодушни што смо одустали од борбе за тај назив странке, која би нас сигурно месецима политички и правно исцрпљивала. Дали смо Ти играчку за којом си кмечао, иако није била Твоја. Нема везе. Ми смо створили нову, да се с Тобом не бисмо улудо спорили. На страну то што си ме у својим новинама "Српска реч" називао Хрватом, хомосексуалцем, лудаком и шта Ти је све још палало на памет.

Ко заиста мечкари и вапари, људима нуди циркус и шарене лаже, најбоље би могли да народу разјасне они разочарани чланови Делоса, за које си,

колико до јуче, тврдио да су "со соли српске интелигенције". Они су Те најбоље упознали, а сада косу чупају у немоћном бесу на саме себе што су Ти у тренутку слабости и неопрезности поверовали и уз Тебе се катастрофално компромитовали. Сви одреда тврде да су прекасно схватили да си најобичнији шибицар и преварант.

И немој да ми даље подмећеш. Никада у свом животу нисам изјавио да је Солун српски, ни да је поред Солуна "српско море". То што по сваку цену покушаваш завадити српске патриоте са Грцима, одвлачи Те у табор Мире Марковић, која је летос лично организовала каменоване грчке амбасаде уз вијорење застава са црвеним петокракама. Да си Ти био присутан, можда би и козарачко коло повео, као оне славне 1968. године.

Оно што ме уопште одржава у политици, што ме чини чврстим, одлучним, непоткупљивим и пожртвованим, јесте искрена вера да ће, ипак, једног дана и Дубровник и Шибеник и Сплит бити у српским рукама. Убеђен сам да ће српске границе у коначном исходу бити на линији Карлобаг-Огулин-Карловац и Вировитица кад ускоро Божја воља и небеска правда сло-ме бескрупулозну силу која је недавно немилосрдно бомбардовала српска села и градове, школе и болнице, а Ти јој у Србији предано служиш.

А колико до јуче и Ти си тврдио да српске границе морају обухватити српске цркве и манастире, села и гробља, јаме и кланице. Када си ми 5. јула 1989. године с посветом поклатио своју књигу "Коскуде Србију" написао си: "Свом куму Војиславу Н. Шешељу, са жељом да међе Српства буду и постављене тамо где он, војвода, захтева, од срца, Вук".

Моја је лична несрећа што сам до сада, заправо, упознао три сасвим различита Вука Драшковића. Први је био режимско новинарско пискарало, други популарни писац и истакнути српски националиста, а трећи абонент неких западњачких амбасада у Београду, у којима редовно доручкује и на реверс требају "своје" дневно политичко мишљење.

Тужно је када један, без сумње, велики књижевни таленат пречесто мења своје животне погледе и на буњште баца оно што је у претходној фази интелектуалног развоја написао. Зашто се, Вуче, не усуђујеш да објавиш сабрана дела, да народ има преглед шта си све у појединим периодима писао и за шта си се залагао?

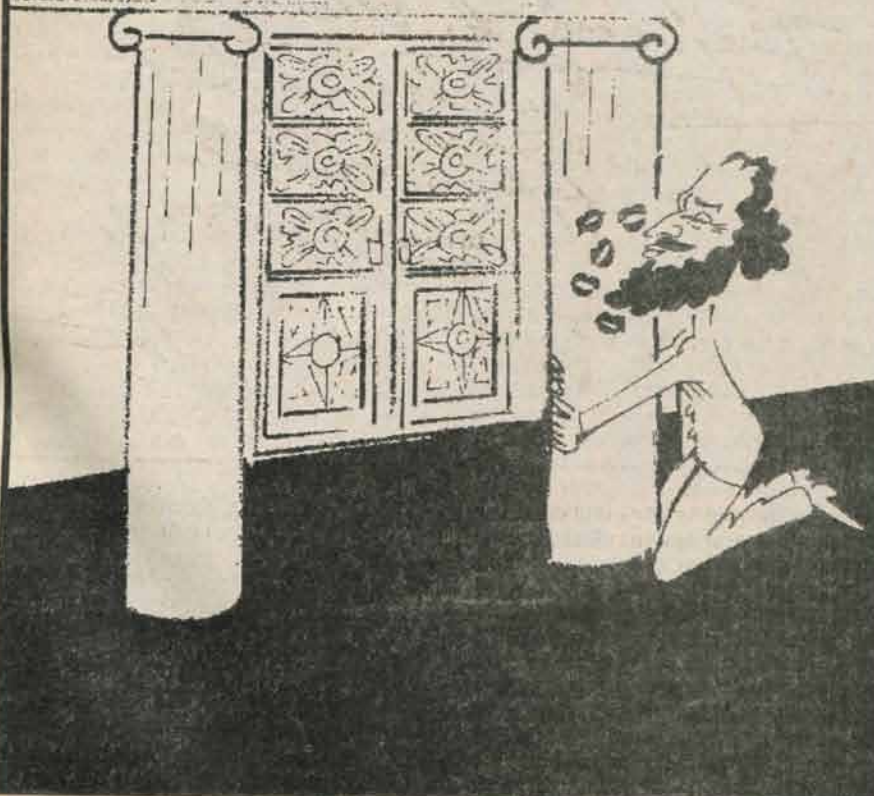
Ја књижевног талента немам никаквог. Целог живота сам писао само есеје и памфлете, али не постоји ниједан једини текст из мог пера којег бих се данас стидео и који не би смео поново штампати.

И увек сам говорио онд што сам мислио, увек сам радио управо онако како сам говорио. Да ли Ти, Вуче, за себе можеш тако нешто рећи? Ко би онда од нас двојице морао да се каје и прочисти, да се мане прескупих и фаталних лажи?

Што се тиче Резолуције о кршењу људских права у Србији, она је била

РОДОЉУБАЦ

ХАШКИ СУД

потпуно усаглашена и шеф Посланичке групе Српске радикалне странке је њен садржај прихватио два дана пред заказану седницу Паралелног парламента, а онда се сутрадан, с неба па у ребра, појавио нови текст у коме се тврдило да се у Србији систематски крше људска права припадника националних мањина. Е, то нисмо могли прихватити. Ти сада јавно тврдиш да се у Србији угрожавају права Мађара, Словака, Румуна итд. а ја Ти ево нудим да нађеш само једног јединог Мађара, Словака или Румуна који је у последњих пет година несумњиво прогањан у Србији због своје националне припадности, па сам спреман да га на својим леђима носим од Славије до Калемегдана и тако му пружим бар минималну сатисфакцију због прогањања коме је "изложен".

И оно што је било крајње некоректно, а што је Твој стандардни манир, новинарима сте дали да објаве још неусаглашени текст како бисте прејудицирали крајње решење, а то код нас радикала не пали. Ако смо у стању да одолимо репресалијама и притисцима режима, онда смо довољно снажни и одлучни да се одупремо некоректним манипулацијама других опозиционих партија. А Теби стављамо до знања да Те за лидера никада прихватиће и то не само због тога што мислимо да опозицији никакав јединствени лидер није потребан, него и зато што сматрамо да лидерској улози једноставно ниси дорастао.

Да би јавност прецизно била обавештена о чему се ради, у следећем броју "Велике Србије" објавићемо и усаглашене верзије Резолуције и Декларације Паралелног парламента и њихове нове варијанте које су српским радикалима неприхватљиве, па нека народ пресуди ко је у праву. Нека и чланство Српске радикалне странке и чланство Српског покрета обнове зна на чему је и каква му је политика партијског руководства.

Како то смешно звучи, драги Вуче, када ме Ти позиваш да будем мушко, Ти који си се од страха на лицу места унишао када су Те први пут хапсили 1991. године, Ти који си покајнички цвилео и обећавао да се више никада нећеш бавити политиком само да Те онај "врло духовити и шармантни човек" Слободан Милошевић пусти из тамнице.

Па ваљда се мушкост доказује обилажењем првих борбених линија фронтана, хладнокрвним реаговањем на бомбаншки атентат у Подгорици, снајперске хице и експлозије граната у непосредној близини, рикошетирани метак у леђима на Илици, малутком која ми је за пола метра промашила возило на Пољинама код Сарајева, стичким подношењем полицијске тортуре, као и одважним и пркосним држањем у бројним робијашницама кроз које сам прошао. Колико је лепо осећање да никада у животу ништа нисам урадио због чега би ме се синови могли стидети!

Зашто се одричеш Српске гарде коју си уз онако громогласну и заглу-

шујућу пропаганду формирао 1991. године? Зашто презиреш успомену на оне дивне јунаке који су изгинули у Госпићу, зашто плујеш на рањенике од којих су неки остали доживотни инвалиди? А када си мислио да Ти то доноси политичку корист, организовао си њихове параде по Србији, проглашавао команданте, чак и комитске одреде формирао!

Знаш врло добро да НАТО пакт никада своје трупе не би послао у Босну да Слободан Милошевић претходно није капитулирао и прихватио све услове и уцене у Дејтону. А Ти си му у томе својски помагао. Сад би хтео да босанске Србе поново подведеш под власт фундаменталистичких ага и бегова, да их сунетиш, да им наметнеш беговско право прве брачне ноћи. Наравно, још 1991. године си на сарајевској телевизији изјавио да је Изетбеговић добар и поштен човек, што Ти босански Срби никада неће заборавити. И овако Те се често сетем, а Ти сад сам претпостави каквим речима и изразима Те чашћавају. Сада своју странку спремаш за изборе не у Републици Српској, него на територији Изетбеговићеве Цамахирије. Машахал!

И много си забораван. Кад сам то ја звао у пропаст? Ти си Вуче позивао у пропаст и српску крв проливао по београдским улицама у борби за власт. Ја сам позивао на одбрану Српства, српског народа и српских територија, на јединство и солидарност. Никада нисам обећавао високе плате и пензије. То си Ти радио. Сети се оних пропагандних спотова из 1992. године, када си, као "човек од речи", обећавао плате и пензије од најмање хиљаду марака. Твоја странка, под Твојим промишљеним руководством, то није у стању ни за хиљаду година да постигне.

Колико си само јавно прижељкивао хрватску заставу у Книну, проповедао идеологију НАТО пакта, позивао стране силе да окупирају српску земљу. Отворено се нудиш за српског квислинга и призиваш окупацију Србије. Генерала Милана Недића су готово годину дана убеђивали да се прихвати те срамне улоге како би се у страшној ситуацији спасило од Српства оно што се спасити може. А Ти напросто желиш окупаторску власт, јер си свестан да на довољно српских гласова не можеш у редовним условима рачунати, те да Те само инострани окупаторски бајонети могу устоличити као гувернера понижене, ојађене и разорене Србије, осакаћене и премрежене правом пауковом мрежом аутономија и специјалних статуса.

Кад си пре Русију замрзео, а у Београду је општепознато да си је све недавно бескрајно волео. Истинске руске патриоте и српске пријатеље, који се из петних жила труде да нам помогну, називаш будалетинама, а хвалиш најгоре издајнике попут Андреја Козирјева или Сергеја Гризунова, који су нам највеће зло наносили и нашим непријатељима свесрдно помагали. А пре неколико година толико си био заљубљен у Русију да си, кад смо неким приликом у Твом стану случајно

гледали пренос међународне фудбалске утакмице између "Борусије" и, ваљда, мадридског "Реала", толико ватрено навијао за "Борусију", иако је реч о немачком тиму, јер Те толико по називу асоцирао на Русију, да смо Ти се сви добродушно смејали.

А Београд си опоганио доводећи Левија и Гликсмана да на Твом вилдовданском саборовању у лице српског народа избуљују најгоре увреде и псовке које се никад раније нису ни чуле на нашим улицама.

Дође ми да јаукнем у себи због Твоје трагичне судбине. Богу се молим непрекидно да се вратиш на патриотске националне позиције, да опет будеш онај стари Вук Драшковић, каквог сам Те упознао на Бадњи дан 1982. године и толико заволео да сам био пресрећан кад смо се окумили, кад сам малтене у туче улазио ако би Те неко увредио или јавно потпењивао у Удружењу књижевника.

Највише од свега желим да се заједно боримо и изборимо да се опет српски барјак вијори на Книнској тврђави, да повратимо српски Дубровник, обновимо гроб Алексе Шангића у Српском Мостура, летујемо у српском Каринском заливу, планинаримо по Западној Славонији, да српске земље објединомо. Да створимо Велику Србију о којој смо онако смело маштали када је то било опасно и када су нам се сви због такве смелости дивили.

Окани се ћоравна посла и захтева да се оно што је најбоље у српском народу друге половине двадесетог века што је српска мајка родила и дојила, српска колеква однихала и српске гусле васпитавале, изручи пред антисрпски Хашки трибунал. Како Ти није јасно, јадан не био, да ће се песме испевати о оним Србима који се мушки у Хагу понесу, а да ће само презир и проклетство пратити оне који их евентуално са српске стране тамо испоруче?

Ако ниси у стању да се вратиш на патриотске позиције, мани се политике. Кажу јавно да једноставно ниси од те работе. Пиши књиге. У томе си увек био успешан.

И знај! На Тебе се никад не могу наљутити. Само сам много тужан и жалостан што Ти изгледа не могу помоћи да се присабереш, усправиш и Српству одужиш исправнијим ставовима и патриотским подвизима, па нех свет прича шта хоће. Не заборави о чему наша народна традиција сведочи: "Латини су старе варалице, превариће Те и одсећи главу".

Мрки Вуче, подигни бркове! Усправи се и роду своје покажи да код Тебе није понестало ни поноса ни достојанства, да си спреман стићи и утећи, и на страшном месту опстајати, те што је најважније, да се ипак нећеш дефинитивно потурчити.

Будеш ли служио Отаџбини и Српству, Твој кум и пријатељ Те никада неће оставити на цедиљу.

У Београду Воја Шешел
11. фебруара 1996.

Јавно предузеће • ПОСЛОВНИ ПРОСТОР •

ЗАКУП И ПРОДАЈА ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА
Земун, Трг победе 1, Тел./Факс: 610-239

PROZORI KOJI GLEDAJU U BUDUĆNOST

Prozori i vrata toliko su važni za atraktivan izgled da se cele epohe i arhitektonski stilovi razlikuju baš po tome kako su pravili sklad prozora sa fasadom.

Prozori najviše stradaju pod uticajem vremenskih prilika i mehaničkih oštećenja.

Zato se **VUJIĆ** prozori prave tako da najduže traju i najbolje izgledaju.

Savremeni način gradnje i uslovi života traže da prozori pruže maksimalnu zaštitu od promena temperature i buke, da obezbede sigurnost i jednostavno rukovanje.

Savremena arhitektura zahteva prilagođavanje fasadne stolarije gradskom i seoskom ambijentu, stambenim kućama, zgradama javnih sadržaja i industrijskim objektima, novogradnji i adaptaciji starih zdanja.

PROZORI **VUJIĆ** NE TROŠE DRVO IZ DRAGOCENIH ŠUMA

